

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 270

fyrtyiosjätte årgången

21 oktober 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1783/2003 av den 29 september 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) till utveckling av landsbygden 70
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål 78
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1785/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris 96
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1786/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för torkat foder 114
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1787/2003 av den 29 september 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1255/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter 121
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1788/2003 av den 29 september 2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter 123

Pris: 26 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1782/2003**av den 29 september 2003**

om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001

INNEHÅLL

		Sidan
AVDELNING I	RÄCKVIDD OCH DEFINITIONER	7
AVDELNING II	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	8
Kapitel 1	Tvårvillkor	8
Kapitel 2	Modulering och finansiell disciplin	9
Kapitel 3	Jordbruksrådgivning	10
Kapitel 4	Integrerat administrations- och kontrollsystem	10
Kapitel 5	Andra allmänna bestämmelser	13
AVDELNING III	SYSTEM MED SAMLAT GÅRDSSTÖD	14
Kapitel 1	Allmänna bestämmelser	14
Kapitel 2	Fastställande av referensbeloppet	15
Kapitel 3	Stödrättigheter	16
Avsnitt 1	Stödrättigheter grundade på areal	16
Avsnitt 2	Stödrättigheter som omfattas av särskilda villkor	18
Kapitel 4	Markanvändning inom systemet med samlat gårdsstöd	19
Avsnitt 1	Markanvändning	19
Avsnitt 2	Arealuttagsrättigheter	19
Kapitel 5	Regionalt och frivilligt genomförande	21
Avsnitt 1	Regionalt genomförande	21
Avsnitt 2	Partiellt genomförande	23
Avsnitt 3	Frivilliga undantag	25
Avsnitt 4	Frivillig övergång	25
AVDELNING IV	ANDRA STÖDSYSTEM	26
Kapitel 1	Särskilt kvalitetsbidrag för durumvete	26
Kapitel 2	Bidrag för proteingrödor	26

	<i>Sidan</i>
Kapitel 3	Grödspecifikt stöd för ris 27
Kapitel 4	Arealstöd för nötter 27
Kapitel 5	Stöd för energigrödor 29
Kapitel 6	Stöd för stärkelsepotatis 29
Kapitel 7	Mjölkkobidrag och ytterligare betalningar 30
Kapitel 8	Särskilt regionalt stöd för jordbruksgrödor 31
Kapitel 9	Stöd för utsäde 31
Kapitel 10	Arealstöd för jordbruksgrödor 31
Kapitel 11	Tack- och getbidrag 35
Kapitel 12	Nötköttsbidrag 37
Kapitel 13	Stöd för trindsädesslag 45
AVDELNING V	ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER 46
BILAGA I	Förteckning över stödsystem som uppfyller kriterierna i artikel 1 53
BILAGA II	Nationella tak som avses i artikel 12.2 55
BILAGA III	Föreskrivna verksamhetskrav som avses i artiklarna 3 och 4 56
BILAGA IV	God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt artikel 5 58
BILAGA V	Stödsystem som är förenliga med det integrerade administrations- och kontrollsystemet enligt artikel 26 59
BILAGA VI	Förteckning över direktstöd som omfattas av det samlat gårdsstöd som avses i artikel 33 60
BILAGA VII	Beräkning av det referensbelopp som avses i artikel 37 61
BILAGA VIII	Nationella tak som avses i artikel 41 64
BILAGA IX	Förteckning över jordbruksgrödor som det hänvisas till i artikel 66 65
BILAGA X	Traditionella produktionszoner för durumvete som avses i artikel 73 66
BILAGA XI	Förteckning över arter av utsäde som det hänvisas till i artikel 99 68

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

av följande skäl:

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36, 37 och 299.2 i detta,

(1) Gemensamma villkor bör fastställas för direktstöd enligt de olika systemen för inkomststöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

(2) Full utbetalning av direktstöd bör kopplas till uppfyllelse av bestämmelser som gäller jordbruksmark, jordbruksproduktion och jordbruksverksamhet. Dessa bestämmelser bör bidra till att grundläggande normer för miljöskydd, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd, god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden införlivas i de gemensamma organisationerna av marknaderna. Om dessa grundläggande normer inte uppfylls bör medlemsstaterna helt eller delvis dra in direktstöd på grundval av kriterier som är proportionerliga, objektiva och graderade. Sådana indragningar bör inte påverka tillämpningen

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾, och

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 juni 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 208, 3.9.2003, s. 64.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 2 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

- av påföljder som har fastställts eller kommer att fastställas i enlighet med annan gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.
- (3) För att undvika nedläggning av jordbruksmark och för att säkerställa att jordbruksmark hålls i god jordbruks-hävd och miljön bevaras bör normer fastställas som i vissa fall kan omfattas av bestämmelser i medlemsstaterna. Det bör därför upprättas en gemenskapsram inom vilken medlemsstaterna kan anta normer med hänsyn till särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem (markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder) och gårdsstrukturer.
- (4) Eftersom permanent betesmark har positiva miljöeffekter bör det antas bestämmelser för att främja bevarandet av befintlig permanent betesmark och undvika en storskalig omvandling till åkermark.
- (5) För att uppnå en bättre balans mellan de politiska verktyg som avser att främja ett hållbart jordbruk och de som avser att främja landsbygdsutveckling bör ett system för progressiv minskning av direktstöden införas obligatoriskt inom gemenskapen under perioden 2005–2012. Alla direktstöd, utöver vissa belopp, bör varje år minskas med en viss procentsats. Besparingarna bör användas för att vid behov finansiera åtgärder inom landsbygdsutvecklingen och fördelas mellan medlemsstaterna enligt objektiva kriterier som ännu inte fastställts. Det är emellertid lämpligt att slå fast att en viss procentandel av beloppen bör stanna kvar i de medlemsstater där de har genererats. Till och med 2005 får medlemsstaterna fortsätta att tillämpa den nuvarande frivilliga moduleringen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1259/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽¹⁾.
- (6) För att garantera att beloppen för finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (underrubrik 1 a) inte överstiger de årliga tak som fastställs i budgetplanen är det lämpligt att sörja för en finansiell mekanism för att, om så behövs, justera direktstöden. En justering av direktstödet bör fastställas när prognoserna pekar på att underrubrik 1 a, med en säkerhetsmarginal på 300 miljoner euro, kommer att överskridas under ett visst budgetår.
- (7) Med tanke på de strukturanpassningar som blir följden av att råginterventionen avskaffas är det lämpligt att för vissa rågproducerande regioner sörja för övergångsåtgärder som finansieras med en del av de belopp som genereras genom modulering.
- (8) För att hjälpa jordbrukare att uppfylla de normer som gäller för ett modernt, högkvalitativt jordbruk, är det nödvändigt att medlemsstaterna upprättar ett omfattande system för rådgivning till kommersiella jordbruksföretag. Systemet för jordbruksrådgivning bör hjälpa jordbrukare att bli mer medvetna om sådana materialflöden och processer på gården som berör normer för miljö, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd utan att på något sätt påverka deras skyldighet och ansvar att följa dessa normer.
- (9) För att underlätta införandet av systemet för jordbruksrådgivning bör det föreskrivas en period under vilken medlemsstaterna skall införa systemet. Jordbrukare bör kunna delta i systemet på frivillig grund varvid jordbrukare som erhåller över ett visst belopp per år i direktstöd bör ges företräde. Eftersom det handlar om att ge råd till jordbrukare, bör uppgifter som erhålls i samband med rådgivningen behandlas konfidentiellt, utom vid allvarliga överträdelse av gemenskapslagstiftningen eller nationell lagstiftning.
- (10) Medlemsstaterna måste, i enlighet med artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽²⁾, vidta nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att de transaktioner som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) verkligen äger rum och att de genomförs korrekt, samt för att förhindra och ingripa mot oegentlighet.
- (11) För att göra administrations- och kontrollmekanismerna mer effektiva och användbara är det nödvändigt att anpassa det system som upprättas genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödssystem inom gemenskapen ⁽³⁾ så att det omfattar systemet med samlat gårdsstöd, stödssystemen för durumvete, proteingrödor, energigrödor, ris, potatisstärkelse, nötter, mjölk, utsäde, trindsädeslag och särskilt regionalt stöd samt kontroller av tillämpningen av bestämmelserna om tvärvillkor, modulering och jordbruksrådgivning. Det bör finnas möjlighet att i ett senare skede inkludera andra stödssystem.
- (12) För att säkerställa en effektiv kontroll och för att förhindra att flera stödansökningar lämnas in till olika utbetalningsställen inom en och samma medlemsstat, bör varje medlemsstat se till att ha ett enda system för att registrera identiteten på de jordbrukare som lämnar in stödansökningar inom ramen för det integrerade systemet.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 113. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1244/2001 (EGT L 173, 27.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽³⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 495/2001 (EGT L 72, 14.3.2001, s. 6).

- (13) De olika delarna i det integrerade systemet syftar till att ge en mer effektiv administration och kontroll. Därför bör medlemsstaterna, när det gäller gemenskapssystem som inte omfattas av denna förordning, ha tillstånd att använda systemet under förutsättning att de inte på något sätt motverkar syftet med de bestämmelser som berörs.
- (14) Mot bakgrund av systemets komplexitet och det stora antalet stödansökningar som skall behandlas, är det av största vikt att lämpliga tekniska resurser och administrations- och kontrollmetoder används. Följaktligen bör det integrerade systemet i varje medlemsstat omfatta en databas, ett identifieringssystem för jordbruksskiften, stödansökningar från jordbrukare, ett samordnat kontrollsystem samt, inom systemet med samlat gårdsstöd, ett system för att identifiera och registrera stödrättigheter.
- (15) För att de uppgifter som samlas in skall kunna behandlas och användas för att kontrollera stödansökningar, är det nödvändigt att upprätta avancerade databaser som i synnerhet gör det möjligt att samköra uppgifterna.
- (16) Det är mycket viktigt att kunna identifiera jordbruksskiften för att få en riktig tillämpning av system som är kopplade till areal. Erfarenheten har visat att de befintliga metoderna har vissa brister. Det bör därför beslutas att införa ett identifieringssystem som vid behov kan stödjas genom fjärranalys.
- (17) För enkelhets skull bör medlemsstaterna kunna besluta att en enda ansökan får lämnas in avseende flera stödssystem och att den årliga ansökan ersätts med en stående ansökan som endast behöver en årlig bekräftelse.
- (18) Belopp som blir tillgängliga när stöd minskas genom modulering bör kunna användas av medlemsstaterna för vissa ytterligare åtgärder inom ramen för stödet till landsbygdsutveckling enligt rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) till utveckling av landsbygden ⁽¹⁾.
- (19) Eftersom de belopp som kommer att bli tillgängliga till följd av tvärvillkoren inte kan förutses i tillräckligt god tid för att de skall kunna användas för ytterligare åtgärder inom ramen för stödet till landsbygdsutveckling, bör dessa belopp krediteras garantisektionen vid EUGF, utom en viss procentsats som bör behållas av medlemsstaten.
- (20) Utbetalningar enligt gemenskapens stödssystem bör göras i sin helhet av behöriga nationella myndigheter till stödmottagarna, efter eventuella minskningar som föreskrivs i denna förordning och inom föreskrivna perioder.
- (21) I stödssystemen inom den gemensamma jordbrukspolitikens ingår ett direkt inkomststöd i första hand för att upprätthålla en rimlig levnadsstandard bland jordbruksbefolkningen. Detta mål är nära förknippat med målet att bibehålla landsbygdsområden. För att undvika felaktig användning av gemenskapens medel bör inga stödutbetalningar göras till jordbrukare som på ett konstlat sätt har skapat de förutsättningar som krävs för att få sådana utbetalningar.
- (22) Gemensamma stödssystem måste anpassas till förändringar, om nödvändigt inom korta tidsramar. Stödmottagare kan därför inte förlita sig på att stödvillkoren förblir oförändrade, och de bör vara förberedda på en eventuell översyn av systemen mot bakgrund av marknadsförändringar.
- (23) Mot bakgrund av direktstödens stora budgetmässiga konsekvenser och för att direktstödens effekter bättre skall kunna bedömas bör gemenskapens system omfattas av en ordentlig utvärdering.
- (24) Ökad konkurrenskraft för gemenskapens jordbruk och bättre livsmedelskvalitet och miljöstandarder innebär med nödvändighet sänkta institutionella priser för jordbruksprodukter och ökade produktionskostnader för jordbruksföretagen i gemenskapen. För att nå dessa mål och främja ett mer marknadsinriktat och hållbart jordbruk, är det nödvändigt att övergången från produktionsstöd till producentstöd fullföljs genom införande av ett system för frikopplat inkomststöd till varje jordbruksföretag. Genom frikopplingen kommer de faktiska belopp som betalas ut till jordbrukare att förbli oförändrade, samtidigt som inkomststödet effektivitet ökar avsevärt. Därför bör samlat gårdsstödet till jordbruket beviljas endast under förutsättning att tvärvillkoren om miljö, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd är uppfyllda liksom kraven att gårdarna hålls i överensstämmelse med god jordbrukshävd under goda miljöförhållanden.
- (25) I ett sådant system bör flera befintliga direktstöd som en jordbrukare får från olika system kombineras i ett enda stöd, som fastställs på grundval av tidigare stödrättigheter, under en referensperiod, justerade med hänsyn till det fullständiga genomförandet av åtgärder som infördes genom Agenda 2000 och de förändringar av stödbelopp som görs genom denna förordning.
- (26) Eftersom fördelarna i form av förenklad administration ökar om många sektorer ingår, bör systemet i ett första skede omfatta alla produkter som ingår i systemet för jordbruksgrödor samt trindsädeslag, utsäde, nötkött och får. De reviderade stöden för ris och durumvete samt stöden inom mjölksektorn bör också integreras i systemet när reformen är fullständigt genomförd. Stöd för stärkelsepotatis och torkat foder bör också införlivas i systemet, medan särskilda stöd för bearbetningsindustrin bör bibehållas.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

- (27) Särskilda åtgärder bör fastställas för hampa, för att se till att illegala grödor inte kan gömmas bland grödor som berättigar till samlat gårdsstöd och därigenom negativt påverka den gemensamma organisationen av marknaden för hampa. Arealstöd bör därför kunna beviljas endast för arealer som har besätts med hampsorter som ger vissa garantier med avseende på innehåll av psykotropa ämnen. Hänvisningarna till de särskilda åtgärder som anges i rådets förordning (EG) nr 1673/2000 av den 27 juli 2000 om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion ⁽¹⁾ bör ändras i enlighet med detta.
- (28) För att ge jordbrukarna frihet att välja vad som skall produceras på deras mark, inbegripet produkter som fortfarande omfattas av kopplat stöd, och därigenom öka marknadsinriktningen, bör samlat gårdsstödet inte vara bundet till villkor om produktion av någon särskild produkt. För att undvika att konkurrensen snedvrids bör det emellertid inte vara tillåtet att producera vissa produkter på bidragsberättigande mark.
- (29) För att fastställa det belopp som jordbrukaren bör vara berättigad till i det nya systemet är det lämpligt att hänvisa till de belopp som jordbrukaren har beviljats under en referensperiod. För att kunna ta hänsyn till särskilda situationer bör det upprättas en nationell reserv. Denna reserv kan också användas för att underlätta för nya jordbrukare att delta i systemet. Samlat gårdsstödet bör fastställas på gårdsnivå.
- (30) För att underlätta överföring av rätten till stöd bör det sammanlagda belopp som en gård är berättigad till delas upp i andelar (stödrättigheter) som står i samband med ett visst antal stödberättigande hektar som kommer att fastställas senare. För att undvika spekulativa överföringar som leder till en ackumulering av stödrättigheter utan grund i motsvarande jordbruksareal bör, vid beviljande av stöd, stödrättigheterna vara bundna till ett visst antal stödberättigande hektar samtidigt som det finns möjlighet att begränsa överföringen av stödrättigheter inom en region. Särskilda bestämmelser bör fastställas för stöd som inte har direkt samband med areal med hänsyn till den speciella situationen för uppfödning av får och getter.
- (31) För att de sammanlagda stöden och stödrättigheterna inte skall överskrida rådande budgetmässiga begränsningar på gemenskapsnivå, på nationell nivå eller i tillämpliga fall regional nivå, bör det fastställas nationella tak beräknade som summan av alla medel som beviljas i varje medlemsstat för utbetalning av stöd enligt de aktuella stödsystemen, under referensperioden och med beaktande av senare justeringar. Proportionella minskningar bör göras om taket överskrids.
- (32) För att bibehålla arealuttagets fördelar när det gäller att begränsa utbudet, samtidigt som dess miljömässiga fördelar förstärks inom det nya stödsystemet, bör villkoren för arealuttag av åkermark bibehållas.
- (33) För att kunna hantera särskilda situationer på ett flexibelt sätt, bör medlemsstaterna ha möjlighet att fastställa en viss balans mellan enskilda stödrättigheter och regionala eller nationella genomsnitt samt mellan befintliga stöd och samlat gårdsstödet. Ett särskilt undantag från förbudet mot att odla frukt och grönsaker inklusive matpotatis bör föreskrivas så att produktionsavbrott i händelse av regionalisering undviks och eventuell snedvridning av konkurrensen samtidigt minimeras. För att beakta en medlemsstats särskilda jordbruksförhållanden är det dessutom lämpligt att föreskriva att den skall ha möjlighet att begära en övergångsperiod för att genomföra systemet med samlat gårdsstöd samtidigt som den inte överskrider de budgettak som fastställs för systemet med samlat gårdsstöd. Vid allvarig snedvridning av konkurrensen under övergångsperioden och för att garantera att gemenskapen uppfyller sina internationella åtaganden är det lämpligt att kommissionen kan vidta de åtgärder som behövs för att hantera sådana situationer.
- (34) I syfte att skydda jordbrukarnas berättigade förväntningar, om systemet med samlat gårdsstöd genomförs frivilligt eller under en övergångsperiod, är det lämpligt att fastställa ett datum då medlemsstaterna måste ha fattat sina beslut om att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd. För att garantera att de nuvarande systemen förlängs bör dessutom vissa villkor fastställas för rätten till stöd, varvid kommissionen bör ges befogenhet att fastställa tillämpningsföreskrifterna.
- (35) För att upprätthålla durumveteproduktionens roll i traditionella produktionsområden, samtidigt som man förstärker stödet till durumvete som uppfyller vissa lägsta kvalitetskrav, är det lämpligt att under en övergångsperiod minska det nuvarande särskilda tillägget för durumvete i traditionella områden och avskaffa det särskilda stödet i etablerade områden. Endast odling som ger ett durumvete lämpligt för användning vid framställning av semolina- och pastaprodukter bör vara stödberättigande.
- (36) För att stärka de proteinrika grödornas roll och ge ett incitament att öka produktionen av dessa grödor bör det införas ett kompletterande stöd för jordbrukare som odlar dessa grödor. För att få en riktig tillämpning av det nya systemet bör vissa villkor för rätten till stöd fastställas. En maximal garantiareal bör fastställas och proportionella minskningar bör göras om den maximala garantiarealen överskrids.

⁽¹⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 16. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 651/2002 (EGT L 101, 17.4.2002, s. 3).

- (37) För att upprätthålla risproduktionens roll i traditionella produktionsområden bör det införas ett kompletterande stöd för risproducenter. För att få en riktig tillämpning av det nya systemet bör vissa villkor för rätten till stöd fastställas. Nationella basarealer bör fastställas och minskningar bör göras om dessa arealer överskrids.
- (38) Nya stödordningar för nötter bör inrättas för att undvika risken att nötproduktion upphör i traditionella områden, med negativa följder för miljö och landsbygd samt negativa sociala och ekonomiska konsekvenser. För att få en riktig tillämpning av de nya ordningarna bör vissa villkor för rätten till stöd fastställas, däribland en lägsta trädthet och skiftesstorlek. För att kunna tillgodose särskilda behov bör medlemsstaterna ha rätt att ge kompletterande stöd.
- (39) För att undvika att budgeten överskrids bör en maximal garantiareal fastställas, och proportionella minskningar bör göras om den maximala garantiarealen överskrids, i första hand i de medlemsstater som överskrider sin areal. För att få en balanserad tillämpning inom gemenskapen bör denna areal fördelas i proportion till de nötproducerande arealerna i medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör ha ansvaret för att fördela arealerna inom sitt territorium. Arealer som omfattas av förbättringsplaner bör inte vara berättigande till stöd enligt det nya systemet förrän planen har löpt ut.
- (40) För att dra nytta av de framgångar som förbättringsplaner innebär när det gäller att samordna utbudet får medlemsstaterna besluta att medlemskap i producentorganisationer är en förutsättning för rätt till gemenskapsstöd och nationellt stöd. För att undvika störningar måste en smidig övergång ske till det nya systemet.
- (41) För närvarande består stödet för energigrödor i möjligheten att odla industrigrödor på uttagen mark. Energi-grödor utgör den största produktionen av icke-livsmedelsprodukter på uttagen mark. Det bör införas särskilt stöd för energigrödor i syfte att ersätta energikällor som bidrar till utsläpp av koldioxid. En maximal garantiareal bör fastställas och proportionella minskningar bör göras om den maximala garantiarealen överskrids. Arrangemangen bör ses över efter en föreskriven period för att ta hänsyn till genomförandet av EU:s initiativ om biobränsle.
- (42) För att upprätthålla stärkelseproduktion i traditionella produktionsområden och ge erkännande åt potatisproduktionens roll i den agronomiska cykeln bör det införas ett kompletterande stöd för producenter av potatisstärkelse. Eftersom stödssystemet för producenter av potatisstärkelse delvis kommer att införlivas i systemet med samlat gårdsstöd bör dessutom rådets förordning (EG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotssystem avseende produktionen av potatisstärkelse ⁽¹⁾ ändras.
- (43) Genom att jordbruksgrödor, nötkreatur och får inbegrips utvidgas systemet med samlat gårdsstöd till att omfatta bidrag som utbetalas i de yttersta randområdena och Egeiska öarna för att åstadkomma ytterligare förenkling och för att undvika att en rättslig och administrativ ram bibehålls för ett begränsat antal jordbrukare i dessa områden. För att upprätthålla den roll som vissa typer av produktion spelar i dessa regioner i gemenskapen bör emellertid medlemsstaterna få besluta att de inte behöver inbegripa dessa utbetalningar i systemet med samlat gårdsstöd. Samma möjlighet bör gälla för kompletterande stöd i vissa regioner i Sverige och Finland samt stöd för utsäde. För att de nuvarande systemen skall förlängas krävs det i dessa fall att vissa villkor fastställs för rätten till stöd, varvid kommissionen bör ges befogenhet att fastställa tillämpningsföreskrifterna.
- (44) För att underlätta övergången från de nuvarande systemen för djurbidrag och stöd för jordbruksgrödor till det nya systemet med samlat gårdsstöd är det lämpligt att föreskriva ett antal anpassningar av det nuvarande direktstödet inom dessa sektorer.
- (45) Jordbruket på Azorerna är mycket beroende av produktionen av mjölkprodukter. Det är därför tillrådligt att förnya och förlänga de åtgärder som vidtagits enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 1453/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Azorerna och Madeira ⁽²⁾ och att under sex regleringsår från och med regleringsåret 1999–2000 göra undantag från vissa bestämmelser om produktionsbegränsningar inom den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter med tanke på den lokala produktionens utveckling och förutsättningar. Under åtgärdens tillämpningsperiod kommer omstruktureringen av sektorn på ögruppen därmed att kunna fortsätta, utan att störa marknaden för mjölkprodukter och utan att inverka menligt på Portugals och gemenskapens avgiftssystem.
- (46) Tillämpningen av systemet med samlat gårdsstöd kommer i praktiken i att innebära att det program för omställning av mark i Portugal från odling av jordbruksgrödor till extensiv djuruppfödning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1017/94 ⁽³⁾, inte längre har något

⁽¹⁾ EGT L 197, 30.7.1994, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 962/2002 (EGT L 149, 7.6.2002, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 112, 3.5.1995, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2582/2001 (EGT L 345, 29.12.2001, s. 5).

syfte. Förordning (EG) nr 1017/94 bör därför upphävas genom att systemet med samlat gårdsstöd träder i kraft.

- (47) Som ett resultat av ovannämnda ändringar och nya bestämmelser bör rådets förordningar (EEG) nr 3508/92, (EG) nr 1577/96 av den 30 juli 1996 om en särskild åtgärd för vissa trindsädeslag⁽¹⁾ samt (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽²⁾ upphöra att gälla. Även förordning (EG) nr 1259/1999 bör upphävas, utom några bestämmelser, där det anges särskilda tillfälliga och frivilliga system.
- (48) De särskilda bestämmelserna om direktstöd i rådets förordningar (EEG) nr 2358/71 av den 26 oktober 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för utsäde⁽³⁾, (EEG) nr 2019/93 av den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽⁴⁾, (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽⁵⁾, (EG) nr 1452/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder

för vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen⁽⁶⁾, (EG) nr 1454/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Kanarieöarna⁽⁷⁾ och (EG) nr 2529/2001 av den 19 december 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽⁸⁾ har i praktiken förlorat sin innebörd och bör därför upphävas.

- (49) När denna förordning träder i kraft består gemenskapen av 15 medlemsstater. Med hänsyn till att anslutningen av de nya medlemsstaterna enligt 2003 års anslutningsfördrag skall äga rum den 1 maj 2004, bör denna förordning anpassas senast anslutningsdagen i enlighet med de förfaranden som fastställs i det fördraget för att göra den tillämplig på de nya medlemsstaterna.
- (50) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

RÄCKVIDD OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Räckvidd

I denna förordning fastställs

- gemensamma bestämmelser för direktstöd enligt inkomststödssystem inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, finansierade av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), med undantag av direktstöd enligt förordning (EG) nr 1257/1999,
- ett inkomststöd för jordbrukare (nedan kallat "systemet med samlat gårdsstöd"),
- stödsystem för jordbrukare som odlar durumvete, proteingrödor, ris, nötter, energigrödor, stärkelsepotatis, mjölk, utsäde, jordbruksgrödor, får- och getkött, nötkött och trindsädeslag.

⁽¹⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 811/2000 (EGT L 100, 20.4.2000, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1038/2001 (EGT L 145, 31.5.2001, s. 16).

⁽³⁾ EGT L 246, 5.11.1971, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 154/2002 (EGT L 25, 29.1.2002, s. 18).

⁽⁴⁾ EGT L 184, 27.7.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 442/2002 (EGT L 68, 12.3.2002, s. 4).

⁽⁵⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *jordbrukare*: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett gruppens eller dess medlemmars juridiska ställning enligt nationell lagstiftning, vars jordbruksföretag ligger inom gemenskapens territorium, enligt artikel 299 i fördraget, och som bedriver jordbruksverksamhet,
- b) *jordbruksföretag*: samtliga de produktionsenheter som drivs av en jordbrukare och som är belägna inom en och samma medlemsstats territorium,
- c) *jordbruksverksamhet*: produktion, uppfödning eller odling av jordbruksprodukter inbegripet skörd, mjölkning, uppfödning och hållande av djur för animalieproduktion, eller verksamhet för att hålla marken i god jordbrukshävd och bevara miljön i enlighet med artikel 5,

⁽⁶⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 11.

⁽⁷⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 45. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1922/2002 (EGT L 293, 29.10.2002, s. 11).

⁽⁸⁾ EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.

⁽⁹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- d) *direktstöd*: ett stöd som beviljas direkt till jordbrukare enligt ett inkomststödssystem som anges i bilaga I, berörda året/de berörda åren, inbegripet alla stöd avseende perioder som inleds under det kalenderåret/kalenderåren,
- e) *stöd under ett visst kalenderår eller stöd under referensperioden*: stöd som har beviljats eller kommer att beviljas för det
- f) *jordbruksprodukter*: produkter förtecknade i bilaga I till fördraget, inbegripet bomull, men med undantag av fiskeriprodukter.

AVDELNING II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

TVÄRVILLKOR

Artikel 3

Grundläggande krav

1. En jordbrukare som får direktstöd skall iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som anges i bilaga III enligt den tidsplan som fastställas i den bilagan, samt kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i enlighet med artikel 5.
2. Den behöriga nationella myndigheten skall ge jordbrukaren en förteckning över föreskrivna verksamhetskrav och god jordbrukshävd samt goda miljöförhållanden som skall iakttas.

Artikel 4

Föreskrivna verksamhetskrav

1. De föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga III skall fastställas genom gemenskapslagstiftning inom

- folkhälsa, djurhälsa och växtskydd,
- miljö,
- djurskydd.

2. De rättsakter som avses i bilaga III skall tillämpas inom ramen för denna förordning i deras ändrade lydelse vid motsvarande tidpunkt och, i fråga om direktiv på det sätt som de genomförts av medlemsstaterna.

Artikel 5

God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

1. Medlemsstaterna skall sörja för att all jordbruksmark, i synnerhet mark som inte längre används för produktion, hålls i god jordbrukshävd och att miljön bevaras. Medlemsstaterna skall på nationell och regional nivå definiera minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden på grundval av den ram som anges i bilaga IV, med hänsyn till särskilda förhål-

landen i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem, markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder och företagsstrukturer. Detta skall inte påverka tillämpningen av de standarder för god jordbrukshävd som tillämpas inom ramen för förordning (EG) 1257/1999 och sådana åtgärder för ett miljövänligt jordbruk som tillämpas utöver referensnivån för god lantbrukspraxis.

2. Medlemsstaterna skall se till att mark som var permanent betesmark vid tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 bibehålls som permanent betesmark.

I välgrundade fall får emellertid en medlemsstat avvika från bestämmelserna i första stycket under förutsättning att den vidtar åtgärder för att förhindra en betydande minskning av den totala permanenta betesmarksarealen.

Det första stycket skall inte gälla permanent betesmark som skall beskogas, om sådan beskogning är förenlig med miljön och med undantag av planteringar av julgranar och snabbväxande arter som odlas på kort sikt.

Artikel 6

Minskning av eller uteslutning från stöd

1. Om föreskrivna verksamhetskrav eller god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden inte iakttas till följd av en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den enskilde jordbrukaren skall det sammanlagda beloppet av direktstöd för det år då överträdelsen inträffar, efter tillämpning av artiklarna 10 och 11, minskas eller dras in i enlighet med de närmare bestämmelser som anges i artikel 7.

2. Minskningar eller uteslutningar enligt punkt 1 skall tillämpas endast om överträdelsen avser

- a) jordbruksverksamhet, eller
- b) någon del av jordbruksföretagets jordbruksmark, inbegripet skiften som ingår i arealuttag.

Artikel 7

Närmare bestämmelser om minskning eller uteslutning

1. Närmare bestämmelser för minskningar och uteslutningar enligt artikel 6 skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2. I detta sammanhang skall hänsyn tas till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning samt de kriterier som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln.

2. Vid försummelse får procentsatsen för minskning inte vara högre än 5 % eller, vid upprepade överträdelser, 15 %.

3. Vid avsiktliga överträdelser får procentsatsen för minskning i princip inte vara lägre än 20 %, och kan gå ända till fullständig uteslutning från ett eller flera stödsystem och tillämpas under ett eller flera kalenderår.

4. Det sammanlagda belopp som erhålls genom minskning eller uteslutning för ett kalenderår får inte i något fall överstiga det sammanlagda belopp som avses i artikel 6.1.

Artikel 8

Översyn

Senast den 31 december 2007 skall kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av systemet med tvärvillkor, vilken vid behov skall åtföljas av lämpliga förslag särskilt i syfte att ändra förteckningen över föreskrivna verksamhetskrav i bilaga III.

Artikel 9

Belopp som frigörs till följd av tvärvillkoren

De belopp som frigörs genom tillämpningen av detta kapitel skall krediteras garantisektionen vid EUGFJ. Medlemsstaterna får behålla 25 % av dessa belopp.

KAPITEL 2

MODULERING OCH FINANSIELL DISCIPLIN

Artikel 10

Modulering

1. Alla belopp i direktstöd som under ett visst kalenderår skall beviljas till en jordbrukare i en viss medlemsstat skall varje år fram till 2012 minskas med följande procentsatser

— 2005: 3 %,

— 2006: 4 %,

— 2007: 5 %,

— 2008: 5 %,

— 2009: 5 %,

— 2010: 5 %,

— 2011: 5 %,

— 2012: 5 %.

2. De belopp som motsvarar de minskningar som föreskrivs i punkt 1 skall användas som kompletterande gemenskapsstöd för åtgärder inom program för landsbygdsutveckling, finansierade genom garantisektionen vid EUGFJ i enlighet med förordning (EG) nr 1257/1999 sedan de belopp som avses i bilaga II dragits av.

3. Ett belopp motsvarande en procentenhet skall tilldelas den medlemsstat där motsvarande belopp har genererats. De återstående beloppen skall fördelas till de berörda medlemsstaterna i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2 utifrån följande kriterier:

— Jordbruksareal.

— Sysselsättning inom jordbruket.

— Bruttonationalprodukt (BNP) per capita i köpkraft.

Varje medlemsstat skall emellertid erhålla minst 80 % av de totala belopp som moduleringen har genererat i den medlemsstaten.

4. Om andelen råg i genomsnitt översteg 5 % av den totala spannmålsproduktionen i en medlemsstat under perioden 2000–2002 och denna medlemsstats andel av gemenskapens totala rågproduktion översteg 50 % under samma period skall, trots vad som föreskrivs i punkt 3 andra stycket, åtminstone 90 % av de belopp som moduleringen genererar i den berörda medlemsstaten tilldelas den medlemsstaten till och med 2013.

Utan att den möjlighet som föreskrivs i artikel 69 åsidosätts, skall i sådant fall åtminstone 10 % av det belopp som tilldelas den berörda medlemsstaten vara tillgängliga för de åtgärder som avses i punkt 2 i den här artikeln i rågproducerande regioner.

I denna punkt avses med "spannmål" de spannmålslag som det hänvisas till i bilaga IX.

5. Punkt 1 skall inte gälla direktstöd som beviljas jordbrukare i de franska utomeuropeiska departementen, på Azorerna och Madeira, på Kanarieöarna och de Egeiska öarna.

*Artikel 11***Finansiell disciplin**

1. För att garantera att de belopp för finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken som för närvarande faller under underrubrik 1a (marknadsåtgärder och direktstöd) inte överskrider de årliga tak som fastställs i beslutet av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet av den 18 november 2002, om slutsatserna från Europeiska rådet i Bryssel den 24–25 oktober 2002, skall från och med 2007 års budget en justering av direktstödet fastställas när prognoserna pekar på att de beräknade beloppen under underrubrik 1a, med hänsyn till en marginal på 300 miljoner euro under de beräknade beloppen, och innan den modulering tillämpas som föreskrivs i artikel 10.2 kommer att överskridas under ett visst budgetår. Detta skall inte påverka budgetplanen för 2007–2013.

2. Rådet skall fastställa de justeringar som avses i punkt 1 senast den 30 juni det kalenderår under vilket justeringarna skall gälla, på grundval av ett förslag från kommissionen som skall läggas fram senast den 31 mars samma år.

*Artikel 12***Kompletterande stödbelopp**

1. Ett kompletterande stödbelopp skall beviljas jordbrukare som får direktstöd enligt denna förordning.

Det kompletterande stödbeloppet skall vara lika med det belopp som blir resultatet av tillämpningen av procentsatsen för minskning under det kalenderåret enligt artikel 10 för belopp upp till 5 000 euro i direktstöd.

2. De sammanlagda kompletterande belopp som kan beviljas i en medlemsstat under ett kalenderår får inte vara högre än de tak som anges i bilaga II. Vid behov skall medlemsstaterna göra en linjär procentuell justering av kompletterande stödbelopp så att de tak som anges i bilaga II inte överskrids.

3. Det kompletterande stödbeloppet skall inte omfattas av de minskningar som avses i artikel 10.

4. Kommissionen skall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2, från och med 2007 års budget se över det tak som anges i bilaga II för att ta hänsyn till strukturella förändringar i jordbruksföretagen.

KAPITEL 3

JORDBRUKSRÅDGIVNING*Artikel 13***Jordbruksrådgivning**

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2007 upprätta ett system för rådgivning till jordbrukare angående markskötsel

och jordbruksdrift (nedan kallat jordbruksrådgivning) som sköts av en eller flera utvalda myndigheter eller av privata organ.

2. Rådgivningen skall omfatta åtminstone föreskrivna verksamhetskrav samt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt kapitel I.

*Artikel 14***Villkor**

1. Jordbrukare kan delta i systemet för jordbruksrådgivning på frivillig basis.

2. Medlemsstaterna skall ge företräde åt de jordbrukare som får mer än 15 000 euro i direktstöd per år.

*Artikel 15***Skyldigheter för godkända privata organ och utsedda myndigheter**

Om inte annat föreskrivs i den nationella lagstiftningen om allmänhetens tillgång till handlingar skall medlemsstaterna se till att de privata organ och utsedda myndigheter som avses i artikel 13 inte avslöjar personliga eller individuella uppgifter som de tar del av i samband med rådgivningen för andra personer än den jordbrukare som driver det berörda jordbruksföretaget, med undantag av oegentligheter och överträdelse som upptäcks under verksamheten och som omfattas av en skyldighet i gemenskapslagstiftningen eller i nationell lagstiftning att informera en offentlig myndighet, särskilt när det gäller lagöverträdelse.

*Artikel 16***Översyn**

Senast den 31 december 2010 skall kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av jordbruksrådgivningssystemet, vilken vid behov skall åtföljas av lämpliga förslag om att göra systemet obligatoriskt.

KAPITEL 4

INTEGRERAT ADMINISTRATIONS- OCH KONTROLLSYSTEM*Artikel 17***Räckvidd**

Varje medlemsstat skall inrätta ett integrerat administrations- och kontrollsystem, nedan kallat "det integrerade systemet".

Det integrerade systemet skall gälla för de stödsystem som upprättas genom avdelningarna III och IV i denna förordning och genom artikel 2a i förordning (EG) nr 1259/1999.

I den utsträckning som krävs skall det även gälla administration och kontroll av de bestämmelser som fastställs i kapitlen 1, 2 och 3.

Artikel 18

Det integrerade systemets beståndsdelar

1. Det integrerade systemet skall omfatta
 - a) en databas,
 - b) ett identifieringssystem för jordbruksskiften,
 - c) ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter i enlighet med artikel 21,
 - d) stödansökningar,
 - e) ett integrerat kontrollsystem,
 - f) ett enda system för att registrera identiteten på varje jordbrukare som lämnar in en stödansökan.
2. Om artiklarna 67, 68, 69, 70 och 71 tillämpas skall det integrerade systemet innefatta ett system för identifiering och registrering av djur vilket inrättats i enlighet med direktiv 92/102/EEG ⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 1760/2000 ⁽²⁾.

Artikel 19

Databas

1. I databasen skall för varje jordbruksföretag registreras de uppgifter som erhålls från stödansökningarna.

Denna databas skall framför allt göra det möjligt att direkt och omedelbart, via medlemsstatens behöriga myndighet, få tillgång till uppgifter för kalenderåren och/eller regleringsåren från och med år 2000.

2. Medlemsstaterna får inrätta decentraliserade databaser under förutsättning att dessa, och de administrativa förfarandena för att registrera och få tillgång till uppgifter, utformas på ett enhetligt sätt inom medlemsstatens hela territorium och är kompatibla med varandra så att det går att samköra uppgifterna.

Artikel 20

Identifieringssystem för jordbruksskiften

Identifieringssystemet för jordbruksskiften skall upprättas på grundval av kartor, dokument ur fastighetsregister eller andra

⁽¹⁾ EGT L 355, 15.12.1992, s. 32. Direktivet ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽²⁾ EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

kartografiska referenser. Datoriserade geografiska informationssystem skall användas, helst inbegripet ortofoto från flyg- eller satellitfoton, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhet åtminstone likvärdig med kartografi i skala 1:10 000.

Artikel 21

System för identifiering och registrering av stödrättigheter

1. Systemet för identifiering och registrering av stödrättigheter skall utformas på ett sådant sätt att det är möjligt att kontrollera stödrättigheter och samköra uppgifter med stödansökningar och identifieringssystemet för jordbruksskiften.
2. Detta system skall göra det möjligt att direkt och omedelbart, via medlemsstatens behöriga myndighet, få tillgång till uppgifter för åtminstone de tre närmast föregående kalenderåren och/eller regleringsåren.

Artikel 22

Ansökan om stöd

1. Varje år skall jordbrukaren lämna in en ansökan om direktstöd som omfattas av det integrerade systemet och, i tillämpliga fall, lämna uppgifter om

— alla jordbruksskiften inom jordbruksföretaget,

— stödrättigheternas antal och belopp,

— all övrig information som fastställs genom denna förordning eller av den berörda medlemsstaten.

2. En medlemsstat får besluta att stödansökan endast behöver innehålla ändringar i förhållande till den stödansökan som lämnades in föregående år. En medlemsstat skall distribuera förtryckta formulär som grundas på de arealer som fastställts föregående år och tillhandahålla grafiskt material som anger läget för dessa arealer.

3. En medlemsstat får besluta att en enda stödansökan skall omfatta flera av eller alla de stödsystem som förtecknas i bilaga I eller andra stödsystem.

Artikel 23

Kontroll av villkor för stödberättigande

1. Medlemsstaterna skall utföra administrativa kontroller av stödansökningarna inbegripet en kontroll av stödberättigande areal och motsvarande stödrättigheter.

2. De administrativa kontrollerna skall kompletteras med ett system för kontroller på plats för att kontrollera berättigande till stödet. För detta ändamål skall medlemsstaterna upprätta en plan för urval av jordbruksföretag.

Medlemsstaterna får använda fjärranalys som ett hjälpmedel för kontroller på plats av jordbruksskiften.

3. Varje medlemsstat skall utse en myndighet som ansvarar för samordningen av de kontroller som föreskrivs i detta kapitel.

Om medlemsstaten delegerar vissa delar av det arbete som skall utföras enligt detta kapitel till specialiserade organ eller företag, skall den utsedda myndigheten behålla kontrollen över och ansvaret för detta arbete.

Artikel 24

Minskning och uteslutning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av minskningar och uteslutningar enligt artikel 6 i denna förordning, om det upptäcks att jordbrukaren inte uppfyller de stöd villkor som fastställs i denna förordning eller i artikel 2a i förordning (EG) nr 1259/1999, skall hela eller en del av det stöd som har beviljats eller kommer att beviljas, och för vilket stöd villkoren har uppfyllts, omfattas av minskningar och uteslutningar som fastställs enligt det förfarande som avses i artikel 144.2 i den här förordningen.

2. Procentsatserna för minskning skall avpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och kan gå ända till fullständig uteslutning från ett eller flera stödsystem under ett eller flera kalenderår.

Artikel 25

Kontroller av tvärvillkor

1. Medlemsstaterna skall utföra kontroller på plats för att kontrollera om jordbrukare uppfyller de skyldigheter som anges i kapitel 1.

2. Medlemsstaterna får använda sina befintliga administrations- och kontrollsystem för att se till att föreskrivna verksamhetskrav iaktas liksom krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i enlighet med kapitel 1.

Dessa system, särskilt det system för identifiering och registrering av djur som inrättats i enlighet med direktiv 92/102/EEG och förordning (EG) nr 1760/2000, skall vara förenliga, i enlighet med artikel 26 i den här förordningen, med det integrerade systemet.

Artikel 26

Förenlighet

Vid tillämpning av de stödsystem som förtecknas i bilaga V skall medlemsstaterna se till att de administrations- och kontrollförfaranden som används för dessa system är förenliga med det integrerade systemet avseende

- a) databasen,
- b) systemen för identifiering av jordbruksskiften,
- c) administrativa kontroller.

Därför skall dessa system utformas så att de fungerar tillsammans utan problem eller konflikter och så att uppgifter kan utbytas mellan dem.

Medlemsstaterna får, för tillämpning av gemenskapens eller egna stödsystem utöver dem som förtecknas i bilaga VI, införliva en eller flera beståndsdelar av det integrerade systemet i sina administrations- och kontrollförfaranden.

Artikel 27

Information och kontroller

1. Kommissionen skall regelbundet få information om tillämpningen av det integrerade systemet.

Den skall organisera utbyte av synpunkter med medlemsstaterna med avseende på detta.

2. Efter att ha informerat de behöriga myndigheterna i god tid får godkända företrädare utsedda av kommissionen utföra

- undersökningar och kontroller av de åtgärder som har vidtagits för att upprätta och genomföra det integrerade systemet,
- kontroller hos de specialiserade organ och företag som anges artikel 23.3.

Tjänstemän från den berörda medlemsstaten får delta i sådana kontroller. De ovannämnda befogenheterna att utföra kontroller skall inte beröra tillämpningen av nationella rättsliga bestämmelser som innebär att vissa åtgärder endast får vidtas av tjänstemän som är särskilt utsedda med stöd av nationell lagstiftning. De godkända företrädare som kommissionen har utsett får i synnerhet inte delta i hembesök hos eller formella förhör av personer som är misstänkta enligt medlemsstatens nationella lagstiftning. De skall emellertid ha tillgång till de uppgifter som då framkommer.

3. Utan att påverka medlemsstaternas ansvar för genomförandet och tillämpningen av det integrerade systemet, får kommissionen anlita specialiserade organ eller personer för att underlätta upprättandet, övervakningen och användningen av det integrerade systemet, särskilt för att kunna ge teknisk rådgivning till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna om dessa begär det.

KAPITEL 5

ANDRA ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 28

Utbetalning

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall utbetalningar från stödssystem som förtecknas i bilaga I göras i sin helhet till stödmottagarna.

2. Utbetalningar skall göras en gång per år under perioden 1 december–30 juni följande kalenderår.

Det kompletterande stödbelopp som avses i artikel 12 skall emellertid utbetalas senast den 30 september under det kalenderår som följer det aktuella kalenderåret.

3. Genom avvikelse från punkt 2 i denna artikel och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2, kan kommissionen

- a) senarelägga tidpunkten för utbetalningen beträffande de stöd som fastställs i rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾,
- b) tillhandahålla förskott,
- c) ge medlemsstaterna tillstånd, beroende på budgetläget, att före den 1 december betala ut förskott i regioner där jordbrukare, på grund av extrema förhållanden, står inför ekonomiska svårigheter

— på upp till 50 % av stödet,

eller

— på upp till 80 % av stödet om förskott redan har tillhandahållits.

Artikel 29

Begränsning av stöd

Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i individuella stödssystem får inga utbetalningar göras till stödmottagare för vilka det har fastställts att de på ett konstlat sätt har skapat de förutsättningar som krävs för att få sådant stöd i syfte att erhålla en förmån i strid med målen för stödssystemet.

Artikel 30

Översyn

Stödssystem som förtecknas i bilaga I skall tillämpas utan att det påverkar en eventuell översyn som vid något tillfälle kan göras mot bakgrund av marknadsförändringar och budgetläget.

Artikel 31

Utvärdering

För att bedöma stödets effektivitet skall stöd enligt de stödssystem som förtecknas i bilaga I utvärderas för att bedöma deras verkan när det gäller uppsatta mål och för att analysera deras effekter på relevanta marknader.

Artikel 32

Interventioner enligt förordning (EG) nr 1258/1999

De stödssystem som förtecknas i bilaga I skall betraktas som interventioner i enlighet med artikel 1.2 b och artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1258/1999.

⁽¹⁾ EGT P 172, 30.6.1966, s. 3025. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 (EGT L 201, 26.7.2001, s. 4).

AVDELNING III

SYSTEM MED SAMLAT GÅRDSSTÖD

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 33

Stödberättigande

1. Jordbrukare skall ha tillträde till systemet med samlat gårdsstöd om

- a) de har beviljats stöd under den referensperiod som avses i artikel 38 enligt minst ett av de stödsystem som anges i bilaga VI, eller
- b) de har fått jordbruksföretaget, eller del därav, genom faktiskt eller förtida arv, av en jordbrukare som uppfyllde villkoren enligt led a eller
- c) de har erhållit stöd rättigheter från den nationella reserven eller genom överföring.

2. Om en jordbrukare som har beviljats direktstöd under referensperioden ändrar sin juridiska ställning eller benämning under den perioden eller senast den 31 december året före det år då systemet med samlat gårdsstöd tillämpas skall han ha tillträde till systemet med samlat gårdsstöd på samma villkor som den jordbrukare som ursprungligen drev jordbruksföretaget.

3. Om jordbruksföretag slås samman under referensperioden eller senast den 31 december året före det år då systemet med samlat gårdsstöd tillämpas skall den jordbrukare som driver det nya företaget ha tillträde till systemet med samlat gårdsstöd på samma villkor som de jordbrukare som drev de ursprungliga företagen.

Om jordbruksföretag delas upp under referensperioden eller senast den 31 december året före det år då systemet med samlat gårdsstöd tillämpas skall de jordbrukare som driver de nya företagen ha tillträde till systemet med samlat gårdsstöd, i proportion till den aktuella perioden, på samma villkor som den jordbrukare som drev det ursprungliga företaget.

Artikel 34

Tillämpning

1. Det första året systemet med samlat gårdsstöd tillämpas skall den behöriga myndigheten i medlemsstaten skicka ett ansökningsformulär till de jordbrukare som avses i artikel 33.1 a med uppgifter om

a) det belopp som avses i kapitel 2 (nedan kallat "referensbeloppet"),

b) det antal hektar som avses i artikel 43,

c) antalet och värdet av stöd rättigheter per hektar enligt definitionen i kapitel 3.

2. Jordbrukare skall ansöka om anslutning till systemet med samlat gårdsstöd vid en tidpunkt som skall fastställas av medlemsstaterna, men senast den 15 maj.

Kommissionen får emellertid enligt förfarandet i artikel 144.2 tillåta att datumet den 15 maj senareläggs i vissa zoner, där det normala datumet inte kan tillämpas på grund av exceptionella klimatförhållanden.

3. Utom i fall av force majeure och exceptionella omständigheter enligt artikel 40.4 skall inga stöd rättigheter tilldelas sådana jordbrukare som avses i artikel 33.1 a och b eller sådana som erhåller stöd rättigheter från den nationella reserven, om de inte ansöker om anslutning till systemet med samlat gårdsstöd senast den 15 maj det första året systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

De belopp som motsvarar dessa icke tilldelade rättigheter skall återgå till den nationella reserv som avses i artikel 42 och skall finnas tillgängliga för att på nytt anslås vid ett datum som skall fastställas av medlemsstaten, men senast den 15 augusti det första året systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

Artikel 35

Dubbla ansökningar

Areal motsvarande antalet stödberättigande hektar, enligt definitionen i artikel 44.2, för vilken en ansökan om samlat gårdsstöd lämnas in, får omfattas av en ansökan om alla andra former av direktstöd samt allt annat stöd som inte omfattas av denna förordning, såvida inte annat föreskrivs.

Artikel 36

Utbetalningar

1. Stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd skall betalas ut för stöd rättigheter enligt definitionen i kapitel 3, åtföljda av ett lika stort antal stödberättigande hektar enligt definitionen i artikel 44.2.

2. Medlemsstaterna får besluta att kombinera utbetalningar enligt systemet med samlat gårdsstöd med utbetalningar enligt andra stödsystem.

KAPITEL 2

FASTSTÄLLANDE AV REFERENSBELOPPET

Artikel 37

Beräkning av referensbeloppet

1. Referensbeloppet skall vara genomsnittet under tre år av de sammanlagda belopp som beviljats en jordbrukare enligt de stödsystem som anges i bilaga VI, beräknat och justerat i enlighet med bilaga VII, för varje kalenderår av den referensperiod som anges i artikel 38.

2. Om en jordbrukare påbörjar jordbruksverksamhet under referensperioden skall genom avvikelse från punkt 1 det stöd som han beviljades under det eller de kalenderår under vilka denne bedrev jordbruksverksamhet ligga till grund för genomsnittet.

Artikel 38

Referensperiod

Referensperioden skall omfatta kalenderåren 2000, 2001 och 2002.

Artikel 39

Tillämpning av modulering och tvärvillkor enligt förordning (EG) nr 1259/1999

Om artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 1259/1999 har tillämpats under referensperioden, skall de belopp som avses i bilaga VII vara de som skulle ha beviljats före tillämpning av nämnda artiklar.

Artikel 40

Särskilda svårigheter

1. Genom undantag från artikel 37 skall en jordbrukare vars produktion under referensperioden påverkades negativt genom force majeure eller exceptionella omständigheter som inträffade före eller under referensperioden ha rätt att begära att referensbeloppet beräknas på grundval av det eller de kalenderår under referensperioden som inte påverkades av force majeure eller exceptionella omständigheter.

2. Om hela referensperioden påverkades av force majeure eller exceptionella omständigheter skall medlemsstaten beräkna referensbeloppet på grundval av perioden 1997–1999. I detta fall skall punkt 1 gälla på motsvarande sätt.

3. Fall av force majeure eller exceptionella omständigheter skall av den berörda jordbrukaren anmälas skriftligt till den behöriga myndigheten, tillsammans med för myndigheten tillfredsställande bevis, inom den tid som fastställs av varje medlemsstat.

4. Som fall av force majeure eller exceptionella omständigheter kan den behöriga myndigheten t.ex. godkänna att

- a) jordbrukaren avlider,
- b) jordbrukaren under en längre tid inte är arbetsför,
- c) en allvarlig naturkatastrof inträffar som i väsentlig grad påverkar jordbruksföretagets jordbruksareal,
- d) jordbruksföretagets djurstallar förstörs genom olyckshändelse,
- e) en epizooti berör hela jordbrukarens djurbesättning eller en del av denna.

5. Punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel skall på motsvarande sätt tillämpas på jordbrukare som under referensperioden omfattades av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk i enlighet med förordning (EEG) nr 2078/92 ⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 1257/1999.

Om åtagandena omfattade både referensperioden och den period som avses i punkt 2 i denna artikel skall medlemsstaterna, enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, fastställa ett referensbelopp i enlighet med de närmare bestämmelser som kommissionen skall fastställa enligt förfarandet i artikel 144.2.

Artikel 41

Tak

1. För varje medlemsstat får summan av referensbeloppen inte vara högre än det nationella tak som anges i bilaga VIII.

2. Vid behov skall medlemsstaten göra en linjär procentuell minskning av referensbeloppen så att dess tak inte överskrids.

⁽¹⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 85. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 1257/1999 (EGT L 160, 26.6.1999, s. 80).

*Artikel 42***Nationell reserv**

1. Medlemsstaterna skall, efter en eventuell minskning enligt artikel 41.2, göra en linjär procentuell minskning av referensbeloppen för att upprätta en nationell reserv. Denna minskning får inte vara större än 3 %.

2. Den nationella reserven skall därutöver inbegripa skillnaden mellan det tak som anges i bilaga VIII och summan av de referensbelopp som beviljas jordbrukare enligt systemet med samlat gårdsstöd, före den minskning som avses i punkt 1 andra meningen.

3. Medlemsstaterna får använda den nationella reserven till att, i första hand, bevilja referensbelopp till jordbrukare som inleder sin jordbruksverksamhet efter den 31 december 2002, eller under 2002 om de inte får något direktstöd under det året, i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

4. Medlemsstaterna skall använda den nationella reserven för att i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks fastställa referensbelopp för jordbrukare som befinner sig en särskild situation som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förordet i artikel 144.2.

5. Medlemsstaterna får använda den nationella reserven för att, enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, fastställa referensbelopp för jordbrukare i de områden som omfattas av omstrukturings- och/eller utvecklingsprogram som rör någon av formerna för offentlig intervention i syfte att undvika nedläggning av jordbruksmark och/eller i syfte att uppväga specifika nackdelar för jordbrukare i de områdena.

6. Med tillämpning av punkterna 3 och 5 får medlemsstaterna öka enhetsvärdet och/eller antalet rättigheter som tilldelats jordbrukare.

7. Medlemsstaterna skall genomföra linjära minskningar av stödrättigheterna om den nationella reserven inte är tillräcklig för att omfatta de fall som avses i punkterna 3 och 4.

8. Utom vid överföring genom faktiskt eller förtida arv och genom avvikelse från artikel 46 får de stödrättigheter som inrättas genom användning av den nationella reserven inte överföras under en femårsperiod, som påbörjas vid fördelningen av rättigheterna.

Genom avvikelse från artikel 45.1 skall rättigheter som inte har använts under varje år av femårsperioden omedelbart återgå till den nationella reserven.

9. Genom avvikelse från artiklarna 33 och 43 får vid försäljning eller arrendering under minst sex år av ett jordbruksföretag eller av en del av detta eller bidragsrättigheter under referensperioden eller senast den 29 september 2003 en andel av de stödrättigheter som skall tilldelas säljaren eller utarrenderaren återgå till den nationella reserven på villkor som skall fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2.

KAPITEL 3

STÖDRÄTTIGHETER

Avsnitt 1

Stödrättigheter grundade på areal*Artikel 43***Fastställande av stödrättigheter**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 48 skall en jordbrukare erhålla en stödrättighet per hektar, som beräknas genom att referensbeloppet divideras med det treåriga genomsnittet av antalet hektar som under referensperioden gav rätt till de direktstöd som förtecknas i bilaga VI.

Det totala antalet stödrättigheter skall vara detsamma som ovan nämnda genomsnittliga antal hektar.

I det fall som avses i artikel 37.2 skall emellertid det totala antalet stödrättigheter vara detsamma som det genomsnittliga antalet hektar som under samma period används för att fastställa referensbeloppen, varvid artikel 42.6 skall tillämpas på dessa stödrättigheter.

2. I det antal hektar som avses i punkt 1 skall dessutom följande ingå:

a) När det gäller de stöd för potatisstärkelse, torkat foder och utsäde som förtecknas i bilaga VII: det antal hektar där stöd har beviljats för produktionen under referensperioden enligt beräkning i punkterna B, D och F i bilaga VII.

b) All grovfoderareal under referensperioden.

3. I punkt 2 b i denna artikel skall "grovfoderareal" avse den areal på jordbruksföretaget som under hela kalenderåret, i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001⁽¹⁾, var tillgänglig för djuruppfödning, inbegripet arealer med gemensam användning och arealer med blandad odling. Foderarealen får inte omfatta

- byggnader, skog, dammar, gångstigar,
- arealer som används för andra grödor som berättigar till gemenskapsstöd eller för permanenta grödor eller trädgårdsgroddor,
- arealer som omfattas av stödsystemet för producenter av vissa jordbruksgrödor, används inom stödsystemet för torakat foder eller omfattas av ett nationellt system eller ett gemenskapssystem för arealuttag.

4. Stödrättigheterna per hektar får inte ändras, såvida inte annat föreskrivs.

Artikel 44

Användning av stödrättigheter

1. En stödrättighet som åtföljs av ett stödberättigande hektar skall ge rätt till utbetalning av det belopp som fastställs genom stödrättigheten.
2. Med "stödberättigande hektar" skall avses alla jordbruksarealer inom jordbruksföretaget som upptas av åkermark och permanent betesmark, utom arealer beväxta med permanenta grödor, som är skogbeväxta eller används för annat än jordbruksverksamhet.
3. Jordbrukaren skall uppge de skiften som motsvarar det bidragsberättigande hektar som åtföljer varje stödrättighet. Utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter skall jordbrukaren kunna förfoga över dessa skiften under en period av minst tio månader med början vid ett datum som skall fastställas av medlemsstaten men inte tidigare än den 1 september under kalenderåret före det år då ansökan om deltagande i systemet med samlat gårdsstöd lämnas in.
4. Medlemsstater får i välgrundade fall tillåta jordbrukaren att ändra sina uppgifter förutsatt att han beaktar det antal hek-

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 (EGT L 327, 12.12.2001, s. 11). Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2550/2001 (EGT L 341, 22.12.2001, s. 105).

tar som motsvarar hans stödrättigheter och villkoren för att bevilja samlat gårdsstödet för den berörda arealen.

Artikel 45

Outnyttjade stödrättigheter

1. Stödrättigheter som inte har utnyttjats under en period på tre år skall återgå till den nationella reserven.
2. Outnyttjade stödrättigheter skall dock inte återgå till den nationella reserven vid fall av force majeure och exceptionella omständigheter i enlighet med artikel 40.4.

Artikel 46

Överföring av stödrättigheter

1. Stödrättigheter får endast överföras till en annan jordbrukare som är etablerad i samma medlemsstat med undantag för överföring genom faktiskt eller förtida arv.

Även vid faktiskt eller förtida arv får emellertid stödrättigheter endast användas i den medlemsstat där stödrättigheterna fastställdes.

En medlemsstat får besluta att stödrättigheter endast får överföras eller användas inom en och samma region.

2. Stödrättigheter kan överföras genom försäljning eller varje annan slutgiltig överföring med eller utan mark. Däremot får upplåtelse eller liknande typer av transaktioner tillåtas endast om de överförda stödrättigheterna åtföljs av en upplåtelse av ett lika stort antal stödberättigande hektar.

Utom i fall av force majeure eller exceptionella omständigheter som avses i artikel 40.4 a får jordbrukare överföra sina stödrättigheter utan mark först efter att i enlighet med artikel 44 ha använt minst 80 % av sina stödrättigheter under minst ett kalenderår eller efter att till den nationella reserven frivilligt ha lämnat ifrån sig alla stödrättigheter som inte har använts under det första året systemet med samlat gårdsstöd har tillämpats.

3. Vid försäljning av stödrättigheter med eller utan mark får medlemsstaterna med beaktande av den allmänna principen för

gemenskapslagstiftningen besluta att en del av de stödrättigheter som säljs skall återgå till den nationella reserven eller att deras enhetsvärde skall minskas till förmån för den nationella reserven enligt kriterier som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

Avsnitt 2

Stödrättigheter som omfattas av särskilda villkor

Artikel 47

Bidrag som ger rätt till stödrättigheter som omfattas av särskilda villkor

1. Genom undantag från artiklarna 43 och 44 skall följande belopp som är resultatet av stöd som beviljats under referensperioden inkluderas i referensbeloppet på de villkor som anges i artikel 48 och punkt C i bilaga VII:

- a) Säsongsutjämningsbidrag enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1254/1999.
- b) Slaktbidrag enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 1254/1999.
- c) Det särskilda bidraget för nötkreatur av hankön och am- och dikobidraget, om jordbrukaren undantogs från djurtät-hetskravet enligt artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1254/1999, och förutsatt att jordbrukaren inte ansökte om extensifieringsstöd enligt artikel 13 i den förordningen.
- d) Ytterligare stöd enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 1254/1999 som har utbetalats utöver de stöd som avses i a, b och c i denna punkt.
- e) Bidrag som fastställs inom ramen för stödsystemet för får och getter
 - för kalenderåren 2000 och 2001, i artikel 5 i förordning (EG) nr 2467/98 och artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 1323/90 ⁽¹⁾,
 - för kalenderåret 2002, i artiklarna 4, 5 och 11.1 samt i artikel 11.2 första, andra och fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 2529/2001.

2. Med början 2007, och genom undantag från artiklarna 33, 43 och 44, skall belopp som är summan av mjölkbidrag och ytterligare betalningar som fastställs i artiklarna 95 och 96 och som skall beviljas 2007 inkluderas i systemet med samlat gårdsstöd på de villkor som anges i artiklarna 48–50.

Artikel 48

Fastställande av de stödrättigheter som omfattas av särskilda villkor

Om en jordbrukare beviljades stöd enligt artikel 47 men inte hade några hektar i enlighet med artikel 43 under referensperioden, eller stödrättigheten per hektar ger ett belopp som överstiger 5 000 euro, skall jordbrukaren ha rätt till en stödrättighet

- a) vilken är densamma som det referensbelopp som motsvarar det direktstöd som han beviljades under den genomsnittliga treårsperioden respektive
- b) per 5 000 euro eller del av referensbeloppet som motsvarar de direktstöd han beviljades under den genomsnittliga treårsperioden.

Artikel 49

Villkor

1. Såvida inte annat föreskrivs i detta avsnitt skall de övriga bestämmelserna i denna avdelning tillämpas på stödrättigheterna på särskilda villkor.

2. En jordbrukare som förfogar över sådana stödrättigheter för vilka han inte förfogade över hektar under referensperioden skall genom avvikelser från artiklarna 36.1 och 44.1 av medlemsstaten tillåtas att undantas från skyldigheten att tillhandahålla ett antal stödberättigande hektar som överensstämmer med antalet rättigheter förutsatt att han bibehåller åtminstone 50 % av den jordbruksverksamhet som bedrevs under referensperioden, uttryckt i djurenheter.

Vid överföring av stödrättigheter får mottagaren omfattas av detta undantag endast om samtliga stödrättigheter som omfattas av undantaget överförs.

3. De stödrättigheter som fastställs enligt artikel 48 får inte ändras.

⁽¹⁾ EGT L 132, 23.5.1990, s. 17. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 2529/2001 (EGT L 341, 22.12.2001, s. 3).

Artikel 50

Mjölkbidrag och ytterligare betalningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 48 och genom undantag från artiklarna 37 och 43 skall en jordbrukare erhålla ett kompletterande belopp per stödrättighet vilket utgörs av de belopp som skall beviljas enligt artiklarna 95 och 96 dividerat med det antal stödrättigheter som han äger 2007 med undantag för arealuttagsrättigheter.

Enhetsvärdet för varje stödrättighet som han äger 2007 skall ökas med detta kompletterande belopp.

2. Om han inte äger någon stödrättighet skall artiklarna 48 och 49 gälla på motsvarande sätt. För tillämpningen av artikel 48 skall termen "hektar" i detta fall avse de stödberättigande hektar som jordbrukaren äger 2007.

KAPITEL 4

MARKANVÄNDNING INOM SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD

Avsnitt 1

Markanvändning

Artikel 51

Användning av mark för jordbruksändamål

Jordbrukarna får använda de skiften som har deklarerats i enlighet med artikel 44.3 för varje jordbruksverksamhet utom för permanenta grödor och utom för produktion av de produkter som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽²⁾ och annan potatis än potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse för vilken stöd beviljas enligt artikel 93 i den här förordningen.

Artikel 52

Produktion av hampa

1. När det gäller produktion av hampa med KN-nummer 5302 10 00, skall de sorter som används ha en halt av tetra-

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 (EGT L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 453/2002 (EGT L 72, 14.3.2002, s. 9).

hydrokannabinol som inte överstiger 0,2 % och produktionen skall omfattas av ett avtal eller ett åtagande i enlighet med artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1673/2000. Medlemsstaterna skall inrätta ett system för att kontrollera halten av tetrahydrokannabinol i grödan på minst 30 % av de arealer med hampa för fiberproduktion för vilka avtal har slutits eller åtagande har gjorts. Om en medlemsstat inför ett system med förhandsgodkännande av sådan odling skall dock den minsta kontrollerade arealen uppgå till 20 %.

2. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2, skall stöd beviljas på villkor att certifierat utsäde av vissa sorter används och att det görs en deklaration av de arealer där hampa odlas för fiberproduktion.

Avsnitt 2

Arealuttagsrättigheter

Artikel 53

Fastställande av arealuttagsrättigheter

1. Om en jordbrukare under referensperioden har omfattats av kravet på arealutttag av en del av marken på sitt jordbruksföretag enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1251/1999, skall genom avvikelser från artiklarna 37 och 43 i den här förordningen det genomsnittliga beloppet under tre år vilket motsvarar det obligatoriska stödet för arealutttag, beräknat och justerat i enlighet med bilaga VII, och det genomsnittliga antalet hektar i obligatoriskt arealutttag under tre år inte inkluderas när de rättigheter som avses i artikel 43 i den här förordningen fastställs.

2. I det fall som avses i punkt 1 skall jordbrukaren få en rättighet per hektar (nedan kallad "arealuttagsrättighet") som beräknas genom att man dividerar det genomsnittliga beloppet för arealutttag under tre år med det genomsnittliga antalet hektar i arealutttag under tre år som avses i punkt 1.

Det totala antalet arealuttagsrättigheter skall vara detsamma som det genomsnittliga antalet hektar obligatoriskt arealutttag.

Artikel 54

Användning av arealuttagsrättigheter

1. En arealuttagsrättighet som åtföljs av ett hektar som berättigar till arealuttagsrättighet skall ge rätt till utbetalning av det belopp som fastställs genom arealuttagsrättigheten.

2. Genom avvikelse från artikel 44.2 skall med "hektar som berättigar till arealuttagsrättighet" avses sådan jordbruksareal på företaget som upptas av åkermark utom arealer som vid tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 var beväxta med permanenta grödor eller skog eller som användes som permanent betesmark eller för annat än jordbruksverksamhet.

Som resultat av en ansökan som gjorts efter den 28 juni 1995 kan emellertid följande arealer anses ha tagits ut:

— Arealer som tagits ut enligt artiklarna 22–24 i förordning (EG) nr 1257/1999 och som används varken för jordbruksändamål eller annan vinstgivande verksamhet än de som godtas för annan mark som blir föremål för arealutttag enligt den här förordningen.

— Arealer som har beskogats i enlighet med artikel 31 i förordning (EG) nr 1257/1999.

3. Jordbrukare skall ur produktionen ta ut de hektar som berättigar till arealuttagsrättigheter.

4. Arealutttag får inte vara mindre till storleken än 0,1 hektar och 10 meter breda. Av välgrundade miljöskäl får medlemsstaterna godta uttag som är minst 5 meter breda och 0,05 hektar stora.

5. Medlemsstaterna får göra undantag från punkt 2 första stycket i denna artikel på villkor som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 under förutsättning att de vidtar åtgärder för att förhindra varje betydande ökning av den totala jordbruksareal som ger arealuttagsrättigheter.

6. Ansökan om arealuttagsrättigheter skall genom avvikelse från artiklarna 36.1 och 44.1 göras före ansökningar om alla andra rättigheter.

7. Kravet på arealutttag skall fortsätta att tillämpas på arealuttagsrättigheter som överförs.

Artikel 55

Undantag från arealutttag

En jordbrukare skall inte omfattas av det krav som avses i artikel 54 om

a) hela hans jordbruksföretag och hela dess produktion uppfyller kraven i rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den

24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾,

b) den mark som omfattas av arealutttag används för att tillhandahålla materiel för framställning inom gemenskapen av produkter som inte huvudsakligen är avsedda att konsumeras av människor eller djur, förutsatt att effektiva kontrollsystem tillämpas.

Artikel 56

Användning av uttagen mark

1. Den uttagna marken skall bibehållas i god jordbrukshävd och miljö skall bevaras på det sätt som fastställs i artikel 5.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 55 får marken inte användas för jordbruksändamål och inte för att producera grödor för kommersiella ändamål.

2. Den får ingå i växtföljden.

3. Om den mängd biprodukter för foder- eller livsmedelsanvändningar som förmodas bli tillgänglig till följd av odling av oljeväxtfrön på uttagen mark enligt artikel 55 b, på grundval av de beräknade mängder som omfattas av avtal med jordbrukare, kommer att, överstiga 1 miljon ton årligen, uttryckt i motsvarande mängd mjöl från sojabönor, skall man för att begränsa denna mängd till 1 miljon ton minska beloppet enligt varje avtal för den förutsedda mängd som får användas som foder- eller livsmedel.

4. Medlemsstaterna skall ha rätt att utbetala nationellt stöd med upp till 50 % av kostnaden för anläggning av fleråriga grödor avsedda för produktion av biomassa på mark som tagits ur produktion.

Artikel 57

Tillämpning av övriga bestämmelser

Såvida inte annat föreskrivs i detta avsnitt skall övriga bestämmelser i denna avdelning tillämpas på arealuttagsrättigheterna.

⁽¹⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 806/2003 (EGT L 122, 16.5.2003, s. 1).

KAPITEL 5

Artiklarna 48 och 49 skall tillämpas *mutatis mutandis*.

REGIONALT OCH FRIVILLIGT GENOMFÖRANDE

Avsnitt 1

Regionalt genomförande

Artikel 58

Regional fördelning av det tak som anges i artikel 41

1. En medlemsstat får senast den 1 augusti 2004 besluta att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd enligt kapitlen 1–4 på regional nivå enligt villkoren i detta avsnitt.
2. Medlemsstaten skall fastställa regionerna enligt objektiva kriterier.

Medlemsstater med mindre än tre miljoner stödberättigande hektar får anses som en enda region.

3. Medlemsstaterna skall dela upp det tak som anges i artikel 41 mellan regionerna i enlighet med objektiva kriterier.

Artikel 59

Regionalisering av systemet med samlat gårdsstöd

1. En medlemsstat får i välgrundade fall och i överensstämmelse med objektiva kriterier dela upp det totala beloppet inom det regionala tak som fastställs enligt artikel 58 eller en del av beloppet mellan samtliga jordbrukare vars företag är belägna i den berörda regionen, inklusive de företag som inte uppfyller det stödkriterium som avses i artikel 33.
2. Vid en sådan uppdelning av det totala beloppet inom det regionala taket skall jordbrukarna erhålla stöd rättigheter vars enhetsvärde beräknas genom att man dividerar det regionala tak som fastställs enligt artikel 58 med antalet stödberättigande hektar, enligt artikel 44.2, fastställt på regional nivå.
3. Vid partiell uppdelning av det totala beloppet inom det regionala taket skall jordbrukarna erhålla stöd rättigheter vilkas enhetsvärde beräknas genom att man dividerar motsvarande del inom det regionala tak som fastställs enligt artikel 58 med antalet stödberättigande hektar, enligt artikel 44.2, fastställt på regional nivå.

Om jordbrukaren även har rätt att erhålla stöd rättigheter som beräknas på den återstående delen inom det regionala taket, skall det regionala enhetsvärdet för var och en av hans stöd rättigheter med undantag av arealuttagsrättigheten som överförs ökas med ett belopp som motsvarar referensbeloppet dividerat med antalet stöd rättigheter som fastställs enligt punkt 4.

Artikel 60

Markanvändning

1. När en medlemsstat utnyttjar den möjlighet som finns enligt artikel 59 får jordbrukare trots vad som föreskrivs i artikel 51 och i enlighet med bestämmelserna i denna artikel utnyttja de skiften som uppges enligt artikel 44.3 för framställning av produkter som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2200/96, i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2201/96 och annan potatis än potatis avsedd för produktion av potatisstärkelse för vilken stöd beviljas enligt artikel 93 i den här förordningen med undantag för permanenta grödor.

2. Medlemsstaterna skall fastställa det antal hektar som får användas enligt punkt 1 i denna artikel genom att enligt objektiva kriterier dela upp det genomsnittliga antalet hektar som använts för framställningen av de produkter som avses i punkt 1 på nationell nivå under treårsperioden 2000–2002 mellan de regioner som fastställs enligt artikel 58.2. Det genomsnittliga antalet hektar på nationell nivå och antalet hektar på regional nivå skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 på grundval av uppgifter från medlemsstaterna.

3. Inom vad som fastställs i enlighet med punkt 2 för den berörda regionen får en jordbrukare utnyttja den möjlighet som avses i punkt 1

- a) inom det antal hektar som han använde för framställning av de produkter som avses i punkt 1 under 2003,

- b) om artikel 40 och artikel 42.4 tillämpas *mutatis mutandis* inom det antal hektar som skall fastställas enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

4. Inom det antal hektar som återstår efter tillämpning av punkt 3 skall jordbrukare tillåtas att framställa de produkter som avses i punkt 1 på ett antal hektar som inte faller under punkt 3 inom de hektar som används för framställning av de

produkter som avses i punkt 1 under 2004 och/eller 2005, varvid de jordbrukare skall prioriteras vilka redan 2004 framställde dessa produkter inom det antal hektar som användes 2004.

Vid tillämpning av artikel 71 skall åren 2004 och 2005 ersättas med det år som föregick året för tillämpningen av systemet med samlat gårdsstöd respektive tillämpningsåret.

5. Medlemsstaterna skall för att fastställa de individuella gränser som avses i punkterna 3 och 4 använda jordbrukarens individuppgifter, om sådana är tillgängliga, eller andra för dem tillfredsställande bevis, som jordbrukaren skall tillhandahålla.

6. Det antal hektar för vilka tillstånd har getts enligt punkterna 3 och 4 i denna artikel får under inga omständigheter överstiga det antal stödberättigande hektar enligt artikel 44.2 som uppges under systemets med samlat gårdsstöd första tillämpningsår.

7. Tillståndet skall inom den berörda regionen användas tillsammans med motsvarande stödrättighet.

8. Senast 2007 skall kommissionen förelägga rådet en rapport, vid behov åtföljd av lämpliga förslag, om de eventuella konsekvenserna för marknads- och strukturutvecklingen av medlemsstaternas tillämpning av denna artikel.

Artikel 61

Gräsmark

Vid tillämpning av artikel 59 får medlemsstaterna också inom det regionala taket eller en del av det enligt objektiva kriterier fastställa olika enhetsvärden för stödrättigheter som skall tilldelas de jordbrukare som avses i artikel 59.1, för hektar gräsmark vid den tidpunkt som fastställts för arealstödsansökningarna för 2003 och för varje annan stödberättigande hektar eller, alternativt, för hektar permanent betesmark vid den tidpunkt som fastställts för arealstödsansökningarna för 2003 och för varje annan stödberättigande hektar.

Artikel 62

Mjölkbidrag och ytterligare betalningar

Med avvikelse från artikel 47.2 får medlemsstaten besluta att de belopp som är resultatet av mjölkbidrag och ytterligare betalningar enligt artiklarna 95 och 96 skall ingå helt eller delvis i systemet med samlat gårdsstöd med början 2005. Stödrättigheter enligt denna punkt skall ändras i enlighet härmed.

Referensbeloppen för dessa stöd skall vara lika med de belopp som skall beviljas enligt artiklarna 95 och 96, beräknat på den individuella referenskvantiteten för mjölk som finns tillgänglig i jordbruksföretaget den 31 mars det år då dessa stöd förs in, helt eller delvis, i systemet med samlat gårdsstöd.

Artiklarna 48–50 skall vara tillämpliga på motsvarande sätt.

Artikel 63

Villkor för stödrättigheter enligt det här avsnittet

1. Vid tillämpning av artikel 59 får stödrättigheter enligt det här avsnittet endast överföras eller användas inom samma region eller mellan regioner där stödrättigheterna per hektar är lika stora.

2. Vid tillämpning av artikel 59 skall med avvikelse från artikel 53 varje jordbrukare i den berörda regionen erhålla arealuttagsrättigheter.

Antalet arealuttagsrättigheter skall fastställas genom att jordbrukarens stödberättigande mark enligt artikel 54.2 som uppgavs under systemets med samlat gårdsstöd första tillämpningsår multipliceras med en uttagssats.

Uttagssatsen skall beräknas genom att grundsatsen för det obligatoriska arealuttaget på 10 % multipliceras med förhållandet inom den berörda regionen mellan den mark för vilken det arealstöd för jordbruksgrödor som avses i bilaga VI har beviljats och den stödberättigande marken enligt artikel 54.2 under referensperioden.

Värdet av arealuttagsrättigheterna skall vara det regionala värdet för stödrättigheter som fastställs enligt artikel 59.2 eller eventuellt 59.3 första stycket.

Arealuttagsrättigheter skall inte tilldelas de jordbrukare som uppger mindre än det antal hektar enligt artikel 54.2 än vad som skulle behövas för att framställa ett antal ton som motsvarar 92 ton spannmål enligt definitionen i bilaga IX, på grundval av de skördar som fastställs enligt den tillämpliga regionaliseringsplanen i den berörda regionen det år som föregick systemets med samlat gårdsstöd tillämpningsår dividerade med det förhållande som avses i det tredje stycket i punkt 2 i denna artikel.

3. Med avvikelse från artiklarna 43.4 och 49.3 får medlemsstaterna också senast den 1 augusti 2004 med beaktande av den allmänna principen för gemenskapslagstiftningen besluta att stödrättigheter som fastställs enligt detta avsnitt skall ändras successivt på ett i förväg fastställt sätt och enligt objektiva kriterier.

4. Såvida inte annat föreskrivs i detta avsnitt skall övriga bestämmelser i denna avdelning vara tillämpliga.

Avsnitt 2

Partiellt genomförande

Artikel 64

Allmänna bestämmelser

1. En medlemsstat får senast den 1 augusti 2004 besluta att på nationell eller regional nivå tillämpa systemet med samlat gårdsstöd enligt kapitlen 1–4 i enlighet med villkoren i detta avsnitt.

2. Beroende på vilket val som varje medlemsstat gör skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 fastställa ett tak för vart och ett av de direktstöd som avses i artiklarna 66, 67, 68 och 69.

Detta tak skall motsvara den del varje typ av direktstöd utgör inom de nationella taken enligt artikel 41, multiplicerat med den procentuella minskning som tillämpas av medlemsstaterna enligt artiklarna 66, 67, 68 och 69.

Det totala beloppet inom de fastställda taken skall dras av från de nationella tak som avses i artikel 41 enligt förfarandet i artikel 144.2.

3. Senast två år efter det att samtliga medlemsstater har genomfört systemet med samlat gårdsstöd eller senast den 31 december 2009 skall kommissionen till rådet överlämna en rapport, vid behov tillsammans med lämpliga förslag, om möjliga följder med avseende på marknads- och strukturutveckling av att medlemsstaterna genomför alternativen i avsnitten 2 och 3 i detta kapitel.

Artikel 65

Fastställande av stödrättigheter enligt detta avsnitt

1. För de stödrättigheter som skall tilldelas jordbrukare, efter varje eventuell minskning enligt artikel 41, skall den del av referensbeloppet som är resultatet av vart och ett av de direktstöd som anges i artiklarna 66, 67, 68 och 69 minskas med det procenttal som skall fastställas av medlemsstaterna inom den gräns som anges i artiklarna 66, 67, 68 och 69.

2. Såvida inte annat föreskrivs i detta avsnitt skall övriga bestämmelser i denna avdelning vara tillämpliga på de stödrättigheter som fastställs för den återstående delen av referensbeloppet.

Artikel 66

Stöd till jordbruksgrödor

När det gäller stöd till jordbruksgrödor får medlemsstaterna

- a) kvarhålla högst 25 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar det arealstöd för jordbruksgrödor som avses i bilaga VI, med undantag för stöd för obligatoriskt arealuttag.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall beviljas jordbrukare som odlar de jordbruksgrödor som finns förtecknade i bilaga IX och, i medlemsstater där majs inte är en traditionell gröda, gräsensilage på grundval av antalet hektar, och skall uppgå till högst 25 % av det stöd per hektar enligt bilaga VI som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 10 i avdelning IV.

Alternativt får medlemsstaterna

- b) kvarhålla högst 40 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar det tillägg för durumvete som avses i bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall beviljas jordbrukare som odlar durumvete som finns förtecknat i bilaga IX på grundval av antalet hektar och skall uppgå till högst 40 % av det tillägg per hektar för durumvete enligt bilaga VI som beviljats eller skall beviljas enligt villkoren i kapitel 10 i avdelning IV.

Artikel 67

Får- och getbidrag

Medlemsstaterna får kvarhålla högst 50 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar de får- och getbidrag som finns förtecknade i bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall beviljas jordbrukare som föder upp får och getter och skall uppgå till högst 50 % av de får- och getbidrag som förtecknas i bilaga VI och som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 11 i avdelning IV.

Artikel 68

Nötköttsbidrag

1. När det gäller nötköttsbidrag får medlemsstaterna kvarhålla upp till 100 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar slaktbidraget för kalvar enligt bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Denna ytterligare betalning skall beviljas för slakt av kalvar och skall uppgå till högst 100 % av det slaktbidrag för kalvar som avses i bilaga VI och som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 12 i avdelning IV.

2. Medlemsstaterna får även

a) i) kvarhålla upp till 100 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar am- och dikobidraget enligt bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall beviljas för att behålla am- och dikor och skall uppgå till högst 100 % av det am- och dikobidrag som avses i bilaga VI och som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 12 i avdelning IV.

Medlemsstaterna får även

ii) kvarhålla upp till 40 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar slaktbidraget för andra nötkreatur än kalvar enligt bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall beviljas för slakt av andra nötkreatur än kalvar och skall uppgå till högst 40 % av det slaktbidrag för andra nötkreatur än kalvar som avses i bilaga VI och som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 12 i avdelning IV.

Alternativt får medlemsstaterna

b) i) kvarhålla högst 100 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar slaktbidraget för andra nötkreatur än kalvar enligt bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall beviljas för slakt av andra nötkreatur än kalvar och skall uppgå till högst 100 % av det slaktbidrag för andra nötkreatur än kalvar som avses i bilaga VI och som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 12 i avdelning IV.

Alternativt får medlemsstaterna

ii) kvarhålla högst 75 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar det särskilda bidraget för handjur av nötkreatur enligt bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall uppgå till högst 75 % av det särskilda bidrag för handjur av nötkreatur som avses i bilaga VI, som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 12 i avdelning IV.

Artikel 69

Frivilligt genomförande av särskilda typer av jordbruk och för kvalitetsproduktion

Medlemsstaterna får kvarhålla högst 10 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar var och en av de sektorer som anges i bilaga VI. När det gäller sektorerna för jordbruksgrödor, nötkött samt får och getter skall detta kvarhållande beaktas för tillämpningen av de maximiprocentandelar som fastställs i artiklarna 66, 67 och 68.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning inom den eller de sektorer som berörs av kvarhållandet.

Den ytterligare betalningen skall beviljas för särskilda typer av jordbruk som är viktiga för att skydda och förbättra miljön eller för att förbättra kvaliteten och saluföringen av jordbruksprodukter enligt villkor som skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 144.2.

Avsnitt 3

Avsnitt 4

Frivilliga undantag**Frivillig övergång**

Artikel 70

Artikel 71

Frivilliga undantag för vissa direktstöd**Frivillig övergångsperiod**

1. En medlemsstat får senast den 1 augusti 2004 besluta att från systemet med samlat gårdsstöd undanta

a) ett eller flera av de direktstöd som beviljas under referensperioden enligt

— artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1251/1999,

— artikel 3 i förordning (EG) nr 2358/71.

I detta fall skall artiklarna 64 och 65 tillämpas *mutatis mutandis*.

b) alla andra direktstöd enligt bilaga VI som under referensperioden beviljas jordbrukare i de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira, Kanarieöarna och Egeiska öarna och direktstöden under referensperioden enligt

— artikel 6 i förordning (EEG) nr 2019/93,

— artikel 9 i förordning (EG) nr 1452/2001,

— artikel 13 och artikel 22.2–22.6 i förordning (EG) nr 1453/2001,

— artiklarna 5 och 6 i förordning (EG) nr 1454/2001.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.2 i förordning (EEG) nr 2019/93, artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1452/2001, artiklarna 13.2 och 22.2 i förordning (EG) nr 1453/2001 och artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1454/2001 skall medlemsstaterna bevilja de direktstöd som avses i punkt 1 i denna artikel inom de tak som fastställs enligt artikel 64.2 i denna förordning, på de villkor som fastställs i avdelning IV kapitel 3, 6 och 7–13 i denna förordning, artikel 6 i förordning (EEG) nr 2019/93, artikel 9 i förordning (EG) nr 1452/2001, artikel 13 och artikel 22.2–22.4 i förordning (EG) nr 1453/2001 och artikel 5 i förordning (EG) nr 1454/2001.

Det totala beloppet för de fastställda taken skall dras av från de nationella tak som avses i artikel 41 enligt förfarandet i artikel 144.2.

1. Om det är berättigat på grund av särskilda jordbruksförhållanden får en medlemsstat senast den 1 augusti 2004 besluta att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd efter en övergångsperiod som skall löpa ut antingen den 31 december 2005 eller den 31 december 2006.

Om den berörda medlemsstaten beslutar att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd innan övergångsperioden löper ut skall den fatta beslut senast den 1 augusti det kalenderår som föregår det kalenderår under vilket systemet med samlat gårdsstöd kommer att tillämpas.

2. Under övergångsperioden skall den berörda medlemsstaten utan att det påverkar tillämpningen av artikel 70.2 i denna förordning tillämpa de direktstöd som avses i bilaga VI, på de villkor som fastställs i avdelning IV kapitlet 3, 6 och 7–13 i denna förordning, artikel 6 i förordning (EEG) nr 2019/93, artikel 9 i förordning (EG) nr 1452/2001, artiklarna 13 och 22.2–22.4 i förordning (EG) nr 1453/2001 och artikel 5 i förordning (EG) nr 1454/2001 inom de budgettak som motsvarar dessa direktstöds del av det nationella tak som avses i artikel 41, och som fastställs av kommissionen, enligt det förfarande som avses i artikel 144.2, för vart och ett av direktstöden.

När det gäller stöd till torkat foder skall medlemsstaterna bevilja stöd på villkor som skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 144.2 inom ovan nämnda budgetgränser.

3. Systemet med samlat gårdsstöd skall tillämpas från och med den 1 januari det kalenderår som följer på det kalenderår när övergångsperioden löper ut.

I detta fall skall den berörda medlemsstaten fatta de beslut som avses i artiklarna 58.1, 63.3, 64.1 och 70 senast den 1 augusti 2005 eller alternativt 2006 enligt den tidsfrist som fastställs i punkt 1 i denna artikel.

4. Kommissionen skall enligt det förfarande som avses i artikel 144.2 vidta de åtgärder som är nödvändiga om tillämpningen av denna övergångsperiod förorsakar allvarliga snedvridningar av konkurrensen på gemenskapsmarknaden och för att säkerställa att gemenskapens internationella förpliktelser beaktas.

AVDELNING IV

ANDRA STÖDSYSTEM

KAPITEL 1

SÄRSKILT KVALITETSBIDRAG FÖR DURUMVETE

Artikel 72

Räckvidd

Stöd skall beviljas jordbrukare som odlar durumvete med KN-nummer 1001 10 00 enligt de villkor som anges i det här kapitlet.

Artikel 73

Belopp och stödberättigande

1. Stödet skall vara 40 euro per hektar.
2. Stöd skall beviljas på villkor att det används vissa kvantiteter av certifierat utsäde av sorter som i regionen erkänns vara av hög kvalitet för semolina- eller pastaproduktion.

Artikel 74

Arealer

1. Stödet skall beviljas för nationella basarealer i de traditionella produktionszoner som förtecknas i bilaga X.

Basarealerna skall vara följande:

Grekland	617 000 ha
Spanien	594 000 ha
Frankrike	208 000 ha
Italien	1 646 000 ha
Österrike	7 000 ha
Portugal	118 000 ha.

2. En medlemsstat får dela upp sin basareal i delbasarealer enligt objektiva kriterier.

Artikel 75

Överskridande av arealen

1. Om den areal för vilken det begärs stöd överskrider basarealen skall arealen per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt det aktuella året.

2. Om en medlemsstat delar upp sin basareal i delbasarealer skall den minskning som avses i punkt 1 gälla endast för jordbrukare i delbasarealer där gränsen överskridits. Denna minskning skall göras om de arealer i delbasarealer som ännu inte har uppnått gränserna i den berörda medlemsstaten har omfördelats till delbasarealer där dessa gränser har överskridits.

KAPITEL 2

BIDRAG FÖR PROTEINGRÖDOR

Artikel 76

Räckvidd

Stöd skall beviljas jordbrukare som producerar proteingrödor enligt villkoren i det här kapitlet.

Proteingrödor skall inbegripa

- ärter med KN-nummer 0713 10,
- bondbönor och hästbönor med KN-nummer 0713 50,
- lupinfrön med KN-nummer ex 1209 29 50.

Artikel 77

Belopp och stödberättigande

Stödet skall uppgå till 55,57 euro per hektar proteingrödor som skördas efter mjölkmodningsstadiet.

Odling av grödor på arealer som är helt besådda och som brukas helt i överensstämmelse med lokala normer men som inte uppnår mjölkmodningsstadiet beroende på exceptionella väderförhållanden som erkänns av den berörda medlemsstaten, skall förbli stödberättigande förutsatt att arealerna i fråga inte har använts för andra ändamål fram till detta odlingsstadium.

Artikel 78

Areal

1. Den maximala garantiareal för vilken stöd får beviljas skall vara 1 400 000 ha.

2. Om den areal för vilken det begärs stöd överskrider den maximala garantiarealen, skall arealen per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt det aktuella året enligt det förfarande som avses i artikel 144.2.

KAPITEL 3

GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR RIS

Artikel 79

Räckvidd

Stöd skall beviljas jordbrukare som odlar ris som omfattas av KN-nummer 1006 10 på de villkor som anges i det här kapitlet.

Artikel 80

Belopp och stödberättigande

1. Stöd skall beviljas per hektar mark besädd med ris i de fall där grödan bibehålls fram till åtminstone blomningens början under normala odlingsbetingelser.

Odling av grödor på arealer som är helt besädda och som brukas i överensstämmelse med lokala normer men som inte uppnår blomningsstadiet beroende på exceptionella väderförhållanden som erkänns av den berörda medlemsstaten, skall förbli stödberättigande, förutsatt att arealerna i fråga inte har använts för andra ändamål fram till detta odlingsstadium.

2. Stödet skall uppgå till följande belopp enligt skördarna i de berörda medlemsstaterna:

	Regleringsår 2004/2005 och om artikel 71 tillämpas (eur/ha)	Regleringsår 2005/2006 och framåt (eur/ha)
Spanien	1 123,95	476,25
Frankrike:		
— moderlandets territorium	971,73	411,75
— Franska Guyana	1 329,27	563,25
Grekland	1 323,96	561,00
Italien	1 069,08	453,00
Portugal	1 070,85	453,75.

Artikel 81

Arealer

En nationell basareal för varje producentmedlemsstat fastställs härmed. För Frankrike fastställs emellertid två basarealer. Basarealerna skall vara följande:

Spanien 104 973 ha

Frankrike:

— moderlandets territorium 19 050 ha

— Franska Guyana 4 190 ha

Grekland 20 333 ha

Italien 219 588 ha

Portugal 24 667 ha.

En medlemsstat får dela upp sin basareal eller sina basarealer i delbasarealer enligt objektiva kriterier.

Artikel 82

Överskridande av arealen

1. Om de arealer som har avsatts för ris under ett år överskrider någon av de basarealer som anges i artikel 81 skall den areal per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt under det aktuella året.

2. Om en medlemsstat delar upp sin basareal eller sina basarealer i delbasarealer skall den minskning som avses i punkt 1 gälla endast för jordbrukare i delbasarealer där gränsen överskridits. Denna minskning skall göras om de arealer i delbasarealer som ännu inte har uppnått gränserna i den berörda medlemsstaten har omfördelats till delbasarealer där dessa gränser har överskridits.

KAPITEL 4

AREALSTÖD FÖR NÖTTER

Artikel 83

Gemenskapsstöd

1. Ett gemenskapsstöd skall beviljas för jordbrukare som odlar nötter på de villkor som anges i det här kapitlet.

Nötter skall inbegripa

- mandlar med KN-numren 0802 11 och 0802 12,
- hasselnötter med KN-numren 0802 21 och 0802 22,
- valnötter med KN-numren 0802 31 och 0802 32,
- pistaschmandlar med KN-nummer 0802 50,
- johannesbröd med KN-nummer 1212 10 10.

2. Medlemsstaterna får differentiera stödet efter produkterna eller genom att öka eller minska de nationella garantiarealer (nedan kallade "NGA") som fastställs i artikel 84.3. I varje medlemsstat får det totala beviljade stödbeloppet ett visst år dock inte överskrida det tak som anges i artikel 84.1.

Artikel 84

Arealer

1. En medlemsstat skall bevilja gemenskapsstöd inom ett tak som beräknas genom att antalet hektar i dess NGA som fastställs i punkt 3 multipliceras med genomsnittsbeloppet 120,75 euro.
2. Den maximala garantiareal för vilken stöd får beviljas skall vara 800 000 ha.
3. Den maximala garantiareal som anges i punkt 2 skall delas upp i följande NGA:

Belgien	100 ha
Tyskland	1 500 ha
Frankrike	17 300 ha
Grekland	41 100 ha
Italien	130 100 ha
Luxemburg	100 ha
Nederländerna	100 ha
Österrike	100 ha
Portugal	41 300 ha
Spanien	568 200 ha
Förenade kungariket	100 ha.

4. En medlemsstat får dela upp sin NGA i delarealer enligt objektiva kriterier, särskilt på regional nivå eller i förhållande till produktionen.

Artikel 85

Överskridande av delbasarealerna

Om en medlemsstat delar upp sin NGA i delbasarealer och en eller flera delbasarealer överskrids skall den areal per jordbrukare för vilken gemenskapsstöd begärs minskas proportionellt det aktuella året för jordbrukare i de delbasområden där gränsen har överskridits. Denna minskning skall göras om de arealer i delbasarealer som inte har uppnått gränserna i den berörda medlemsstaten har omfördelats till delbasarealer där dessa gränser har överskridits.

Artikel 86

Villkor för stödberättigande

1. Gemenskapsstödet skall särskilt vara beroende av minsta storlek på jordlott och minsta trädthet.
2. Arealer som omfattas av förbättringsplaner i den mening som avses i artikel 14b i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾ blir stödberättigande i det här systemet den 1 januari året efter det år då förbättringsplanen löper ut.
3. Medlemsstaterna får ställa som villkor för att bevilja gemenskapsstöd att jordbrukarna är medlemmar i sådana producentorganisationer som erkänns enligt artiklarna 11 eller 14 i förordning (EG) nr 2200/96.
4. Om bestämmelsen i punkt 3 tillämpas, får medlemsstaterna besluta att det stöd som avses i punkt 1 skall utbetalas till en producentorganisation på dess medlemmars vägnar. Det stödbelopp som producentorganisationen har mottagit skall utbetalas till dess medlemmar. Medlemsstaterna får emellertid tillåta en producentorganisation att som ersättning för de tjänster den tillhandahåller sina medlemmar dra av högst 2 % från gemenskapsstödet.

Artikel 87

Nationellt stöd

1. Medlemsstaterna får bevilja nationellt stöd utöver gemenskapsstödet upp till ett tak på 120,75 euro per hektar och år.
2. Det nationella stödet får betalas ut endast för arealer för vilka gemenskapsstöd beviljas.

⁽¹⁾ EGT L 118, 20.5.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1363/95 (EGT L 132, 16.6.1995, s. 8).

3. Medlemsstaterna får ställa som villkor för att bevilja nationellt stöd att jordbrukarna är medlemmar i sådana producentorganisationer som erkänns enligt artiklarna 11 eller 14 i förordning (EG) nr 2200/96.

KAPITEL 5

STÖD FÖR ENERGIGRÖDOR

Artikel 88

Stöd

Ett stöd på 45 euro per hektar och år skall beviljas för arealer där det odlas energigrödor på de villkor som anges i det här kapitlet.

Med energigrödor avses grödor som tillhandahålls huvudsakligen för att producera följande energiprodukter

- produkter som betecknas som biodrivmedel enligt artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel ⁽¹⁾,
- elektrisk energi och värmeenergi som produceras från biomassa.

Artikel 89

Arealer

1. Den maximala garantiareal för vilken stöd får beviljas skall vara 1 500 000 ha.
2. Om den areal för vilken det begärs stöd överskrider den maximala garantiarealen, skall arealen per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt det aktuella året enligt det förfarande som avses i artikel 144.2.

Artikel 90

Villkor för stödberättigande

Stödet får beviljas endast för arealer vars produktion omfattas av ett avtal mellan jordbrukaren och ett bearbetningsföretag utom i det fall där bearbetningen görs av jordbrukaren själv på jordbruksföretaget.

⁽¹⁾ EUT L 123, 17.5.2003, s. 42.

Arealer för vilka en ansökan om att få omfattas av stödssystemet för energigrödor lämnats in får inte betraktas som tagna ur produktion enligt det krav på arealuttag som anges i artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1251/1999 och artiklarna 54.2, 63.2 och 107.1 i den här förordningen.

Artikel 91

Översyn av förteckningen över energigrödor

Produkter får läggas till i artikel 88 eller flyttas till den artikeln enligt det förfarande som avses i artikel 144.2.

Artikel 92

Översyn av stödssystemet för energigrödor

Senast den 31 december 2006 skall kommissionen överlämna en rapport till rådet om genomförandet av systemet, vid behov åtföljd av förslag som tar hänsyn till genomförandet av EU:s biobränsleinitiativ.

KAPITEL 6

STÖD FÖR STÄRKELSEPOTATIS

Artikel 93

Stöd

Stöd skall införas för jordbrukare som odlar potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse. Stödbeloppet skall gälla för den kvantitet potatis som behövs för att tillverka ett ton stärkelse. Det skall uppgå till

- 110,54 euro för regleringsåret 2004/2005 och om artikel 71 tillämpas,
- 66,32 euro för regleringsåret 2005/2006 och framåt.

Det skall justeras efter stärkelseinnehållet i potatisen.

Artikel 94

Villkor

Stödet skall betalas ut endast för de kvantiteter potatis som omfattas av ett odlingsavtal mellan potatisproducenten och tillverkaren av potatisstärkelse inom den kvot som har tilldelats sådana företag enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1868/94.

KAPITEL 7

Artikel 96

MJÖLKBIDRAG OCH YTTERLIGARE BETALNING

Ytterligare betalningar

Artikel 95

Mjölkbidrag

1. Under perioden 2004–2007 skall mjölkproducenterna vara berättigade till mjölkbidrag. Det skall beviljas per kalenderår, per jordbruksföretag och per ton individuell referenskvantitet som berättigar till bidrag och finns tillgänglig i jordbruksföretaget.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 och minskningar som görs i enlighet med punkt 4 skall den individuella mjölkkvantitet som fanns tillgänglig i jordbruksföretaget den 31 mars det berörda kalenderåret, uttryckt i ton, multipliceras med

— 8,15 euro/ton för kalenderåret 2004,

— 16,31 euro/ton för kalenderåret 2005,

— 24,49 euro/ton för kalenderåren 2006 och 2007, och

om artikel 70 tillämpas för följande kalenderår.

3. De individuella referenskvantiteter som tillfälligt har upplåtits enligt artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾ eller artikel 1b i rådets förordning (EG) nr 1788/2003 av den 29 september 2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽²⁾ den 31 mars det berörda kalenderåret skall anses finnas tillgängliga i det jordbruksföretag till vilket upplåtelsen har gjorts för det kalenderåret.

4. Vid tillämpning av punkt 2, om summan av alla individuella referenskvantiteter i en medlemsstat den 31 mars ett kalenderår överstiger summan av motsvarande totala kvantiteter som har fastställts för medlemsstaten i bilaga I till förordning (EEG) nr 3950/92, för tolv månadersperioden 1999/2000, skall den berörda medlemsstaten på grundval av objektiva kriterier vidta nödvändiga åtgärder för att i enlighet därmed minska det totala antalet individuella bidragsberättigande referenskvantiteter på sitt territorium.

⁽¹⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 572/2003 (EGT L 82, 29.3.2003, s. 20).

⁽²⁾ Se sidan 123 i denna EUT.

1. Under perioden 2004–2007 skall medlemsstaterna på årsbasis till producenterna på sitt territorium göra ytterligare betalningar som uppgår till de totala belopp per år som anges i punkt 2. Sådana betalningar skall göras i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks. Sådana betalningar får inte heller kopplas till fluktuationer i marknadspriserna.

Tilläggsbidrag skall endast beviljas som ett tilläggsbelopp per bidragsbelopp i enlighet med artikel 95.2.

2. Ytterligare betalningar: totala belopp uttryckta i miljoner euro:

	2004	2005	2006 och 2007 ⁽¹⁾
Belgien	12,12	24,30	36,45
Danmark	16,31	32,70	49,05
Tyskland	101,99	204,53	306,79
Grekland	2,31	4,63	6,94
Spanien	20,38	40,86	61,29
Frankrike	88,70	177,89	266,84
Irland	19,20	38,50	57,76
Italien	36,34	72,89	109,33
Luxemburg	0,98	1,97	2,96
Nederländerna	40,53	81,29	121,93
Österrike	10,06	20,18	30,27
Portugal	6,85	13,74	20,62
Finland	8,81	17,66	26,49
Sverige	12,09	24,24	36,37
Förenade kungariket	53,40	107,09	160,64

⁽¹⁾ Och, om artikel 70 tillämpas, för följande kalenderår.

Artikel 97

Definitioner

I detta kapitel skall den definition för beteckningen producent som anges i artikel 5 i förordning (EG) nr 1788/2003 gälla.

KAPITEL 8

SÄRSKILT REGIONALSTÖD TILL JORDBRUKSGRÖDOR

Artikel 98

Stöd

I Finland och Sverige norr om 62:a breddgraden och i några angränsande områden med jämförbara klimatförhållanden som gör det särskilt svårt att bedriva jordbruk skall jordbrukare som odlar spannmål, oljeväxter, linfrö samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion, om artikel 70 tillämpas, beviljas ett särskilt stöd på 24 euro/ton multiplicerat med de avkastningar som fastställs i regionaliseringsplanen för den berörda regionen inom ett tak som fastställs av kommissionen enligt artikel 64.2, motsvarande den del som detta stöd utgör av det tak som avses i artikel 41.

Om det totala begärda stödbeloppet överstiger det fastställda taket skall stödet per jordbrukare minskas proportionellt under det aktuella året.

KAPITEL 9

STÖD FÖR UTSÄDE

Artikel 99

Stöd

1. Om artikel 70 tillämpas skall medlemsstaterna på årsbasis bevilja de stöd som fastställs i bilaga XI till produktion av basutsäde eller certifierat utsäde av en eller flera av de sorter som finns förtecknade i bilaga XI.

2. Om den för certifiering godkända areal för vilken stödet för utsäde begärs också används för att begära stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd, skall stödbeloppet för utsäde – utom när det gäller de sorter som avses i punkterna 1 och 2 i bilaga XI – minskas, men inte till mindre än noll, med stödbeloppet enligt systemet med samlat gårdsstöd som beviljas ett visst år för den aktuella arealen.

3. Det begärda stödbeloppet får inte överskrida ett tak som fastställs av kommissionen enligt artikel 64.2 motsvarande den del som stödet till utsäde för de berörda sorterna utgör av det nationella tak som avses i artikel 41.

Om det totala begärda stödbeloppet överskrider det fastställda taket skall stödet per jordbrukare minskas proportionellt under det aktuella året.

4. De sorter av *Cannabis sativa* L. för vilka stödet enligt denna artikel skall utbetalas skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 144.2.

KAPITEL 10

AREALSTÖD TILL JORDBRUKSGRÖDOR

Artikel 100

Tillämpningsområde och definitioner

1. Om artikel 66 tillämpas skall medlemsstaterna på de villkor som anges i detta kapitel, såvida inte annat föreskrivs, bevilja jordbrukare som odlar jordbruksgrödor det stöd som väljs av den berörda medlemsstaten enligt den artikeln.

2. Enligt detta kapitel skall

— regleringsåret löpa från och med den 1 juli till och med den 30 juni,

— med jordbruksgrödor avses de grödor som finns på förteckningen i bilaga IX.

3. De medlemsstater där majs inte är en traditionell gröda får göra gränsilage berättigat till arealstöd till jordbruksgrödor på samma villkor som tillämpas när det gäller jordbruksgrödor.

Artikel 101

Basarealer

Arealstödet skall fastställas per hektar och differentieras regionalt.

Arealstödet skall beviljas för den areal där jordbruksgrödor odlas eller som tas ur produktion i enlighet med artikel 107 i denna förordning, och som inte överstiger det totala antalet hektar inom den basareal eller de basarealer som fastställs i bilaga VI till kommissionens förordning (EG) nr 2316/1999⁽¹⁾ med beaktande av tillämpningen av förordning (EG) nr 1017/94.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2316/1999 av den 22 oktober 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödssystem för producenter av vissa jordbruksgrödor (EGT L 280, 30.10.1999, s. 43). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1035/2003 (EUT L 150, 18.6.2003, s. 24).

Med en region avses i detta sammanhang en medlemsstat eller en region inom en medlemsstat, alltefter den berörda medlemsstatens eget val. Om artikel 66 i den här förordningen tillämpas skall den areal eller de arealer som fastställs i bilaga VI till kommissionens förordning (EG) nr 2316/1999 minskas med det antal hektar som motsvarar de arealuttagsrättigheter som fastställts enligt artikel 53 och artikel 63.2 i den aktuella regionen.

Artikel 102

Överskridande av basarealer och tak

1. När den sammanlagda areal, för vilken stöd begärs enligt systemet för jordbruksgrödor, inklusive det uttag av areal som föreskrivs enligt systemet vid tillämpning av artikel 71, överskrider basarealen, skall den stödberättigande arealen per jordbrukare minskas proportionellt för allt stöd som enligt denna förordning beviljas i regionen i fråga under samma regleringsår.

2. Det sammanlagda begärda stödet får inte överskrida det tak som fastställs av kommissionen enligt artikel 64.2. Om det totala begärda stödbeloppet överskrider det fastställda taket skall stödet per jordbrukare minskas proportionellt under det aktuella året.

3. Vid tillämpning av artikel 71 skall arealer som inte är föremål för en ansökan om stöd enligt detta kapitel, men som ligger till grund för en ansökan om stöd enligt kapitel 12 också beaktas vid beräkning av de arealer för vilka stöd begärs.

4. Om en medlemsstat låter gränsilage berättiga till arealstöd för jordbruksgrödor skall en särskild basareal fastställas. Om basarealen för jordbruksgrödor eller gränsilage inte uppnås under ett visst regleringsår skall resterande hektar tilldelas motsvarande basareal för samma regleringsår.

5. Om en medlemsstat har valt att upprätta en eller flera nationella basarealer får den indela varje nationell basareal i delbasarealer i enlighet med objektiva kriterier som skall definieras av medlemsstaten.

Vid tillämpningen av denna punkt skall "Secano"- och "Regadío" basarealerna betraktas som nationella basarealer.

När en nationell basareal överskrids får den berörda medlemsstaten i enlighet med objektiva kriterier koncentrera den åtgärd som är tillämplig enligt punkt 1 helt eller delvis till de delbasarealer för vilka överskridandet har noterats.

De medlemsstater som har beslutat att tillämpa de möjligheter som anges i denna punkt skall senast den 15 september underätta jordbrukarna och kommissionen om sina val samt om de närmare bestämmelserna för deras tillämpning.

Artikel 103

Regionaliseringsplan

Den regionaliseringsplan som medlemsstaterna fastställer enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1251/1999 skall gälla.

Berörd medlemsstat kan ompröva regionaliseringsplanen enligt objektiva kriterier på uppmaning av kommissionen eller på medlemsstatens eget initiativ.

Artikel 104

Grundbelopp

1. Arealstödet skall beräknas genom att grundbeloppet per ton multipliceras med den genomsnittliga spannmålsavkastning som fastställs i regionaliseringsplanen för den berörda regionen.

2. Beräkningen i punkt 1 skall göras med hjälp av den genomsnittliga spannmålsavkastningen. Om majs behandlas separat skall emellertid "majsavkastningen" användas för majs och "avkastningen från andra sädeslag än majs" användas för spannmål, oljeväxter, oljelin samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion.

3. Vid tillämpning av artikel 71 skall grundbeloppet för jordbruksgrödor och arealuttag fastställas till 63,00 euro per ton från och med regleringsåret 2005/2006.

Artikel 105

Tillägg för durumvete

1. Ett tillägg till arealstödet på

— 291 euro per hektar för regleringsåret 2005/2006,

— 285 euro per hektar för regleringsåret 2006/2007 och därefter

Grekland	617 000 ha
Spanien	594 000 ha
Frankrike	208 000 ha
Italien	1 646 000 ha
Österrike	7 000 ha
Portugal	118 000 ha.

2. Om summan av de arealer, för vilka ett tillägg till arealstödet begärs under ett regleringsår, skulle överstiga ovan angivna gräns, skall den areal per jordbrukare för vilken tillägget får betalas ut sänkas i proportion därtill.

Medlemsstaterna får dock, med iakttagande av de gränser för en medlemsstat som fastställs i punkt 1, fördela de arealer som anges i den punkten mellan de produktionsområden som definieras i bilaga X, eller, om det är nödvändigt, produktionsregionerna i regionaliseringsplanen, beroende på den omfattning som odlingen av durumvete hade under perioden 1993 till 1997. Om summan av de arealer, för vilka det inom ett produktionsområde har ansökts om ett tillägg till arealstödet under ett regleringsår, skulle överskrida motsvarande regionala gräns, skall den areal per jordbrukare till vilken tillägget får betalas minskas proportionellt. Denna sänkning skall genomföras sedan det inom en medlemsstat har skett en överföring av arealer från regioner som inte har nått upp till gränsen för sin region till regioner som har överskridit denna gräns.

3. I andra områden än de som anges i bilaga X och som har en väl etablerad produktion av durumvete, skall ett särskilt stöd på 46 euro per hektar beviljas för regleringsåret 2005/2006 upp till nedanstående gräns när det gäller antalet hektar.

Tyskland	10 000 ha
Spanien	4 000 ha
Frankrike	50 000 ha
Italien	4 000 ha
Förenade kungariket	5 000 ha.

Artikel 106

Lin och hampa

För lin och hampa som odlas för fiberproduktion skall arealstödet utbetalas endast när det har ingåtts ett kontrakt eller, beroende på omständigheterna, ett åtagande enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1673/2000.

För hampa som odlas för fiberproduktion skall arealstöd också utbetalas på de villkor som anges i artikel 52.

Artikel 107

Arealuttag

1. För det fall artikel 71 skall tillämpas är jordbrukare som ansöker om arealstöd skyldiga att ta en del av den areal som deras jordbruksföretag omfattar ur produktion och skall få ersättning för detta åtagande.

2. Kravet på arealuttag för varje jordbrukare som ansöker om arealstöd skall fastställas till en andel av dennes areal med jordbruksgrödor för vilken en ansökan lämnats in och som tagits ur produktion i enlighet med detta kapitel.

Kravet på arealuttag fastställs till 10 % för regleringsåren 2005/2006 och 2006/2007.

3. Den uttagna arealen får användas för

- produktion av material för framställning inom gemenskapen av produkter som inte direkt är avsedda som livsmedel eller foder, förutsatt att effektiva kontrollsystem används,
- odling av baljväxter på ett jordbruksföretag om hela produktionen uppfyller kraven i förordning (EEG) nr 2092/91.

Medlemsstaterna skall ha rätt att utbetala nationellt stöd med upp till 50 % av kostnaden för anläggning av fleråriga grödor avsedda för produktion av biomassa på mark som tagits ur produktion.

4. Den mängd biprodukter som är avsedda som foder eller livsmedel och som kan erhållas till följd av odling av oljeväxtfrön på uttagen areal enligt punkt 3 första strecksatsen skall beaktas vid iakttagandet av den gräns på 1 miljon ton som anges i artikel 56.3.

5. När olika avkastningar fastställs för bevattnade och icke-bevattnade arealer, skall det stöd som motsvarar uttag av icke-bevattnade arealer tillämpas.

6. Jordbrukare får beviljas stöd för arealuttag när det gäller areal som frivilligt tagits ur produktion utöver kravet på uttag. Medlemsstaterna skall tillåta jordbrukare att ur produktion ta upp till åtminstone 10 % av den areal med jordbruksgrödor för vilken en ansökan om stöd lämnats in och som har tagits ur produktion i enlighet med denna förordning. En medlemsstat får fastställa högre procentsatser med hänsyn till särskilda situationer och till att en tillräckligt stor del av jordbruksmarken utnyttjas.

Om artikel 66 tillämpas, skall denna punkt tillämpas enligt närmare föreskrifter som kommissionen skall anta enligt förfarandet i artikel 144.2.

7. Jordbrukare som ansöker om stöd för en areal som inte överstiger den areal som behövs för att producera 92 ton spannmål, på grundval av den avkastning som fastställts för deras region, är inte bundna av kravet på arealuttag. Punkt 6 skall gälla för dessa jordbrukare.

8. Utan att det påverkar artikel 108 får arealer

Artikel 109

— som tas ut enligt reglerna om miljövänligt jordbruk (artiklarna 22–24 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999), och som varken används för jordbruk eller i andra vinstgivande syften än sådana som är tillåtna för andra arealer som är uttagna i enlighet med denna förordning, eller

— som beskogas enligt reglerna om beskogning (artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999),

till följd av en ansökan som görs efter den 28 juni 1995 och upp till en gräns per jordbruksföretag som den berörda medlemsstaten får fastställa, anses vara uttagna i enlighet med kravet på uttagen areal i punkt 1. Gränsen skall fastställas endast i den mån detta är nödvändigt för att undvika att en oproportionerligt stor del av den för den ifrågavarande ordningen tillgängliga budgeten koncentreras till ett litet antal jordbruksföretag.

Dock skall, såvitt avser dessa arealer, det arealstöd som anges i artikel 104 i den här förordningen inte beviljas och det stöd som beviljas enligt artikel 24.1 eller artikel 31.1 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1257/1999 begränsas till ett belopp som högst skall motsvara det stöd för arealuttag som anges i artikel 104 i den här förordningen.

Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa den stödordning som anges i detta stycke på en ny sökande i en region där det finns en kontinuerlig risk för påtagligt överskridande av den regionala basarealen.

9. Arealer som tas ut får inte vara mindre 0,1 hektar stora och 10 meter breda. Medlemsstaterna får av välgrundade miljöskäl godta arealer som är minst 5 meter breda och 0,05 hektar stora.

Artikel 108

Stödberättigad mark

Ansökningar om stöd får inte göras med avseende på arealer som vid tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 utnyttjades för permanent bete eller permanenta grödor eller som var skogbevuxen eller utnyttjades för andra ändamål än jordbruk.

Medlemsstaterna får, på villkor som skall fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 144.2, bevilja undantag från första stycket i denna artikel, förutsatt att de vidtar åtgärder för att förhindra varje betydande ökning av den sammanlagda stödberättigande jordbruksarealen.

Sådd och tillämpning

För att vara berättigad till arealstöd skall en jordbrukare ha sått utsädet senast den 31 maj före den aktuella skörden och ha lämnat in en ansökan senast den 15 maj.

Artikel 110

Genomförandebestämmelser

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2, särskilt

- sådana som avser upprättande och förvaltning av basarealer,
- sådana som avser upprättande av regionaliseringsplaner för produktionen,
- sådana som avser gränsensilage,
- sådana som avser beviljande av arealstöd,
- sådana föreskrifter som rör den minimiareal som berättigar till stöd; i dessa föreskrifter skall särskild hänsyn tas till kraven vad avser övervakning och den aktuella ordningens önskade effektivitet,
- sådana som, för durumvete, avgör rätten till tillägg till arealstödet och kraven för rätt till det särskilda stödet, och särskilt fastställandet av vilka regioner som skall beaktas,
- sådana som avser arealuttag, särskilt de som hänför sig till artikel 107.3; dessa villkor skall fastställa vilka foderbaljväxter som får odlas på uttagen areal och som enligt första strecksatsen första stycket i den artikeln får inbegripa odling av jordbruksgrödor utan stöd.

Enligt samma förfarande får kommissionen

- antingen uppställa vissa villkor för beviljande av stöd, som användning av
 - i) särskilt utsäde,
 - ii) certifierat utsäde när det gäller durumvete samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion,
 - iii) vissa sorter när det gäller oljeväxter, durumvete, oljelin samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion,

- eller ge medlemsstaterna möjlighet att uppställa sådana villkor för beviljande av stöd,
- göra det möjligt att ändra de tidpunkter som avses i artikel 109 för vissa områden där klimatförhållandena gör att de normala tidpunkterna inte kan tillämpas.

KAPITEL 11

TACK- OCH GETBIDRAG

Artikel 111

Tillämpningsområde

För det fall artikel 67 tillämpas skall medlemsstaterna på årsbasis bevilja bidrag eller ytterligare betalningar till jordbrukare som föder upp får och getter enligt villkoren i detta kapitel, såvida inte annat föreskrivs.

Artikel 112

Definitioner

I detta kapitel avses med

- a) *tacka*: får av honkön som har lammat minst en gång eller är minst ett år,
- b) *honget*: get av honkön som har fått killingar minst en gång eller är minst ett år.

Artikel 113

Tack- och getbidrag

1. En jordbrukare som håller tackor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (tackbidrag).
2. En jordbrukare som håller hongetter på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (getbidrag). Detta bidrag skall beviljas jordbrukare i särskilda områden, där produktionen uppfyller följande båda villkor:
 - a) Getuppfödningen har som huvudsakligt syfte att producera getkött.
 - b) Metoderna för får- och getuppfödning är snarlika.

En förteckning över sådana områden skall upprättas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

3. Tackbidraget och getbidraget skall beviljas i form av en årlig utbetalning per stödberättigande djur, kalenderår och jordbrukare inom individuella tak. Det minsta antalet djur för vilka en bidragsansökan lämnas in skall beslutas av medlemsstaten. Detta minimiantal skall uppgå till minst 10 eller högst 50.

4. Bidragsbeloppet per tacka skall vara 21 euro. För jordbrukare som saluför fårmjolk eller produkter av fårmjolk skall bidraget per tacka dock vara 16,8 euro.

5. Bidragsbeloppet per honget skall vara 16,8 euro.

Artikel 114

Tilläggsbidrag

1. Ett tilläggsbidrag skall utbetalas till jordbrukare i områden där får- och getproduktion är en traditionell verksamhet eller väsentligt bidrar till landsbygdens ekonomi. Medlemsstaterna skall fastställa vilka dessa områden är. Tilläggsbidraget skall under alla omständigheter endast beviljas jordbrukare med ett jordbruksföretag där minst 50 % av den yta som används för jordbruk ligger i mindre gynnade områden enligt definitionen i förordning (EG) nr 1257/1999.

2. Tilläggsbidraget skall också beviljas jordbrukare som tillämpar växling av betesområde under följande förutsättningar:

- a) Minst 90 % av de djur för vilka bidrag betalas ut betar under minst 90 dagar i följd i ett stödberättigande område enligt punkt 1.
- b) Jordbruksföretagets huvudbyggnad ligger i ett väldefinierat geografiskt område, för vilket medlemsstaten har fastställt att växling av betesområde är en traditionell metod för får- och/eller getuppfödning och att det är nödvändigt att djuren förflyttas på grund av otillräcklig fodertillgång under tiden för växling av betesområde.

3. Tilläggsbidraget skall vara 7 euro per tacka och honget. Det skall beviljas på samma villkor som de som gäller för beviljande av tack- och getbidrag.

Artikel 115

Gemensamma bestämmelser

1. Bidragen skall utbetalas till jordbrukarna på grundval av det antal tackor och/eller hongetter som producenten hållit på sitt jordbruksföretag under en minimiperiod, vilken skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

2. När en förordning med nya regler om identifiering och registrering av får och getter börjar gälla skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med dessa regler för att få rätt till bidrag.

Artikel 116

Individuella tak

1. Den 1 januari 2005 skall det individuella tak per jordbrukare som avses i artikel 113.3 motsvara det antal bidragsrättigheter som denne innehade den 31 december 2004 i enlighet med gällande gemenskapsregler.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att summan av bidragsrättigheter på deras territorium inte överskrider de nationella tak som anges i punkt 4 och att de nationella reserver som anges i artikel 118 kan bibehållas.

3. Bidragsrättigheter som har dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som vidtagits enligt punkt 2 skall upphävas.

4. Följande tak skall gälla:

Medlemsstat	Bidragsrättigheter (× 1 000)
Belgien	70
Danmark	104
Tyskland	2 432
Grekland	11 023
Spanien	19 580
Frankrike	7 842
Irland	4 956
Italien	9 575
Luxemburg	4
Nederländerna	930
Österrike	206
Portugal ⁽¹⁾	2 690
Finland	80
Sverige	180
Förenade kungariket	19 492
Totalt	79 164

⁽¹⁾ Skall justeras efter det att förordning (EG) nr 1017/94 upphört att gälla.

Artikel 117

Överlåtelse av bidragsrättigheter

1. Om en jordbrukare säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag, får denne överlåta alla sina bidragsrättigheter till den som övertar jordbruksföretaget.

2. En jordbrukare får även, helt eller delvis, överlåta sina rättigheter till andra jordbrukare, utan att överlåta sitt jordbruksföretag.

Överlåts inte företaget utan bara bidragsrättigheter, skall en del av de överlåtna rättigheterna (högst 15 %) utan kompensation återlämnas för gratis omfördelning till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget.

Medlemsstaterna kan förvärva bidragsrättigheter från jordbrukare som frivilligt går med på att, helt eller delvis, avstå från sina rättigheter. I detta fall kan betalning för förvärvande av sådana rättigheter göras till dessa jordbrukare antingen från nationella budgetar eller i enlighet med artikel 119.2 femte strecksatsen.

Med avvikelse från punkt 1 och under vederbörligen motiverade omständigheter kan medlemsstaterna föreskriva att överföringen av rättigheterna skall utföras via den nationella reserven, om jordbruksföretaget säljs eller överförs på annat sätt.

3. Medlemsstaterna får vidta de åtgärder som krävs för att undvika att bidragsrättigheter flyttas från känsliga områden eller regioner, där fårproduktion är särskilt viktig för den lokala ekonomin.

4. Medlemsstaterna får tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som jordbrukaren själv inte har för avsikt att använda, före en tidpunkt som de skall fastställa.

Artikel 118

Nationell reserv

1. Varje medlemsstat skall ha en nationell reserv av bidragsrättigheter.

2. Bidragsrättigheter som dras in enligt artikel 117.2 eller andra gemenskapsbestämmelser skall överföras till den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna får på årsbasis fördela bidragsrättigheter till jordbrukare inom gränserna för sina nationella reserver. Vid fördelningen skall de ge företräde särskilt till nytillkomna jordbrukare, unga jordbrukare eller andra prioriterade jordbrukare.

Artikel 119

Ytterligare betalningar

1. Medlemsstaterna skall på årsbasis göra ytterligare betalningar som uppgår till de totalbelopp som fastställs i punkt 3 i denna artikel.

När artikel 71 tillämpas får medlemsstaterna besluta att komplettera de totalbelopp som fastställs i punkt 3 i denna artikel genom att minska beloppen för de betalningar som avses i artikel 113. Minskningen av beloppen, vilken får tillämpas på regional grund, får inte överstiga en euro.

Betalningarna skall göras på årsbasis enligt objektiva kriterier, däribland relevanta produktionsstrukturer och produktionsvillkor, och på ett sådant sätt att likvärdig behandling mellan producenterna garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks. Dessutom skall sådana utbetalningar inte kopplas till variationer i marknadspriserna. De får göras på regional grund.

2. Betalningarna kan särskilt inbegripa följande:

— Betalningar till jordbrukare som ägnar sig åt vissa typer av produktion som är viktig för den lokala ekonomin eller miljöskyddet, särskilt sådana typer av produktion som berör kvaliteten.

— En ökning av det bidrag som fastställs i artikel 113. De ytterligare beloppen kan underkastas krav på djurtäthet som skall fastställas av medlemsstaten beroende på de lokala förhållandena.

— Stöd till omstrukturering av jordbruksföretag eller utveckling av producentorganisationer.

— Arealstöd till jordbrukarna vilket skall beviljas per hektar foderareal som en jordbrukare har tillgång till under det berörda kalenderåret och för vilken inget stöd äskas för samma år enligt stödsystemet för jordbrukare som odlar vissa jordbruksgrödor, enligt stödsystemet för torkat foder eller enligt gemenskapens stödsystem för andra permanenta grödor eller trädgårdsgrödor.

— Betalningar till jordbrukare som överlåter sina rättigheter frivilligt i enlighet med artikel 117.2.

— Stöd till förbättring och rationalisering av bearbetningen och saluföringen av får- och getkött.

3. Följande totalbelopp skall gälla:

(tusen euro)

Belgien	64
Danmark	79
Tyskland	1 793
Grekland	8 767
Spanien	18 827
Frankrike	7 083
Irland	4 875
Italien	6 920
Luxemburg	4
Nederländerna	743
Österrike	185
Portugal	2 275
Finland	61
Sverige	162
Förenade kungariket	20 162

Artikel 120

Tak

Det totala beloppet för varje bidrag eller ytterligare betalning får inte överstiga det tak som kommissionen fastställt enligt artikel 64.2.

Om det totala beloppet av ansökt stöd överskrider det fastställda taket, skall stödet per jordbrukare minskas proportionellt under det året.

KAPITEL 12

NÖTKÖTTSBIDRAG

Artikel 121

Tillämpningsområde

För det fall artikel 68 tillämpas skall medlemsstaterna, såvida inte annat föreskrivs, bevilja det eller de bidrag som berörda medlemsstater väljer i enlighet med den artikeln.

Artikel 122

Definitioner

I detta kapitel avses med

- a) *region*: en medlemsstat eller en region i en medlemsstat, enligt den berörda medlemsstatens val,
- b) *tjur*: ett ej kastrerat handjur av nötkreatur,
- c) *stut*: ett kastrerat handjur av nötkreatur,
- d) *am- och diko*: en ko som tillhör en köttras eller som är framavlad genom en korsning med en köttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion,
- e) *kviga*: ett hondjur av nötkreatur som är åtta månader eller äldre och som ännu inte har kalvat.

Artikel 123

Särskilt bidrag

1. En jordbrukare som håller handjur av nötkreatur på sitt jordbruksföretag får efter ansökan beviljas ett särskilt bidrag. Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per jordbruksföretag inom gränserna för regionala tak för högst 90 djur i var och en av de åldersklasser som anges i punkt 2.
2. Det särskilda bidraget skall beviljas högst
 - a) en gång under livstiden för varje tjur från minst nio månaders ålder, eller
 - b) två gånger under livstiden för varje stut, nämligen
 - första gången vid nio månaders ålder,
 - andra gången efter det att djuret har nått en ålder av 21 månader.
3. För att berättiga till det särskilda bidraget skall
 - a) varje djur för vilket bidrag har sökts hållas av jordbrukaren för gödning under en viss period,
 - b) alla djur fram till slakt eller export omfattas av ett sådant djurpass som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000

om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötkötsprodukter ⁽¹⁾ och som skall innehålla alla relevanta upplysningar om dess bidragsstatus eller, om ett sådant pass ej finns att tillgå, ett likvärdigt administrativt dokument.

4. När i en viss region det totala antalet tjurar på minst nio månader och stutar på mellan 9 och 20 månader för vilka bidrag har sökts och som uppfyller kraven för beviljande av det särskilda bidraget överskrider det regionala tak som anges i punkt 8, skall det totala antalet bidragsberättigande djur enligt punkt 2 a och 2 b per jordbrukare och för det aktuella året minskas proportionellt.

I denna artikel avses med regionalt tak det antal djur i en region och per kalenderår som berättigar till det särskilda bidraget.

5. Trots vad som anges i punkterna 1 och 4, får medlemsstaterna

— på grundval av objektiva kriterier som utgör en del av en politik för landsbygdens utveckling och endast på villkor att de skall beakta såväl miljö- som sysselsättningsaspekter, ändra eller avskaffa gränsen på 90 djur per företag och åldersgrupp samt

— om de använder sig av denna rätt, besluta att tillämpa punkt 4 på ett sådant sätt att den sänkning som är nödvändig för att komma ned till det gällande regionala taket inte omfattar sänkningar för små jordbrukare som för det aktuella året inte har lämnat in ansökningar om särskilt bidrag för mer än det minimiantal djur som fastställs av den berörda medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna får besluta att bevilja det särskilda bidraget vid tidpunkten för djurets slakt. I detta fall skall för tjurar det ålderskriterium som avses i punkt 2 a ersättas med en minimivikt för slaktkroppen på 185 kg.

Bidraget skall betalas ut eller föras tillbaka till jordbrukarna.

Förenade kungariket skall ha rätt att i Nordirland tillämpa en annan ordning för det särskilda bidraget än den som tillämpas i resten av landet.

7. Beloppen för det särskilda bidraget skall fastställas till följande

- a) 210 euro per stödberättigande tjur,
- b) 150 euro per stödberättigande stut och åldersklass.

⁽¹⁾ EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

8. Följande regionala tak skall gälla:

Belgien	235 149
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Grekland	143 134
Spanien	713 999 ⁽¹⁾
Frankrike	1 754 732 ⁽²⁾
Irland	1 077 458
Italien	598 746
Luxemburg	18 962
Nederländerna	157 932
Österrike	373 400
Portugal	175 075 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Finland	250 000
Sverige	250 000
Förenade kungariket	1 419 811 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Utan att åsidosätta de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1454/2001.

⁽²⁾ Utan att åsidosätta de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1452/2001.

⁽³⁾ Utan att åsidosätta de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1453/2001.

⁽⁴⁾ Skall justeras efter det att förordning (EG) nr 1017/94 upphört att gälla.

⁽⁵⁾ Detta tak skall temporärt höjas med 100 000 till 1 519 811 tills dess att levande djur under sex månaders ålder kan exporteras.

Artikel 124

Säsongutjämningsbidrag

1. Om vid tillämpning av artikel 71 antalet stutar i en medlemsstat

- vilka slaktas under ett visst år överskrider 60 % av det totala antalet under året slaktade handjur av nötkreatur, och
- om det antal som slaktas under perioden 1 september–30 november under ett visst år, överskrider 35 % av det totala antalet under året slaktade stutar,

får jordbrukarna efter ansökan beviljas ett tilläggsbidrag utöver det särskilda bidraget (säsongutjämningsbidrag). Om emellertid båda de gränser för beviljande av bidraget som avses ovan uppnås i Irland eller Nordirland skall bidraget tillämpas i Irland och Nordirland.

Vid tillämpning av denna artikel i Förenade kungariket skall Nordirland betraktas som en separat enhet.

2. Beloppet på detta bidrag skall vara

— 72,45 euro per djur som slaktas under de första 15 veckorna ett visst år,

— 54,34 euro per djur som slaktas under veckorna 16 och 17 ett visst år,

— 36,23 euro per djur som slaktas under veckorna 18–21 ett visst år, och

— 18,11 euro per djur som slaktas under veckorna 22 och 23 ett visst år.

3. Om det antal som avses i punkt 1 b inte uppnås, med beaktande av den näst sista meningen i nämnda punkt, kan de medlemsstater i vilka jordbrukarna tidigare erhållit säsongutjämningsbidrag besluta att bidraget skall beviljas till 60 % av de belopp som anges i punkt 2.

I sådant fall

- får den berörda medlemsstaten besluta att endast bevilja bidrag för de två eller tre första av de ovan nämnda perioderna,
- skall den berörda medlemsstaten se till att åtgärden är ekonomiskt neutral under det aktuella budgetåret genom att i enlighet härmed minska

— beloppet för det särskilda bidragets andra åldersklass för stutar som medlemsstaten beviljar, och/eller

— den ytterligare betalning som skall göras i enlighet med avsnitt 2, och den skall informera kommissionen om den gjorda minskningen.

Vid tillämpning av denna åtgärd skall Irland och Nordirland betraktas som en enhet vid beräkningen av den nivå som anges i punkt 1 a och följaktligen även vid fastställande av vilka djur som berättigade till bidraget.

4. För att avgöra om de procentsatser som anges i denna artikel har överskridits skall hänsyn tas till den slakt som har utförts under det andra året före det år då det bidragsberättigande djuret slaktas.

Artikel 125

Am- och dikobidrag

1. Jordbrukare som håller am- och dikor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas bidrag för hållande av am- och dikor (am- och dikobidrag). Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per jordbrukare inom gränserna för individuella tak.

2. Am- och dikobidraget skall beviljas till varje jordbrukare som

- inte levererar mjölk eller mjölkprodukter från sitt företag under de tolv månader som följer den dag då ansökan inlämnas.

Dock får bidraget beviljas om leveranser av mjölk eller mjölkprodukter sker direkt från jordbruksföretag till konsument.

- b) levererar mjölk eller mjölkprodukter vars totala individuella referenskvantitet enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 inte överskrider 120 000 kg. Medlemsstaterna får emellertid besluta om att ändra eller avskaffa denna kvantitativa gräns på grundval av objektiva kriterier, som de skall ställa upp,

förutsatt att jordbrukaren under minst sex månader i följd räknat från den dag ansökan inlämnas håller ett antal am- och dikor som motsvarar minst 60 % och kvigor som motsvarar högst 40 % av det antal för vilket bidraget söktes.

I syfte att fastställa antalet stödberättigande djur enligt punkterna a och b i första stycket i punkt 2 i denna artikel skall det konstateras om korna tillhör en am- och dikobesättning eller en mjölkbesättning på grundval av stödmottagarens individuella referenskvantitet i enlighet med artikel 95.2 och den genomsnittliga mjölkavkastningen.

3. Jordbrukarens rätt till bidraget skall begränsas genom tillämpning av ett individuellt tak i enlighet med artikel 126.

4. Bidragsbeloppet per stödberättigande djur skall fastställas till 200 euro.

5. Om artikel 68 i tillämpas får medlemsstaterna bevilja ett tilläggsbidrag för am- och dikor på upp till 50 euro per djur, förutsatt att ingen diskriminering orsakas bland kreatursuppfödarna i den berörda medlemsstaten.

När det gäller jordbruksföretag som ligger i en region enligt definitionen i artiklarna 3 och 6 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽¹⁾ skall de första 24,15 euro per djur av detta tilläggsbidrag finansieras av garantisektionen av EUGFJ (Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket).

När det gäller jordbruksföretag som ligger utspridda på en medlemsstats territorium och om det i kreatursbesättningarna i den berörda medlemsstaten finns en stor andel am- och dikor som utgör minst 30 % av det totala antalet kor, och om minst 30 % av de handjur som slaktas hör till konformationsklass S

och E, skall garantisektionen av EUGFJ helt finansiera tilläggsbidraget. Överskridande av dessa procentsatser skall fastställas på grundval av genomsnittet av de två senaste åren som föregår det år för vilket bidraget beviljas.

6. Vid tillämpningen av denna artikel skall endast sådana kvigor som tillhör en kötttras eller som är framavlade genom en korsning med en kötttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion beaktas.

Artikel 126

Individuella tak för am- och dikor

1. Ett stöd skall beviljas till varje jordbrukare med am- och dikor vilket ej får överskrida de individuella tak som fastslås vid tillämpning av artikel 7 i förordning 1254/1999.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att summan av bidragsrättigheter på deras territorium inte överskrider de nationella tak som anges i punkt 5 i denna artikel och att de nationella reserver som anges i artikel 128 kan bibehållas.

3. Om den justering som avses i punkt 2 kräver en minskning av de individuella tak som innehas av jordbrukare skall den göras utan kompensationsstöd och beslutas på grundval av objektiva kriterier, som särskilt skall innefatta

— den takt i vilken jordbrukarna har använt sina individuella tak under de tre referensåren före år 2000,

— genomförande av ett investerings- eller extensifieringsprogram i nötköttssektorn,

— särskilda naturliga omständigheter eller tillämpningen av sanktioner, som resulterar i utebliven eller nedsatt utbetalning av bidraget under åtminstone ett referensår,

— ytterligare exceptionella omständigheter som resulterar i att betalningarna för minst ett referensår inte överensstämmer med den faktiska situation som fastställts under de föregående åren.

4. Bidragsrättigheter som dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som anges i punkt 2 skall upphävas.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1105/2003 (EUT L 158, 27.6.2003, s. 3).

5. Följande nationella tak skall gälla

Belgien	394 253
Danmark	112 932
Tyskland	639 535
Grekland	138 005
Spanien ⁽¹⁾	1 441 539
Frankrike ⁽²⁾	3 779 866
Irland	1 102 620
Italien	621 611
Luxemburg	18 537
Nederländerna	63 236
Österrike	375 000
Portugal ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	416 539
Finland	55 000
Sverige	155 000
Förenade kungariket	1 699 511

⁽¹⁾ Om inget annat föreskrivs i de särskilda reglerna i förordning (EG) nr 1453/2001.

⁽²⁾ Om inget föreskrivs i de särskilda reglerna i förordning (EG) nr 1452/2001.

⁽³⁾ Om inget annat föreskrivs i de särskilda regler som i förordning (EG) nr 1454/2001.

⁽⁴⁾ Skall höjas, när förordning (EG) nr 1017/94 upphör att gälla, med de bidrag som uppstår genom tillämpning av denna förordning åren 2003 och 2004.

Artikel 127

Överlåtelse av bidragsrättigheter

1. Om en jordbrukare säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag får han överlåta alla sina rättigheter till am- och dikobidrag till den person som övertar jordbruksföretaget. Han får också helt eller delvis överlåta sina rättigheter till andra jordbrukare utan att överlåta jordbruksföretaget.

I fall av överlåtelse av bidragsrättigheter utan överlåtelse av företaget skall en del av de överlåtna rättigheterna, vilken inte får vara större än 15 %, utan kompensation återlämnas till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget, för att delas ut gratis.

2. Medlemsstaterna

a) skall vidta nödvändiga åtgärder för att hindra att bidragsrättigheterna överlåts till områden utanför känsliga områ-

den eller regioner där nötköttproduktionen är särskilt viktig för den lokala ekonomin,

b) får bestämma att en överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av företaget skall ske antingen direkt mellan jordbrukarna eller via den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna får, före en tidpunkt som skall fastställas, tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som den jordbrukare som innehar dem inte själv har för avsikt att använda.

Artikel 128

Den nationella reserven am- och dikobidragsrättigheter

1. Varje medlemsstat skall ha en nationell reserv av rättigheter till am- och dikobidrag.

2. Alla bidragsrättigheter som dras tillbaka enligt artikel 127.1 eller andra gemenskapsföreskrifter skall läggas till denna nationella reserv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 126.4.

3. Medlemsstaterna skall använda sina nationella reserver för att inom dessa reservers gränser tilldela bidragsrättigheter, särskilt till nystartare, unga jordbrukare och andra prioriterade jordbrukare.

Artikel 129

Kvigor

1. Trots vad som föreskrivs i artikel 125.3 får medlemsstaterna där mer än 60 % av am- och dikorna samt kvigor hålls i sådana bergsområden som avses i artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 besluta att hålla beviljandet av am- och dikobidrag för kvigor avskilt från bidraget för am- och dikor inom ramen för ett särskilt nationellt tak som den berörda medlemsstaten själv skall fastställa.

Detta särskilda nationella tak får inte överskrida 40 % av det nationella tak som fastställs för den berörda medlemsstaten i artikel 126.5. Det nationella taket skall minskas med ett belopp som är lika stort som det särskilda nationella taket. Om det, i en medlemsstat som utövar sin rätt enligt denna punkt, visar sig att det totala antalet kvigor för vilka ansökningar har gjorts, och som uppfyller villkoren för beviljande av am- och dikobidraget, överskrider det separata nationella taket skall antalet berättigande kvigor per jordbrukare för detta år minskas i proportion därmed.

2. Vid tillämpningen av denna artikel skall endast sådana kvigor som tillhör en köttras eller som är framavlade genom en korsning med en köttras beaktas.

Artikel 130

Slaktbidrag

1. En jordbrukare som håller nötkreatur på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas slaktbidrag. Det skall beviljas vid slakt av bidragsberättigande djur eller vid export av sådana till ett tredje land och inom vissa nationella tak som skall fastställas.

Följande kategorier berättigar till slaktbidrag

- a) tjurar, stutar, kor och kvigor från åtta månaders ålder,
- b) kalvar som är äldre än 1 månad och yngre än åtta månader och som har en slaktvikt upp till 185 kg,

om de har hållits av jordbrukaren under en period som skall fastställas.

2. Bidragsbeloppet skall fastställas enligt följande:

- a) 80 euro per stödberättigande djur enligt punkt 1 a.
- b) 50 euro per stödberättigande djur enligt punkt 1 b.

3. De nationella tak som avses i punkt 1 skall upprättas per medlemsstat och separat för båda de djurgrupper som anges i punkt 1 a och 1 b. Varje tak skall motsvara antalet djur av var och en av dessa två grupper som slaktades under 1995 i den berörda medlemsstaten, till vilka skall läggas de djur som exporterades till tredje land, enligt uppgifter från Eurostat eller någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för det året.

4. Om det totala antalet djur i en viss medlemsstat, för vilka en ansökan lämnats för en av de två djurgrupperna i punkt 1 a eller 1 b och vilka uppfyller villkoren för beviljande av slaktbidrag, överstiger det nationella tak som har fastställts för den gruppen skall antalet bidragsberättigande djur i den gruppen per jordbrukare för det ifrågasvarande året minska proportionellt.

Artikel 131

Djurtäthetsfaktorn

1. Om artikel 71 tillämpas skall det totala antalet djur som berättigar till det särskilda bidraget och till am- och dikobidraget begränsas genom tillämpning av en djurtäthetsfaktor inom jordbruksföretaget på två djurenheter (DE) per hektar och kalenderår. Denna djurtäthetsfaktor skall vara 1,8 DE från och

med den 1 januari 2003. Djurtäthetsfaktorn skall uttryckas i DE per arealenhet av den grovfoderareal som används till foder till jordbruksföretagets djur. En jordbrukare skall dock medges undantag från tillämpningen av denna djurtäthetsfaktor om det antal djur på hans jordbruksföretag som skall användas vid beräkning av djurtätheten är högst 15 DE.

2. Vid fastställande av djurtäthetsfaktorn på jordbruksföretaget skall följande beaktas:

- a) Handjur av nötkreatur, am- och dikor och kvigor, får och/eller getter för vilka bidragsansökningar har gjorts samt de mjölkkor som behövs för att producera den totala referenskvantitet av mjölk som har tilldelats jordbrukaren. Antalet djur skall räknas om till DE med hjälp av följande omräkningstabell:

Handjur av nötkreatur och kvigor äldre än 24 månader, am- och dikor, mjölkkor	1,0 DE
Handjur av nötkreatur och kvigor mellan 6–24 månader	0,6 DE
Får	0,15 DE
Getter	0,15 DE

- b) Grovfoderareal, vilket innebär den areal på företaget som är tillgänglig för uppfödning av nötkreatur och får eller getter under hela kalenderåret. Grovfoderarealen får inte omfatta

— byggnader, skog, dammar, vägar,

— arealer som används till andra grödor som omfattas av ordningar för gemenskapsstöd eller till permanenta grödor eller trädgårdsgroddor, utom permanent betesmark för vilken arealstöd beviljas i enlighet med artikel 136 eller, i tillämpliga fall, artikel 96,

— arealer som omfattas av samma stödsystem som det som gäller för jordbrukare som odlar vissa jordbruksgröddor och som används för stödordningen för torkat foder eller som omfattas av en nationell ordning eller en gemenskapsordning för arealuttag.

Grovfoderareal skall omfatta arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling.

Artikel 132

Extensifieringsstöd

1. Vid tillämpning av artikel 71 kan jordbrukare som erhåller det särskilda bidraget och/eller am- och dikobidraget vara berättigade till extensifieringsstöd.

2. Extensifieringsstödet skall uppgå till 100 euro per beviljat särskilt bidrag och am- och dikobidrag förutsatt att djurtätheten på det berörda företaget under det berörda kalenderåret är mindre än eller lika med 1,4 DE per hektar.

Medlemsstaterna får dock besluta att bevilja extensifieringsstöd som uppgår till ett belopp på 40 euro vid en djurtäthet på 1,4 DE per hektar eller mer eller högst 1,8 DE per hektar och till ett belopp på 80 euro vid en djurtäthet under 1,4 DE per hektar.

3. Vid tillämpning av punkt 2 skall,

- a) trots vad som sägs i artikel 131.2 a, djurtätheten på jordbruksföretagen fastställas med beaktande av de handjur av nötkreatur, kor, och kvigor som finns där under det berörda kalenderåret, samt till de får och/eller getter för vilka ansökningar om bidrag har lämnats in för samma kalenderår och antalet djur skall omräknas till DE med hjälp av den omräkningstabell som anges i artikel 131.2 a,
- b) utan att det påverkar tillämpningen av artikel 131.2 b, skall arealer som används för produktion av jordbruksgrödor enligt definitionen i bilaga IX inte anses vara "grovfoderareal",
- c) den grovfoderareal som skall beaktas vid beräkningen av djurtätheten bestå av minst 50 % betesmark.

Medlemsstaterna skall definiera vad som avses med betesmark. Definitionen skall åtminstone innehålla kriteriet att betesmark skall vara gräsmark som enligt lokal jordbrukspraxis anses vara avsedd för betande nötkreatur och/eller får. Detta skall dock inte utesluta blandad användning av betesmarken under samma år (bete, hö, gränsensilage).

4. Utan att kraven på djurtäthet i punkt 2 i denna artikel åsidosätts skall jordbrukare i medlemsstater där mer än 50 % av mjölken produceras i bergsområden enligt definitionen i artikel 18 i förordning (EG) nr 1257/1999 och vars jordbruksföretag är belägna i sådana områden, erhålla extensifieringsstöd enligt den punkten för mjölkkor som hålls där.

5. I enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 skall kommissionen vid behov justera de belopp som anges i punkt 2 i denna artikel med särskild hänsyn till det antal djur som berättigar till stöd för föregående kalenderår.

Artikel 133

Ytterligare betalningar

1. Vid tillämpning av artikel 71 skall medlemsstaterna, på årsbasis, till de jordbrukare som finns på deras territorium bevilja ytterligare betalningar som uppgår till de totala belopp

som anges i punkt 3 i denna artikel. Sådana betalningar skall göras i enlighet med objektiva kriterier som framför allt innefattar särskilda produktionsstrukturer och produktionsvillkor och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna säkerställs och att störningar på marknaden och konkurrenssnedvridningar undviks. Dessa betalningar får inte heller kopplas till fluktuationer i marknadspriserna.

2. Ytterligare betalningar kan ske i form av stöd per djur och/eller arealstöd.

3. Följande totalbelopp skall gälla:

Belgien	39,4
Danmark	11,8
Tyskland	88,4
Grekland	3,8
Spanien	33,1
Frankrike	93,4
Irland	31,4
Italien	65,6
Luxemburg	3,4
Nederländerna	25,3
Österrike	12,0
Portugal	6,2
Finland	6,2
Sverige	9,2
Förenade kungariket	63,8

Artikel 134

Stöd per djur

1. Stöd per djur får beviljas för

- a) handjur av nötkreatur,
- b) am- och dikor,
- c) mjölkkor,
- d) kvigor.

2. Stöd per djur får beviljas som tilläggsbelopp per slaktbidragsenhet enligt artikel 130, med undantag för kalvar. I övriga fall skall beviljandet av stöd per djur vara föremål för

- a) de särskilda villkor som anges i artikel 135,

b) särskilda krav på djurtäthet, som skall fastställas av medlemsstaterna.

3. De särskilda kraven på djurtäthet skall fastställas

— på grundval av den grovfoderareal som avses i artikel 131.2b, med undantag för de arealer för vilka stöd beviljas i enlighet med bestämmelserna i artikel 136, och

— med särskild hänsyn till de miljökonsekvenser som produktionstypen i fråga har, känsligheten hos den mark där boskapen föds upp och de åtgärder som har genomförts i syfte att stabilisera eller förbättra miljöförhållandena för marken.

Artikel 135

Villkoren för stöd per djur

1. Stöd per handjur av nötkreatur får beviljas per kalenderår för högst ett antal djur i en medlemsstat

— som är likvärdigt med det regionala taket i den berörda medlemsstaten enligt artikel 123.8, eller

— som är likvärdigt med antalet handjur av nötkreatur för vilka bidrag beviljades 1997, eller

— som är likvärdigt med det genomsnittliga antalet slaktade handjur av nötkreatur under 1997, 1998 och 1999 enligt uppgifter för dessa år från Eurostat eller någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för dessa år.

Medlemsstaterna får även föreskriva en gräns för antalet handjur av nötkreatur per företag som skall fastställas av medlemsstaten på nationell eller regional basis.

Endast handjur av nötkreatur från åtta månaders ålder skall vara bidragsberättigande. Om stöd per djur beviljas vid slakttillfället får medlemsstaterna fatta beslut om att ersätta detta villkor med en minsta slaktvikt på 180 kg.

2. Stöd per am- och diko och kviga som berättigar till am- och dikobidrag enligt artikel 125.4 och artikel 129 får endast beviljas som ett extra bidrag per am- och dikobidragsenhet enligt artikel 125.4.

3. Stöd per mjölkko får endast beviljas som ett belopp per ton bidragsberättigande individuell referenskvantitet på jordbruksföretaget, vilket skall fastställas i enlighet med artikel 95.2.

Artikel 134.2 b skall inte tillämpas.

4. Stöd per djur för andra kvigor än dem som avses i punkt 2 får beviljas per medlemsstat och kalenderår för högst ett antal kvigor som motsvarar det genomsnittliga antalet slaktade kvigor under 1997, 1998 och 1999 enligt uppgifter för dessa år från Eurostat eller enligt någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för dessa år.

Artikel 136

Arealstöd

1. Arealstöd skall beviljas per hektar permanent betesmark

a) som är tillgänglig för en jordbrukare under det aktuella kalenderåret,

b) som inte används för att följa de särskilda krav på djurtäthet som anges i artikel 134.3, och

c) för vilken inget stöd begärs för samma år enligt det stödssystem som fastställs för jordbrukare som odlar vissa jordbruksgrödor, enligt stödssystemet för torkat foder eller enligt gemenskapens stödprogram för andra permanenta grödor eller trädgårdsgrödor.

2. Den areal permanent betesmark i en region för vilken arealstöd får beviljas får inte överskrida den relevanta regionala basarealen.

Regionala basarealer skall upprättas av medlemsstaterna och skall vara lika stora som det genomsnittliga antal hektar permanent betesmark som är tillgängligt för uppfödning av nötkreatur under åren 1995, 1996 och 1997.

3. Det maximala arealstöd per hektar som får beviljas, inklusive, i tillämpliga fall, arealstöd enligt artikel 96, får inte överstiga 350 euro.

Artikel 137

Överlämnande av uppgifter

Varje ändring av nationella arrangemang i fråga om beviljandet av ytterligare betalningar skall meddelas kommissionen senast en månad efter det de antagits.

Artikel 138

Gemensamma bestämmelser

För att berättiga till direktstöd enligt detta kapitel skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med förordning (EG) nr 1760/2000.

Artikel 139

KAPITEL 13

Tak

Summan av beloppen för varje begärd direktstöd enligt detta kapitel får inte överskrida det tak som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 64.2 och som motsvarar varje komponent direktstöd under det tak som avses i artikel 41.

När det begärda stödets totala belopp överskrider det fastställda taket skall stödet till varje enskild jordbrukare minskas proportionerligt under det året.

Artikel 140

Ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG

1. När restsubstanser av ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG ⁽¹⁾ eller när restsubstanser av ämnen, som enligt ovannämnda rättsakt är tillåtna men som används olagligt, upptäcks enligt tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 96/23/EG ⁽²⁾ i ett djur från en jordbrukares nötkreatursbestånd eller när ett förbjudet ämne eller produkt, eller ett ämne eller en produkt, som är tillåtet enligt direktiv 96/22/EG men som innehas olagligt, upptäcks på en jordbrukares företag i någon som helst form, skall denne, under det kalenderår då upptäckten görs, inte ha rätt att motta det belopp som avses i bestämmelserna i detta kapitel.

Om överträdelsen upprepas och beroende på hur allvarlig den är får uteslutningsperioden förlängas upp till fem år från och med det år då den upprepade överträdelsen konstaterades.

2. Om ägaren eller innehavaren av djuren förhindrar genomförandet av inspektioner och provtagningar som är nödvändiga för tillämpning av nationella planer för kontroll av restsubstanser samt undersökningar och kontroller som genomförs enligt direktiv 96/23/EG skall de påföljder som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel tillämpas.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG, (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L, 23.5.1996, s. 10). Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

STÖD TILL TRINDSÄDESLAG

Artikel 141

Tillämpningsområde

Vid tillämpning av artikel 71 skall berörda medlemsstater bevilja stöd för produktion av följande trindsädeslag:

- a) Linser, annat än utsäde, enligt KN-nummer ex 0713 40 00, andra.
- b) Kikärter, annat än utsäde, enligt KN-nummer ex 0713 20 00, andra.
- c) Vicker av arterna *Vicia sativa* L. och *Vicia ervilla* Willd. som omfattas av KN-nummer 0713 90 90, (andra).

Artikel 142

Stöd

1. Stödet skall för varje regleringsår beviljas för produktion av de trindsädeslag som avses i artikel 141. Detta börjar den 1 juli och slutar den 30 juni.

För en odlingslott som är föremål för en ansökan om hektarstöd inom ramen för en ordning som finansieras i enlighet med artikel 1.2 b i förordning (EG) nr 1258/1999 kan det stöd som föreskrivs enligt den här ordningen inte utbetalas.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 143 fastställs stödbeloppet per hektar besädd och skördad areal till 181 euro per hektar.

Artikel 143

Tak

Summan av de begärda bidragen får inte överskrida det tak som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 64.2, och som motsvarar stödet för komponenten trindsädeslag som anges i bilaga VI, under det nationella tak som anges i artikel 41.

När det sammanlagda begärda stödbeloppet överskrider det belopp som utgör tak, skall stödet till jordbrukaren reduceras i proportion därtill under det året.

AVDELNING V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 144

Förvaltningskommitté för direktstöd

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för direktstöd, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 145

Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för den här förordningen skall utformas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2. Dessa skall särskilt inbegripa

- a) föreskrifter för inrättandet av ett system för jordbruksrådgivning,
- b) föreskrifter om uppställande av kriterier för fördelning av belopp som blir tillgängliga genom att modulering tillämpas,
- c) föreskrifter för hur stöd skall beviljas enligt den här förordningen, inbegripet villkor för berättigande, datum för ansökningar, bestämmelser för utbetalning och kontroll, kontroll och fastställande av stöd rättigheter inklusive varje nödvändig utväxling av uppgifter med medlemsstaterna och fastställande av överskridanden av basarealer eller maximal garantiareal samt detaljerade regler för indragning och omtilldelning av ej använda bidrags rättigheter som fastställts enligt kapitel 11 och 12,
- d) när det gäller systemet med samlat gårdsstöd, föreskrifter särskilt om inrättande av en nationell reserv, överföring av rättigheter, definition av permanenta grödor, permanent betesmark, jordbruksmark och gräsbevuxen mark, alternativen i kapitel 5 i avdelning III och förteckningen över grö-

dor som är tillåtna på den uttagna arealen samt föreskrifter för uppfyllande av avtalet i form av samförståndsavtal mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Förenta staterna om vissa oljeväxtfrön inom ramen för GATT, godkänt genom beslut 93/355/EEG ⁽¹⁾,

- e) när det gäller durumvete, föreskrifter om kvantiteter av certifierat utsäde och om erkända sorter,
- f) när det gäller energigrödor, föreskrifter om definition av grödor som omfattas av systemet, minimikrav för avtal, kontroller i fråga om bearbetad kvantitet och bearbetning på jordbruksföretaget,
- g) när det gäller hampa som odlas för framställning av fibrer, föreskrifter om särskilda kontroller och metoder för att fastställa nivåerna av tetrahydrokannabinol inklusive hur de avtal skall slutas och de åtaganden göras som avses i artikel 52,
- h) sådana ändringar i bilaga I som kan bli nödvändiga med hänsyn till de kriterier som anges i artikel 1,
- i) sådana ändringar i bilagorna II, VI, VII, IX, X och XI som kan bli nödvändiga med hänsyn särskilt till ny gemenskapslagstiftning, och, när det gäller bilaga VIII, vid tillämpning av artikel 62 och, i förekommande fall, efter information från medlemsstaterna rörande den del av referensbeloppen som svarar mot stöd för jordbruksgrödor, liksom även själva takbeloppen, som skall ökas beroende på skillnaden mellan den faktiskt bestämda arealen och den areal för vilken bidrag betalades ut för jordbruksgrödor under 2000 och 2001, med tillämpning av artikel 9.2 och 9.3 i kommissionens förordning 3887/92 ⁽²⁾, och inom gränsen för basarealerna (eller den maximala garantiarealen i fråga om durumvete) samt med beaktande av den genomsnittliga nationella avkastning som används för beräkningen i bilaga VIII,
- j) de grundläggande funktionerna i identifieringssystemet för jordbruksskiften och hur dessa skall utformas,
- k) alla de ändringar som får göras i stödansökningarna och undantag från kravet att lämna in en stödansökan,

⁽¹⁾ EGT L 147, 18.6.1993, s. 25.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödssystem (EGT L 391, 31.12.1992, s. 36). Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 2419/2001 (EGT L 327, 12.12.2001, s. 11).

- l) bestämmelser om vilka uppgifter stödansökningarna åtminstone skall innehålla,
- m) bestämmelser om administrativa kontroller, kontroller på plats och kontroller genom fjärranalys,
- n) bestämmelser om hur minskning och uteslutning skall tillämpas i de fall där de skyldigheter som avses i artiklarna 3 och 24, inte fullgörs, inklusive fall där minskning och uteslutning inte skall tillämpas,
- o) sådana ändringar i bilaga V som kan bli nödvändiga med hänsyn till de kriterier som anges i artikel 26,
- p) meddelanden mellan kommissionen och medlemsstaterna,
- q) åtgärder som är både nödvändiga och vederbörligen motiverade för att akut lösa praktiska och specifika problem, särskilt sådana som hör samman med genomförandet av avdelning II kapitel 4 och kapitel 5 i avdelning III. Sådana åtgärder får utgöra undantag från vissa delar av den här förordningen, men bara i den omfattning och under den tidsperiod som är strikt nödvändiga.

Artikel 146

Överföring av information till kommissionen

Medlemsstaterna skall i detalj informera kommissionen om de åtgärder som de vidtar för att genomföra den här förordningen och särskilt sådana åtgärder som hör samman med artiklarna 5, 13, 42 och 58.

Artikel 147

Ändringar av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001 och nr (EG) 1454/2001

1. Artikel 6 i förordning (EEG) nr 2019/93 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Vid tillämpning av sådan uteslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare (*) skall republiken Grekland för kommissionen lägga fram ett program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött, för att tillgodose konsumtionsbehoven på de mindre öarna i Egeiska havet.

Programmet skall förberedas och genomföras av de behöriga myndigheter som medlemsstaten har utsett.

2. Gemenskapen skall finansiera programmet med ett högsta årligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag som faktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr 1254/1999 (**), denna förordning och förordning (EG) nr 2529/2001 (***) för producenter som är etablerade på de mindre öarna i Egeiska havet.

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet får emellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt denna förordning multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samt betalningar som tillämpades 2003 och summan av samtliga bidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade på de mindre öarna i Egeiska havet den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/2001, och den relevanta delen av den nationella reserven multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

3. Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmet samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 2 första stycket, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

4. Före den 15 april varje år skall grekiska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmet.

(*) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

(**) EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EGT L 341, 22.12.2001, s. 3."

2. Artikel 9 i förordning (EG) nr 1452/2001 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

1. Vid tillämpning av sådan uteslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare (*) skall Frankrike för kommissionen lägga fram program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött samt åtgärder för att förbättra produktkvaliteten inom gränserna för konsumtionsbehoven i de franska utomeuropeiska departementen.

Programmen skall förberedas och genomföras av de behöriga myndigheter som medlemsstaten har utsett.

2. Gemenskapen skall finansiera programmen med ett högsta årligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag som faktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr 1254/1999 (**), denna förordning och förordning (EG) nr 2529/2001 (***) för producenter som är etablerade i de franska utomeuropeiska departementen.

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet får emellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt förordning (EG) nr 1452/2001 multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samt betalningar som tillämpades 2003 och summan av samtliga bidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade i de franska utomeuropeiska departementen den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/2001, och den relevanta delen av den nationella reserven multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

3. Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmen samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 2 första stycket i denna artikel, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

4. Före den 15 april varje år skall franska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmen.

(*) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

(**) EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.”

3. Artikel 13 i förordning (EG) nr 1453/2001 ändras på följande sätt:

a) Artikel 13 skall ersättas med följande:

”Artikel 13

1. Vid tillämpning av sådan uteslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (*) skall Republiken Portugal för kommissionen lägga fram ett program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött samt åtgärder för att förbättra produktkvaliteten inom gränserna för konsumtionsbehoven på Madeira.

Programmet skall förberedas och genomföras av de behöriga myndigheter som medlemsstaten har utsett.

2. Gemenskapen skall finansiera programmet med ett högsta årligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag som faktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr 1254/1999 (**), förordning (EG) nr 1453/2001 och förordning (EG) nr 2529/2001 (***) för producenter som är etablerade på Madeira.

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet får emellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt förordning (EG) nr 1453/2001 multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samt betalningar som tillämpades 2003 och summan av samtliga bidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade på Madeira den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/2001, och den relevanta delen av den nationella reserven multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

3. Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmet samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 2 första stycket, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

4. Före den 15 april varje år skall portugisiska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmet.

(*) EUT L 270 vom 21.10.2003, S. 1.

(**) EUT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.”

b) Artikel 22.2–5 skall ersättas med följande:

”2. Vid tillämpning av sådan uteslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 skall Republiken Portugal för kommissionen lägga fram ett program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött samt åtgärder för att förbättra produktkvaliteten.

Programmet skall förberedas och genomföras av de behöriga myndigheter som medlemsstaten har utsett.

3. Gemenskapen skall finansiera programmet med ett högsta årligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag som faktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr 1254/1999, förordning (EG) nr 1453/2001 och förordning (EG) nr 2529/2001 för producenter som är etablerade på Azorererna.

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet får emellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt förordning (EG) nr 1453/2001 multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samt betalningar som tillämpades 2003 och summan av samtliga bidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade på Azorererna den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/2001 och förordning (EG) nr 1254/1999 för am- och dikobidrag, och den relevanta delen av den nationella reserven därav multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

Vid tillämpning av artikel 68 a i förordning (EG) nr 1782/2003 får de portugisiska myndigheterna höja taket för am- och dikor för Azorererna genom att överföra am- och dikobidragsrättigheter från det nationella taket. I detta fall skall motsvarande belopp överföras från det tak som fastställts vid tillämpning av artikel 68 a i till det tak som avses i andra stycket i punkt 3 i denna artikel.

(4) Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmet samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 3 första stycket i denna artikel, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

(5) Före den 15 april varje år skall portugisiska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmet."

c) Artikel 22.6 skall upphöra att gälla.

d) Artikel 23 skall ersättas med följande:

"Artikel 23

För en övergångsperiod som omfattar regleringsåren 1999/2000–2004/2005 skall, när det gäller fördelningen av tilläggsavgiften mellan de producenter som avses i artikel 2.1 andra meningen i förordning (EEG) nr 3950/92 (*), endast sådana producenter enligt artikel 9 c i den förordningen som är etablerade och produce-

rar på Azorererna och som saluför kvantiteter som överstiger deras referenskvantitet, höjd med den procent-sats som avses i tredje stycket i den här punkten, anses ha bidragit till överskridandet.

Tilläggsavgiften skall erläggas för kvantiteter som överstiger den på detta sätt höjda referenskvantiteten, efter det att de outnyttjade kvantiteterna inom den marginal som blir resultatet av denna höjning omfördelats bland de producenter som avses i första stycket och proportionerligt mot respektive producents disponibla referenskvantitet.

Den procentsats som avses i första stycket skall motsvara förhållandet mellan de respektive kvantiteterna på 73 000 ton för perioden 1999/2000–2003/2004 och 61 500 ton för regleringsåret 2004/2005 och summan av de disponibla referenskvantiteterna på varje jordbruksföretag den 31 mars 2000. Den skall för varje producent endast tillämpas på de referenskvantiteter denne förfogade över den 31 mars 2000.

(*) EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 572/2003 (EGT L 82, 29.3.2003, s. 20)."

4. Förordning (EG) nr 1454/2001 ändras på följande sätt:

a) Artikel 5 skall ändras med följande:

"Artikel 5

1. Vid tillämpning av sådan utslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (*) skall Konungariket Spanien för kommissionen lägga fram ett program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött samt åtgärder för att förbättra produktkvaliteten inom gränserna för konsumtionsbehoven på Kanarieöarna.

Programmet skall förberedas och genomföras av de behöriga myndigheter som medlemsstaten har utsett.

2. Gemenskapen skall finansiera programmet med ett högsta årligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag som faktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr 1254/1999 (**), förordning (EG) nr 1454/2001 och förordning (EG) nr 2529/2001 (***) för producenter som är etablerade på Kanarieöarna.

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet får emellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt förordning (EG) nr 1454/2001 multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samt betal-

ningar som tillämpades 2003 och summan av samtliga bidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade på Kanarieöarna den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/2001, och den relevanta delen av den nationella reserven multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

3. Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmet samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 2 första stycket i denna artikel, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

4. Före den 15 april varje år skall spanska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmet.

(*) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

(**) EUT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EGT L 341, 22.12.2001, s. 3."

b) Artikel 6 skall upphöra att gälla.

Artikel 148

Ändringar av förordning (EG) nr 1868/94

Förordning (EG) nr 1868/94 ändras på följande sätt:

1. Följande artikel 4 a skall införas:

"Artikel 4a

Minimipriset för potatis avsedd för tillverkning av potatisstärkelse skall vara 178,31 euro per ton från och med regleringsåret 2004/2005 och framåt.

Detta pris gäller den kvantitet potatis som levereras till fabriken och som behövs för att tillverka ett ton stärkelse.

Minimipriset skall justeras allt efter potatisens stärkelseinnehåll."

2. Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

Ett bidrag på 22,25 euro per ton producerad stärkelse skall utgå till stärkelseproducerande företag för en kvantitet

potatisstärkelse inom den kvot som avses i artikel 2.2, förutsatt att de till potatisproducenterna har betalat det minimipris som anges i artikel 4a, för den mängd potatis som behövs för att producera den tillåtna kvoten stärkelse."

3. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

Bestämmelserna i den här förordningen skall inte gälla för framställning av potatisstärkelse i företag som inte omfattas av artikel 2.2 i denna förordning och som köper potatis som producenterna inte får stöd till enligt artikel 93 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (*).

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1."

Artikel 149

Ändringar i förordning (EG) nr 1251/1999

Förordning (EG) nr 1251/1999 ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.3 skall den första strecksatsen ersättas med följande:

"För proteingrödor

— 63,00 euro/ton från och med regleringsåret 2004/2005 och framåt".

2. I artikel 4.4 skall beloppet "19 euro/ton" ersättas med "24 euro/ton".

3. I artikel 5

a) skall första stycket ersättas med följande:

"Ett tillägg till arealstödet på 313 euro per hektar för regleringsåret 2004/2005 skall betalas ut för den areal där durumvete odlas i de traditionella produktionsområden som förtecknas i bilaga II, inom de gränser som fastställs i bilaga III."

b) skall fjärde stycket ersättas med följande:

"I andra områden än de som anges i bilaga II och som har en väl etablerad produktion av durumvete, skall ett särskilt stöd på 93 euro per hektar för regleringsåret 2004/2005 beviljas upp till en gräns när det gäller antalet hektar som anges i bilaga IV."

*Artikel 150***Ändringar i förordning (EG) nr 1254/1999**

Förordning (EG) nr 1254/1999 ändras på följande sätt:

1. I artikel 10.1 andra stycket skall procentsatsen "20 %" ersättas med "40 %".
2. I bilaga I skall i tabellen som rör Särskilt bidrag siffran för Österrike ersättas med "373 400".
3. I bilaga II skall i tabellen som rör am- och dikobidrag siffrorna för Österrike och Portugal ersättas med "375 000" respektive "416 539".

*Artikel 151***Ändringar av förordning (EG) nr 1673/2000**

Förordning (EG) nr 1673/2000 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 2 a skall ersättas med följande:

"a) *jordbrukare*: jordbrukare enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare (*).

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1."
 - b) I punkt 3 skall "förordning (EG) nr 1251/1999" ersättas med "artikel 52 i förordning (EG) nr 1782/2003"
2. I första och andra strecksatserna i artikel 5.2 skall "artikel 5a i förordning (EG) nr 1251/1999" ersättas med "artikel 52 i förordning (EG) nr 1782/2003".

*Artikel 152***Ändringar av andra förordningar**

Följande bestämmelser skall utgå:

- a) Artikel 3 i förordning (EG) nr 2358/71.

- b) Artiklarna 3–25 i förordning (EG) nr 1254/1999.
- c) Artiklarna 3–11 i förordning (EG) nr 2529/2001.

*Artikel 153***Upphävanden**

1. Förordning (EEG) nr 3508/92 skall upphöra att gälla. Den skall emellertid fortsätta att tillämpas på ansökningar om direktstöd med avseende på kalenderåren före 2005.
2. Förordning (EG) nr 1017/94 skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 2005.
3. Förordning (EG) nr 1577/96 och förordning (EG) nr 1251/1999 skall upphöra att gälla. De skall emellertid fortsätta att tillämpas på regleringsåret 2004/2005.
4. Förordning (EG) nr 1259/1999 skall upphöra att gälla från och med den 1 maj 2004. Artiklarna 2a och 11 i förordning (EG) nr 1259/1999 samt, vid tillämpning av dessa artiklar, bilagan till den förordningen skall emellertid fortsätta att gälla fram till och med den 31 december 2005. Artiklarna 3, 4 och 5 samt, vid tillämpning av dessa artiklar, bilagan till förordning (EG) nr 1259/1999 skall dessutom fortsätta att gälla fram till och med den 31 december 2004.
5. Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall förstås som hänvisningar till denna förordning.

*Artikel 154***Övergångsbestämmelser för det förenklade systemet**

Om en medlemsstat tillämpar det förenklade system som avses i artikel 2a i förordning (EG) nr 1259/1999 skall följande bestämmelser gälla:

- a) 2003 skall vara det sista året under vilket deltagare får lämna in nya ansökningar.
- b) Deltagarna skall fortsätta att erhålla det belopp som fastställts i det förenklade systemet fram till och med 2005.
- c) Kapitlen 1 och 2 i avdelning II i den här förordningen skall inte tillämpas på de belopp som beviljas inom det förenklade systemet vid deltagande i systemet.
- d) Jordbrukare som deltar i det förenklade systemet skall inte ha rätt att ansöka om samlat gårdsstöd så länge de deltar i det förenklade systemet. Vid ansökan om samlat gårdsstöd skall det belopp som beviljats inom det förenklade systemet inbegripas i det referensbelopp som avses i artikel 37 i den här förordningen och beräknas och justeras enligt avdelning III kapitel 2 i den här förordningen.

Artikel 155

Andra övergångsbestämmelser

Ytterligare åtgärder för att underlätta övergången från de system som föreskrivs i de förordningar som anges i artiklarna 152 och 153 till det system som upprättas genom den här förordningen, särskilt sådana som berör tillämpningen av artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 1259/1999 samt bilagan till den förordningen och artikel 6 i förordning (EG) nr 1251/1999 och sådana som berör de förbättringsplaner som avses i artikel 86 i den här förordningen, får antas enligt det förfarande som avses i artikel 144.2 i den här förordningen. Förordningar och artiklar som det hänvisas till i artiklarna 152 och 153 skall fortsätta att tillämpas när de referensbelopp som det hänvisas till i bilaga VII fastställs.

Artikel 156

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 2003.

På rådets vägnar

G. ALEMANNIO

Ordförande

2. Den skall tillämpas från och med dagen för ikraftträdandet med följande undantag:

- a) Avdelning II kapitlen 4 och 5 skall tillämpas på ansökningar om stöd som görs med avseende på kalenderåret 2005 och framåt. Artikel 28.2 skall emellertid tillämpas på ansökningar om stöd enligt avdelning IV kapitlen 1–7 från och med den 1 januari 2004.
- b) Avdelning IV kapitlen 1, 2, 3, 6 och artikel 149 skall tillämpas med början från och med regleringsåret 2004/2005.
- c) Avdelning IV kapitlen 4, 5, 7 och artikel 150 skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.
- d) Avdelning II kapitel 1, artikel 20, avdelning III, avdelning IV kapitlen 8, 10, 11, 12 och 13 samt artikel 147 skall tillämpas från och med den 1 januari 2005 utom artikel 147.3 d som skall tillämpas från och med den 1 april 2003.
- e) Avdelning IV kapitel 9 skall tillämpas från och med regleringsåret 2005/2006.
- f) Artiklarna 151 och 152 skall tillämpas från och med den 1 januari 2005, med undantag för artikel 152 a som skall tillämpas från och med regleringsåret 2005/2006.

BILAGA I

Förteckning över stödsystem som uppfyller kriterierna i artikel 1

Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Samlat gårdsstöd	Avdelning III i denna förordning	Frikopplat stöd (se bilaga VI) (*)
Durumvete	Avdelning IV kapitel 1 i denna förordning	Arealstöd (kvalitetsbidrag)
Proteingrödor	Avdelning IV kapitel 2 i denna förordning	Arealstöd
Ris	Avdelning IV kapitel 3 i denna förordning	Arealstöd
Nötter	Avdelning IV kapitel 4 i denna förordning	Arealstöd
Energigrödor	Avdelning IV kapitel 5 i denna förordning	Arealstöd
Stärkelsepotatis	Avdelning IV kapitel 6 i denna förordning	Produktionsstöd
Mjölk och mjölkprodukter	Avdelning IV kapitel 7 i denna förordning	Mjölkbidrag och ytterligare betalning
Jordbruksgrödor i Finland och vissa områden i Sverige	Avdelning IV kapitel 8 i denna förordning (**) (****)	Särskilt regionalstöd för jordbruksgrödor
Utsäde	Avdelning IV kapitel 9 i denna förordning (**) (****)	Produktionsstöd
Jordbruksgrödor	Avdelning IV kapitel 10 i denna förordning (***) (****)	Arealstöd, inbegripet stöd för arealuttag, stöd för gräsensilage, tilläggsbelopp (**), tillägg för durumvete och särskilt stöd
Får och getter	Avdelning IV kapitel 11 i denna förordning (***) (****)	Tack- och getbidrag, tilläggsbidrag och vissa ytterligare betalningar
Nötkött	Avdelning IV kapitel 12 i denna förordning (****)	Särskilt bidrag (***), säsongsutjämningsbidrag, am- och dikobidrag (inklusive stöd för kvigor och det nationella tillägget för am- och dikor när detta samfinansieras) (***), slaktbidrag (***), extensifieringsstöd, ytterligare betalningar
Trindsädeslag	Avdelning IV kapitel 13 i denna förordning (****)	Arealstöd
Särskilda typer av jordbruk och kvalitetsproduktion	Artikel 69 i denna förordning (****)	
Torkat foder	Artikel 71.2 andra stycket i denna förordning (****)	
Stödsystemet för småjordbruk	Artikel 2a Förordning (EG) nr 1259/1999	Övergångsarealstöd till jordbrukare som får mindre än 1 250 euro
Olivolja	Artikel 5.1 Förordning nr 136/66/EEG	Produktionsstöd

Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Silkesmaskar	Artikel 1 Förordning (EEG) nr 845/72	Stöd för att främja silkesodling
Bananer	Artikel 12 Förordning (EEG) nr 404/93	Produktionsstöd
Torkade druvor	Artikel 7.1 Förordning (EG) nr 2201/96	Arealstöd
Tobak	Artikel 3 Förordning (EEG) nr 2075/92	Produktionsstöd
Humle	Artikel 12 Förordning (EEG) nr 1696/71 Förordning (EG) nr 1098/98	Arealstöd Endast stöd för tillfällig träda
POSEIDOM	Artiklarna 9 (**)(****), 12.2 och 16 Förordning (EG) nr 1452/2001	Sektorer: nötkött; socker; grön vanilj
POSEIMA	Artiklarna 13 (**)(****), 16, 17 och 28.1, 21, 22.2–22.4 (**)(****) och 22.7, 27, 29 och 30.1, 30.2 och 30.4 Förordning (EG) nr 1453/2001	Sektorer: nötkött; mjölk; potatis; socker; korgvide; ananas, tobak, utsädespotatis, cikoria och te
POSEICAN	Artiklarna 5 (**)(****), 9 och 14 Förordning (EG) nr 1454/2001	Sektorer: nötkött, får och getter, potatis
Egeiska öarna	Artiklarna 6 (**)(****), 8, 11 och 12 Förordning (EEG) nr 2019/93	Sektorer: nötkött, potatis; oliver; honung

(*) Med början den 1 januari 2005 eller senare, om artikel 71 tillämpas. För år 2004 eller senare, om artikel 71 tillämpas, är direktstödet enligt bilaga VI inkluderat i bilaga I utom för torkat foder.

(**) Då artikel 70 tillämpas.

(***) Då artiklarna 66, 67, 68 tillämpas.

(****) Då artikel 69 tillämpas.

(*****) Då artikel 71 tillämpas.

BILAGA III

Föreskrivna verksamhetskrav som avses i artiklarna 3 och 4

A. Tillämpliga från och med 1.1.2005

Miljö

1.	Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.4.1979, s. 1)	Artiklarna 3, 4.1, 4.2, 4.4, 5, 7 och 8
2.	Rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen (EGT L 20, 26.1.1980, s. 43)	Artiklarna 4 och 5
3.	Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket (EGT L 181, 4.7.1986, s. 6)	Artikel 3
4.	Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1)	Artiklarna 4 och 5
5.	Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7)	Artiklarna 6, 13, 15 och 22b

Folkhälsa och djurhälsa

Identifiering och registrering av djur

6.	Rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur (EGT L 355, 5.12.1992, s. 32)	Artiklarna 3, 4 och 5
7.	Kommissionens förordning (EG) nr 2629/97 av den 29 december 1997 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 820/97 avseende örönmärken, register på anläggningarna samt pass, inom ramen för systemet för identifiering och registrering av nötkreatur (EGT L 354, 30.12.1997, s. 19)	Artiklarna 6 och 8
8.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1)	Artiklarna 4 och 7

B. Tillämpliga från och med 1.1.2006

Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd

9.	Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1)	Artikel 3
10.	Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3)	Artiklarna 3, 4, 5 och 7
11.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)	Artiklarna 14, 15, 18, 19 och 20
12.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1)	Artiklarna 7, 11, 12, 13 och 15

Anmälan av sjukdomar

13.	Rådets direktiv 85/511/EEG av den 18 november 1985 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka (EGT L 315, 26.11.1985, s. 11)	Artikel 3
14.	Rådets direktiv 92/119/EEG av den 17 december 1992 om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka (EGT L 62, 15.3.1993, s. 69)	Artikel 3
15.	Rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue (EGT L 327, 22.12.2000, s. 74)	Artikel 3

C. Tillämpliga från och med 1.1.2007*Djurskydd*

16.	Rådets direktiv 91/629/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EGT L 340, 11.12.1991, s. 28)	Artiklarna 3 och 4
17.	Rådets direktiv 91/630/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning (EGT L 340, 11.12.1991, s. 33)	Artiklarna 3 och 4.1
18.	Rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur (EGT L 221, 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

BILAGA IV

God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som avses i artikel 5

Problem	Normer
Markerosion Skydda mark genom lämpliga åtgärder	<ul style="list-style-type: none"> — Minimikrav för marktäckning — Minimikrav för markanvändning som avspeglar lokala förhållanden — Bibehållande av terrasser
Organiskt material i mark Upprätthålla markens innehåll av organiskt material genom lämpliga metoder	<ul style="list-style-type: none"> — Normer för växtföljder, i tillämpliga fall — Skötsel av stubbåkrar
Markstruktur Bibehålla markstrukturen genom lämpliga åtgärder	<ul style="list-style-type: none"> — Lämplig maskinanvändning
Lägsta hävdnivå Säkerställa en lägsta hävdnivå och undvika försämring av livsmiljöer	<ul style="list-style-type: none"> — Minsta täthet för betesdjur och/eller lämpliga betes-system — Skydd av permanent betesmark — Bibehållande av landskapselement — Motverka igenväxning av oönskad vegetation på jordbruksmark

BILAGA V

Förenliga stödsystem som avses i artikel 26

Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Torkade druvor	Artikel 7.1 Förordning (EG) nr 2201/96	Arealrelaterat stöd
Tobak	Artikel 3 Förordning (EEG) nr 2075/92	Produktionsstöd
Humle	Artikel 12 Förordning (EEG) nr 1696/71 Förordning (EG) nr 1098/98	Arealrelaterat stöd Stöd för tillfällig träda och röjning
Miljöåtgärder inom jordbruket	Avdelning II kapitel VI (artiklarna 22–24) och artikel 55.3 Förordning (EG) nr 1257/1999	Arealrelaterat stöd
Beskogning av jordbruksmark	Artikel 31 och artikel 55.3 Förordning (EG) nr 1257/1999	Arealrelaterat stöd
Mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade begränsningar	Avdelning II kapitel V (artiklarna 13–21) och artikel 55.3 Förordning (EG) nr 1257/1999	Arealrelaterat stöd
Olivolja	Artikel 5.1 Förordning nr 136/66/EEG	Produktionsstöd
Bomull	Artikel 8 Förordning (EG) nr 1554/95	Produktionsstöd
Torkat foder	Artiklarna 10 och 11 Förordning (EG) nr 603/95	Produktionsstöd
Citrusfrukter för bearbetning	Artikel 1 Förordning (EG) nr 2202/96	Produktionsstöd
Tomater för bearbetning	Artikel 2 Förordning (EG) nr 2201/96	Produktionsstöd
Vin	Artiklarna 11–15 Förordning (EG) nr 1493/1999	Omstruktureringsstöd

BILAGA VI

Förteckning över direktstöd som omfattas av det samlat gårdsstöd som avses i artikel 33

Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Jordbruksgrödor	Artiklarna 2, 4 och 5 Förordning (EG) nr 1251/1999	Arealstöd, inbegripet stöd för arealuttag, stöd för gräsensilage, tilläggsbelopp (*), tillägg för durumvete och särskilt stöd
Potatisstärkelse	Artikel 8.2 Förordning (EEG) nr 1766/92	Stöd till jordbrukare som odlar potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse
Trindsädesslag	Artikel 1 Förordning (EG) nr 1577/96	Arealstöd
Ris	Artikel 6 Förordning (EG) nr 3072/95	Arealstöd
Utsäde (*)	Artikel 3 Förordning (EEG) nr 2358/71	Produktionsstöd
Nötkött	Artiklarna 4, 5, 6, 10, 11, 13 och 14 Förordning (EG) nr 1254/1999	Särskilt bidrag, säsongsutjämningsbidrag, am- och dikobidrag (inklusive stöd för kvigor och det nationella tillägget för am- och dikor när detta samfinansieras), slaktbidrag, extensifieringsstöd, ytterligare betalningar
Mjolk och mjölkprodukter	Avdelning IV kapitel 7 i denna förordning	Mjölkbidrag och ytterligare betalningar (**)
Får och getter	Artikel 5 Förordning (EG) nr 2467/98 Artikel 1 Förordning (EEG) nr 1323/90 Artiklarna 4, 5, 11.1 och 11.2 första, andra och fjärde strecksatsen Förordning (EG) nr 2529/2001	Tack- och getbidrag, tilläggsbidrag och vissa ytterligare betalningar
POSEIDOM (*)	Artikel 9.1 a och b Förordning (EG) nr 1452/2001	Sektorer: nötkött
POSEIMA (*)	Artiklarna 13.2, 13.3, 22.2 och 22.3 Förordning (EG) nr 1453/2001	Sektorer: nötkött
POSEICAN (*)	Artiklarna 5.2, 5.3, 6.1 och 6.2 Förordning (EG) nr 1454/2001	Sektorer: nötkött; får och getter
Egeiska öarna (*)	Artikel 6.2 och 6.3 Förordning (EEG) nr 2019/93	Sektorer: nötkött
Torkat foder	Artikel 3 Förordning (EG) nr 603/95	Stöd för bearbetade produkter (i enlighet med punkt D i bilaga VII till den här förordningen)

(*) Utom då artikel 70 tillämpas.

(**) Inleds från och med 2007 utom då artikel 62 tillämpas.

BILAGA VII

Beräkning av det referensbelopp som avses i artikel 37**A. Arealstöd**

1. För jordbrukare som har fått arealstöd skall antalet hektar, med två decimalers noggrannhet, för vilka stöd har beviljats för respektive år av referensperioden, multipliceras med följande belopp:

1.1. För spannmål, inbegripet durumvete, oljeväxter, proteingrödor, linfrö, lin och hampa som odlas för fiberproduktion, gränsensilage och arealuttag:

- 63 euro/ton multiplicerat med den avkastning enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1251/1999 som fastställs i den regionaliseringsplan för den berörda regionen som gällde kalenderåret 2002.

Denna punkt skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 6.6 i förordning (EG) nr 1251/1999.

Genom undantag från artikel 38 skall genomsnittet för lin och hampa beräknas på grundval av det antal hektar för vilket stöd beviljades kalenderåren 2001 och 2002.

1.2. För ris:

- 102 euro/ton multiplicerat med följande genomsnittliga avkastningar:

Medlemsstater	Avkastning i ton/ha
Spanien	6,35
Frankrike	
— Moderlandets territorium	5,49
— Franska Guyana	7,51
Grekland	7,48
Italien	6,04
Portugal	6,05

1.3. För trindsädesslag:

- för linser och kikärter, 181 euro/ha,
- för vicker, 175,02 euro/ha 2000, 176,60 euro/ha 2001 och 150,52 euro/ha för år 2002.

2. För jordbrukare som har fått tillägg för durumvete eller särskilt stöd för durumvete skall antalet hektar, med två decimalers noggrannhet, för vilka stöd har beviljats för respektive år av referensperioden, multipliceras med följande belopp:

I de områden som förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 1251/1999 och bilaga IV till förordning (EG) nr 2316/1999:

- 291 euro/ha för samlat gårdsstöd som skall beviljas för kalenderåret 2005,
- 285 euro/ha för samlat gårdsstöd som skall beviljas för kalenderåret 2006 och de följande kalenderåren.

I de områden som förtecknas i bilaga V till förordning (EG) nr 2316/1999:

- 46 euro/ha för samlat gårdsstöd som skall beviljas för kalenderåret 2005.

3. Vid tillämpning av föregående punkter skall "antal hektar" avse det fastställda antal hektar som motsvarar de olika typer av arealstöd enligt bilaga VI till denna förordning för vilka villkoren i reglerna för beviljande av stöd inte har uppfyllts med beaktande av tillämpningen av artiklarna 2.4 och 5 i förordning (EG) nr 1251/1999. För ris skall, genom undantag från artikel 6.5 i rådets förordning (EG) nr 3072/95, om de arealer som avsatts för ris i en medlemsstat under referensperioden överskred den maximala garantiarealen för denna period, beloppet per hektar minskas proportionellt.

B. Stöd för potatisstärkelse

För jordbrukare som har fått stöd för potatisstärkelse, skall beloppet beräknas genom att antalet ton för vilka stödet har beviljats för respektive år av referensperioden multipliceras med 44,22 euro per ton potatisstärkelse. Medlemsstaterna skall beräkna antalet hektar som skall ingå vid beräkningen av samlat gårdsstöd proportionellt mot det antal ton producerad potatisstärkelse för vilken stöd enligt artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 har beviljats för respektive år av referensperioden, och inom en basareal som skall fastställas av kommissionen på grundval av det antal hektar som medlemsstaterna meddelar och som omfattades av ett odlingsavtal under referensperioden.

C. Djurbidrag och tillägg

För jordbrukare som har fått djurbidrag och/eller tillägg skall beloppet beräknas genom att det antal fastställda djur för vilka ett sådant stöd har beviljats för respektive år av referensperioden multipliceras med det belopp per djur som fastställs för kalenderåret 2002 genom de motsvarande artiklar som anges i bilaga VI, med beaktande av tillämpningen av artiklarna 4.4, 7.2 och 10.1 i förordning (EG) nr 1254/1999 eller artikel 8.3 i förordning (EG) nr 2529/2001.

Med avvikelse från artikel 38 skall genomsnittet för ytterligare får- och getbidrag som beviljas i enlighet med artikel 11.2 första, andra och fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 2529/2001 beräknas på grundval av det antal djur för vilka stöd beviljades under kalenderåret 2002.

Stöd enligt artikel 4.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1254/1999, skall dock inte beaktas.

Vid tillämpning av artikel 32.11 och 32.12 i kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 och artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1458/2001 får, med avvikelse från artikel 38, det antal djur för vilka stöd beviljades under det år sådana åtgärder vidtogs dessutom inte vara högre än det genomsnittliga antalet djur för vilka stöd beviljades under det/de år sådana åtgärder inte vidtogs för att det skall beaktas vid beräkningen av referensbeloppet.

D. Torkat foder

För jordbrukare som har levererat foder inom ett avtal i enlighet med artikel 9 c i förordning (EG) nr 603/95 eller en arealdeklaration enligt artikel 10 i samma förordning, skall medlemsstaterna beräkna det belopp som skall inkluderas i referensbeloppet proportionellt mot det antal producerat torkat foder för vilket det stöd som fastställs i artikel 3 i den förordningen har beviljats för respektive år av referensperioden och inom följande tak uttryckta i miljoner euro:

Medlemsstat	Tak för foder som bearbetats till de produkter som avses i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 603/95 (dehydratiserat foder)	Tak för foder som bearbetats till de produkter som avses i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 603/95 (soltorkat foder)	Totalt tak
Belgiens och Luxemburgs ekonomiska union (BLEU)	0,049		0,049
Danmark	5,424		5,424
Tyskland	11,888		11,888
Grekland	1,101		1,101
Spanien	42,124	1,951	44,075
Frankrike	41,155	0,069	41,224
Irland	0,166		0,166

Medlemsstat	Tak för foder som bearbetats till de produkter som avses i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 603/95 (dehydratiserat foder)	Tak för foder som bearbetats till de produkter som avses i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 603/95 (soltorkat foder)	Totalt tak
Italien	17,999	1,586	19,585
Nederländerna	6,804		6,804
Österrike	0,070		0,070
Portugal	0,102	0,020	0,122
Finland	0,019		0,019
Sverige	0,232		0,232
Förenade kungariket	1,950		1,950

Medlemsstaterna skall beräkna antalet hektar som skall ingå vid beräkningen av referensbeloppet proportionellt mot det antal ton producerat torkat foder för vilket stöd enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 603/95 har beviljats för respektive år av referensperioden, och inom en basareal som skall fastställas av kommissionen på grundval av det antal hektar som medlemsstaterna meddelar och som omfattades av ett odlingsavtal eller en arealdeklaration under referensperioden.

E. Regionala stöd

I de berörda regionerna skall följande belopp inkluderas vid beräkningen av referensbeloppet:

- 24 euro/ton multiplicerat med de avkastningar som använts för arealstöd för spannmål, oljeväxter, linfrö samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion i de regioner som avses i artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1251/1999.
- Det belopp per djur som anges i artikel 9.1 a och b i förordning (EG) nr 1452/2001, artikel 13.2 och 13.3 samt artikel 22.2 och 22.3 i förordning (EG) nr 1453/2001, artikel 5.2 och 5.3 samt artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EG) nr 1454/2001, multiplicerat med det antal djur för vilka ett sådant stöd har beviljats 2002.
- Det belopp per djur som anges i artikel 6.2 och 6.3 i förordning (EEG) nr 2019/93 multiplicerat med det antal djur för vilka ett sådant stöd har beviljats 2002.

F. Stöd för utsäde

För jordbrukare som har fått stöd för produktion av utsäde, skall beloppet beräknas genom att antalet ton för vilka stödet har beviljats för respektive år av referensperioden multipliceras med det belopp per ton som har fastställts i enlighet med artikel 3 i förordning (EEG) nr 2358/71. Medlemsstaterna skall beräkna antalet hektar som skall ingå vid beräkningen av samlat gårdsstödet proportionellt mot den för certifiering godkända areal för vilken stöd enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 2358/71 har beviljats för respektive år av referensperioden, och inom en basareal som skall fastställas av kommissionen på grundval av den totala för certifiering godkända areal som meddelas kommissionen i enlighet med förordning (EEG) nr 3083/73. Denna totala areal skall inte omfatta areal godkänd för certifiering avseende ris (*Oryza sativa* L.) och speltvete (*Triticum spelta* L.) samt spånads- och oljelin (*Linum usatissimum* L.) samt mjukhampa (*Cannabis sativa* L.) som redan förklarats för jordbruksgrödor.

BILAGA VIII

Nationella tak som avses i artikel 41

(miljoner euro)

Medlemsstat	2005	2006	2007 2007 och påföljande år
Belgien	411	411	528
Danmark	838	838	996
Tyskland	4 479	4 479	5 468
Grekland	837	834	856
Spanien	3 244	3 240	3 438
Frankrike	7 199	7 195	8 055
Irland	1 136	1 136	1 322
Italien	2 539	2 530	2 882
Luxemburg	27	27	37
Nederländerna	386	386	779
Österrike	613	613	711
Portugal	452	452	518
Finland	467	467	552
Sverige	612	612	729
Förenade kungariket	3 350	3 350	3 868

BILAGA IX

Förteckning över jordbruksgrödor som avses i artikel 66

KN-nummer	Varuslag
I. Spannmål	
1001 10 00	Durumvete
1001 90	Vete och blandsäd av vete och råg utom durumvete
1002 00 00	Råg
1003 00	Korn
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål
0709 90 60	Sockermajs
II. Oljeväxtfrön	
1201 00	Sojaböner
ex 1205 00	Rapsfrön
ex 1206 00 10	Solrosfrön
III. Proteingrödor	
0713 10	Ärter
0713 50	Åkerböner
ex 1209 29 50	Sötlupiner
IV. Lin	
ex 1204 00	Linfrö (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Lin, oberett eller rötat, avsett som spånadslin (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. Hampa	
ex 5302 10 00	Mjukhampa, oberedd eller beredd, avsedd som spånadshampa (<i>Cannabis sativa</i> L.)

BILAGA X

Traditionella produktionszoner för durumvete som avses i artikel 74

GREKLAND

"Nomoi (län) i följande regioner"

Centrala Grekland

Peloponnesos

Joniska öarna

Thessalien

Makedonien

Egeiska öarna

Trakien

SPANIEN

Provinser

Almería

Badajoz

Burgos

Cádiz

Córdoba

Granada

Huelva

Jaén

Málaga

Navarra

Salamanca

Sevilla

Toledo

Zamora

Zaragoza

ÖSTERRIKE

Pannonien:

1. Gebiete der Bezirksbauernkammern (Områden under jordbrukarnas distriktsnämnder)

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat
2577 Korneuburg
2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg
2623 Wr. Neustadt
2631 Mistelbach
2658 Gänserndorf

2. *Gebiete der Bezirksreferate (Områden under distriktsavdelningar)*

3018 Neusiedl/See
3026 Eisenstadt
3034 Mattersburg
3042 Oberpullendorf

3. *Gebiete der Landwirtschaftskammer (Område under jordbrukskammaren)*

1007 Wien.

FRANKRIKE

Regioner

Midi-Pyrénées
Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

Departement ()*

Ardèche
Drôme

ITALIEN

Regioner

Abruzzen
Basilicata
Kalabrien
Kampanien
Latium
Marken
Molise
Umbrien
Apulien
Sardinien
Sizilien
Toskana

PORTUGAL

Distrikt

Santarém
Lissabon
Setúbal
Portalegre
Évora
Beja
Faro.

(*) Dessa departement kan höra till någon av regionerna ovan.

BILAGA XI

Förteckning över utsädessorter som avses i artikel 99

KN-nummer	Varuslag	(euro/100 kg) Stödbelopp
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾	
	— långkorniga sorter där kornens längd överstiger 6,0 millimeter och med ett längd/bredd-förhållande på 3 eller mer	17,27
	— andra sorter där kornens längd överstiger eller inte överstiger 6,0 millimeter och med ett längd/bredd-förhållande på mindre än 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (spånadslin)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (linfrö)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (sorter med ett tetrahydrokannabinolnehåll som inte överstiger 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. och K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> och <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ekotyper)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (sorter)	36,59

		(euro/100 kg)
KN-nummer	Varuslag	Stödbelopp
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (äter)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (åkerbönor)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Mätningen av riskornen görs på helt slipat ris enligt följande metod:

- i) gör ett urval som är representativt för varupartiet,
- ii) sålla urvalet så att endast hela riskorn blir kvar, inklusive omogna riskorn,
- iii) gör två mätningar med 100 riskorn i varje mätning och beräkna medeltalet,
- iv) uttryck resultatet i millimeter, med en decimals noggrannhet.

(²) Tetrahydrokannabinol-innehållet (THC-innehållet) för en sort fastställs genom analys av ett urval med konstant vikt. THC-vikten i förhållande till urvalets vikt får inte – när det gäller beviljande av stöd – överstiga 0,2 %. Urvalet skall bestå av den övre tredjedelen av ett representativt antal plantor som slumpmässigt väljs ut i slutet av blomningsperioden och där stjälkar och frön avlägsnats.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1783/2003**af den 29 september 2003****om ändring av förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitikerna i enlighet med artikel 33 i fördraget bör landsbygdsutvecklingspolitiken stärkas genom en utvidgning av de kompletterande åtgärder som föreskrivs i förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽⁴⁾.
- (2) Eftersom unga jordbrukare är en nyckelfaktor för utvecklingen av landsbygden bör stödet till dessa jordbrukare prioriteras. Det särskilda stöd som redan beviljas måste förstärkas för att underlätta etableringen för unga jordbrukare och den strukturella anpassningen av deras jordbruksföretag.
- (3) Inom jordbrukssektorn bör sådana höga krav som grundar sig på gemenskapens lagstiftning i fråga om miljö, folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande, växtskydd samt arbetarskydd införas snabbare. Dessa krav kan innebära nya skyldigheter för jordbrukarna och leda till inkomstbortfall eller extra kostnader. Jordbrukarna bör få ett tillfälligt och gradvis minskande stöd så att de delvis kan täcka de kostnader som uppstår genom att dessa nya krav införs.
- (4) I samband med att det införs nya "krav som skall uppfyllas" bör de stöd som jordbrukarna för närvarande

beviljas i enlighet med förordning (EG) nr 1257/1999, i fråga om begränsningar av jordbruket i områden med miljömässiga restriktioner, hädanefter även täcka de begränsningar som följer av genomförandet av rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ⁽⁵⁾ och rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽⁶⁾. Högre stödbelopp kan därför föreslås under vissa förhållanden, och begränsningen på 10 % av området kommer endast att gälla den åtgärd som avser områden med särskilda nackdelar.

- (5) Syftet med jordbruksrådgivningen enligt rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ⁽⁷⁾ är att kartlägga och föreslå förbättringar i fråga om hur de nya kraven i fråga om miljö, folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande samt växtskydd skall kunna uppfyllas. Jordbrukarna bör få stöd för att täcka kostnaderna för denna rådgivning.
- (6) Jordbrukarna bör uppmuntras att uppfylla höga krav när det gäller djurens välbefinnande. Räckvidden för det nuvarande kapitlet om miljövänligt jordbruk i förordning (EG) nr 1257/1999 bör utvidgas till att även omfatta stöd till jordbrukare som åtar sig att uppfylla sådana krav på djurhållning som är strängare än minimikraven.
- (7) Erfarenheterna har visat att det behövs bättre instrument i landsbygdsutvecklingspolitiken för att livsmedelskvaliteten skall kunna främjas.
- (8) Jordbrukarna bör uppmuntras att ansluta sig till gemenskapens och medlemsstaternas olika kvalitetssystem för livsmedel. Detta kan leda till extra kostnader och skyldigheter som marknaden inte till fullo är beredd att

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 juni 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT)

⁽²⁾ EUT C 208, 3.9.2003, s. 64.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 2 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT)

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁵⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁶⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/62/EG (EGT L 305, 8.11.1997, s. 42).

⁽⁷⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

betala för. De jordbrukare som ansluter sig till sådana system bör få ett tillfälligt stöd.

- (9) Konsumenterna bör i högre grad bli medvetna dels om att det finns produkter som framställs i enlighet med kvalitetssystem för livsmedel på gemenskapsnivå eller nationell nivå, dels om de särskilda krav som gäller för sådana produkter. Producentgrupper bör få stöd för att informera konsumenterna och för att marknadsföra produkter som omfattas av kvalitetssystem inom ramen för medlemsstaternas landsbygdsutvecklingsplaner.
- (10) När nya kompletterande åtgärder införs måste vissa nu gällande bestämmelser förtydligas. Dessa förtydliganden avser i första hand investeringarna i jordbruksföretag och de finansiella bestämmelserna.
- (11) Med hänsyn till betydelsen av att främja innovation inom sektorn för bearbetning av livsmedel bör räckvidden för det nuvarande kapitlet om förbättrad bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter i förordning (EG) nr 1257/1999 utvidgas till att också omfatta stöd till utvecklingen av innovativa metoder för bearbetning av livsmedel.
- (12) I det nämnda kapitlet fastställs villkoren för stöd till investeringar för att förbättra bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, inbegripet kraven på att företag som erhåller sådant stöd redan skall uppfylla minimikraven i fråga om miljö, hygien och djurens välbefinnande. Eftersom små bearbetningsenheter ibland kan ha svårt att uppfylla dessa krav bör medlemsstaterna få bevilja ett uppskov med att uppfylla villkoren för stöd till investeringar i små bearbetningsenheter som görs för att uppfylla de nyligen införda kraven i fråga om miljö, hygien och djurens välbefinnande.
- (13) Det ekologiska och sociala värdet av statsägda skogar måste förbättras. Stöd till investeringar för dessa ändamål bör tillåtas, men däremot inte stöd till åtgärder som förbättrar den ekonomiska användningen av sådana skogar.
- (14) Erfarenheterna hittills från genomförandet av programplaneringen för landsbygdsutveckling under perioden 2000–2006 har visat att vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 1257/1999 måste förtydligas och förenklas och vissa hjälpnivåer anpassas. Dessa förtydliganden och anpassningar avser i första hand räckvidden och det närmare innehållet i stöden för mindre gynnade områden och områden med restriktioner när det gäller miljön, kompetensutveckling, skogsbruk och främjande av anpassning och utveckling i landsbygdsområden.

(15) Förordning (EG) nr 1257/1999 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1257/1999 ändras på följande sätt:

1) I artikel 5 skall den befintliga texten bli punkt 1, och följande punkter skall läggas till:

”2. De villkor för investeringsstöd som anges i första stycket skall vara uppfyllda när ett beslut om att bevilja stöd fattas i det enskilda fallet.

3. Stöd får beviljas om investeringarna görs för att uppfylla nyligen införda minimikrav i fråga om miljö, hygien och djurens välbefinnande. Om jordbrukarna behöver en viss tid för att lösa särskilda problem i samband med detta kan ett uppskov med att uppfylla de nya kraven beviljas. Jordbrukaren skall uppfylla de relevanta kraven senast vid utgången av investeringsperioden.”

2) Artikel 7 skall ändras på följande sätt:

a) Artikel 7 andra stycket skall ersättas med följande:

”Stödets totala värde uttryckt i procent av den stödberrättigande investeringsvolymen är begränsat till högst 40 % och i de mindre gynnade områdena till högst 50 %.”

b) Följande stycke skall läggas till:

”Om unga jordbrukare gör investeringar enligt kapitel II får dessa procenttal uppgå till högst 50 % och i mindre gynnade områden till högst 60 % under högst fem år efter etableringen. Det åldersvillkor som anges i artikel 8.1 första strecksatsen skall vara uppfyllt vid etableringen.”

3) Artikel 8.2 skall ersättas med följande:

”2. Startstödet får omfatta

a) ett engångsbidrag som inte överskrider det högsta belopp som anges i bilagan, och

b) en räntesubvention på lån som har tagits för att täcka kostnaderna för etableringen; räntesubventionens kapitaliserade värde får inte överskrida värdet på engångsbidraget.

Ett stöd som överstiger det högsta belopp som avses i led a, dock högst 30 000 euro, får under tre år efter etableringen beviljas unga jordbrukare som använder sig av jordbruksrådgivning i samband med etableringen av sin verksamhet."

- 4) I artikel 9 andra stycket skall första strecksatsen ersättas med följande:

"— att förbereda jordbrukare och andra personer som är verksamma inom jordbruket för en kvalitativ omställning av produktionen och för produktionsmetoder som är förenliga med att landskapet bevaras och förbättras, med miljöskyddet och med normer för hygien och djurens välbefinnande, samt att ge dem den kompetens som erfordras för att driva ett ekonomiskt livskraftigt jordbruk, och".

- 5) I artikel 15.3 skall andra stycket ersättas med följande:

"Kompensationsbidrag som är högre än detta högsta belopp får beviljas under förutsättning att genomsnittet av samtliga kompensationsbidrag som beviljas på den berörda planeringsnivån inte överskrider det högsta beloppet. I sådana fall som är vederbörligen motiverade av objektiva omständigheter får dock medlemsstaterna när de beräknar genomsnittsbeloppet presentera en kombination av flera regionala program. I fall som är vederbörligen motiverade av objektiva omständigheter får dock genomsnittsbeloppet ökas till det högsta genomsnittsbelopp som fastställs i bilagan."

- 6) Artikel 16 skall ändras på följande sätt:

- a) Artikel 16.1 skall ersättas med följande:

"1. Jordbrukare kan beviljas kompensationsbidrag för kostnader och inkomstbortfall som uppkommer på grund av begränsningar av jordbruksdriften i områden med miljöbetingade restriktioner till följd av genomförandet av direktiven 79/409/EEG (*) och 92/43/EEG (**), under förutsättning att dessa bidrag behövs för att lösa de särskilda problem som genomförandet av dessa direktiv förorsakar.

(*) EGT L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 6.5.2003, s 36).

(**) EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/62/EG (EGT L 305, 8.11.1997, s. 42)."

- b) Artikel 16.3 skall ersättas med följande:

"3. Det högsta beloppet för gemenskapsstödet anges i bilagan. Beloppet får ökas i vederbörligen motiverade fall för att ta hänsyn till specifika problem.

Ett stöd som överstiger detta högsta belopp får beviljas under högst fem år efter den dag då bestämmelserna om nya begränsningar blir bindande i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Detta stöd skall beviljas årligen, vara gradvis minskande och får inte överstiga det belopp som anges i bilagan."

- 7) I artikel 20 skall den befintliga texten bli punkt 1, och följande punkt skall läggas till:

"2. De områden som avses i punkt 1 får inte överstiga 10 % av den berörda medlemsstatens yta."

- 8) Artikel 21 skall utgå.

- 9) Följande kapitel skall införas efter kapitel V i avdelning II:

"KAPITEL Va

KRAV SOM SKALL UPPFYLLAS

Artikel 21a

Det stöd som jordbrukarna beviljas för att uppfylla höga krav som grundas på gemenskapens lagstiftning i fråga om miljö, folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande, växtskydd samt arbetarskydd skall bidra till att följande mål uppnås:

- a) Att medlemsstaterna påskyndar införandet av de höga krav som fastställts på gemenskapsnivå.
- b) Att jordbrukarna uppfyller dessa krav.
- c) Att jordbrukarna använder sig av den jordbruksrådgivning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av stödsystem för producenter av vissa grödor (*) när det gäller att bedöma hur jordbruksföretagen drivs och kartlägga de förbättringar som behövs för att uppfylla kraven i den förordningen.

(*) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

Artikel 21b

1. Jordbrukare som måste uppfylla höga krav som bygger på gemenskapslagstiftning som nyligen införlivats med den nationella lagstiftningen kan beviljas ett tillfälligt stöd för att delvis täcka extra kostnader eller inkomstbortfall.

För medlemsstater som tillämpar artikel 16 skall stöd enligt detta kapitel inte beviljas till jordbrukare för att uppfylla krav som bygger på den gemenskapslagstiftning som avses i artikel 16.

2. Ett sådant stöd får beviljas under högst fem år från och med den dag då kraven skulle uppfyllas enligt gemenskapens lagstiftning.

Stödet får beviljas under förutsättning att kraven innebär nya skyldigheter eller restriktioner i jordbruket som i hög grad påverkar de normala driftskostnaderna och som berör ett stort antal jordbrukare.

I fråga om direktiv för vilka tidsfristen för genomförandet har löpt ut och som trots detta ännu inte genomförts på ett korrekt sätt i medlemsstaten i fråga får stöd beviljas under högst fem år från och med den 25 oktober 2003.

3. Stöd får inte betalas ut om de krav som inte uppfylls av den sökande är sådana krav som redan har införlivats med den nationella lagstiftningen.

Artikel 21c

1. Stödet skall beviljas årligen i form av ett gradvis minskande schablonstöd som betalas ut i lika stora delbetalningar. Medlemsstaterna skall differentiera beloppen med hänsyn till omfattningen av de skyldigheter som olika krav medför. Beloppen skall ligga på en nivå som utesluter överkompensation. Investeringskostnader får inte beaktas när det årliga stödet fastställs.

2. De högsta årliga stödbeloppen per jordbruksföretag framgår av bilagan.

Artikel 21d

1. Jordbrukarna får beviljas stöd som bidrar till att täcka kostnaderna för att anlita jordbruksrådgivning för att denna skall kartlägga och vid behov föreslå förbättringar i fråga om hur jordbrukarna uppfyller kraven när det gäller miljö, folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande samt växtskydd.

2. Den jordbruksrådgivning för vilken stöd kan beviljas skall uppfylla kraven i kapitel III i avdelning II i förordning (EG) nr 1782/2003 och genomförandebestämmelserna för denna.

3. Det sammanlagda stödbeloppet för att anlita den jordbruksrådgivning som avses i punkt 1 får uppgå till högst 80 % av de stödberättigande kostnaderna, och det får inte vara högre än det högsta belopp som anges i bilagan.”

10) Kapitel VI skall ersättas med följande:

”KAPITEL VI

MILJÖVÄNLIGT JORDBRUK OCH DJURENS VÄLBEFINNANDE

Artikel 22

Stöd för produktionsmetoder inom jordbruket som är utformade för att skydda miljön, bevara landskapet (miljövänligt jordbruk) eller förbättra djurens välbefinnande skall bidra till att målen för gemenskapens politik avseende jordbruket, miljön och djurens välbefinnande uppnås.

Detta stöd skall bidra till

- a) att jordbruksmark används på ett sätt som är förenligt med skydd och förbättringar av miljön, landskapet med dess särdrag, naturresurserna, jorden och den genetiska mångfalden,
- b) miljömässigt gynnsamma metoder för extensivering av jordbruk och skötsel av lågintensiva betessystem,
- c) bevarandet av hotade höga naturvärden i jordbruksmiljöer,
- d) bibehållandet av landskapet och historiska särdrag på jordbruksmark,
- e) användningen av miljöplanering i jordbruket,
- f) förbättringen av djurens välbefinnande.

Artikel 23

1. Stöd skall beviljas till jordbrukare som åtar sig att under minst fem år bedriva ett miljövänligt jordbruk eller förbättra djurens välbefinnande. Om det visar sig nödvändigt får en längre period fastställas för särskilda åtaganden, varvid hänsyn skall tas till de effekter på miljön eller djurens välbefinnande som dessa åtaganden får.

2. Ett åtagande att bedriva miljövänligt jordbruk och förbättra djurens välbefinnande skall sträcka sig utöver normal tillämpning av god lantbrukspraxis, inklusive god djurhållning.

Det skall omfatta tjänster som inte tillgodoses genom andra stödåtgärder, t.ex. marknadsstöd eller kompensationsbidrag.”

Artikel 24

1. Stöd till åtaganden att bedriva miljövänligt jordbruk eller förbättra djurens välbefinnande skall beviljas årligen och skall beräknas på grundval av

- a) inkomstbortfall,
- b) extra kostnader till följd av åtagandet,
- c) behovet av stimulansåtgärder.

Investeringskostnader får inte beaktas när det årliga stödbeloppet fastställs. Däremot får kostnader för investeringar som inte ger ekonomisk avkastning men som är nödvändiga för att fullgöra ett åtagande beaktas.

2. De högsta stödbelopp per år som gemenskapen kan bevilja anges i bilagan. När stödet beräknas på grundval av areal skall beloppen grunda sig på den areal på jordbruksföretaget som åtagandet om miljövänligt jordbruk omfattar.”

11) Följande kapitel skall införas efter kapitel VI i avdelning II:

”KAPITEL VIa

LIVSMEDELSKVALITET

Artikel 24a

Stödet för produktionsmetoder inom jordbruket för att förbättra produktkvaliteten och för marknadsföring skall bidra till att följande mål uppnås:

- a) Att konsumenterna får garantier för hög kvalitet på produkterna och i framställningsprocessen, vilket uppnås genom att jordbrukarna ansluter sig till kvalitetssystem för livsmedel enligt artikel 24b.
- b) Att det skapas ett mervärde för basprodukterna inom jordbruket, och att möjligheterna på marknaden blir bättre.
- c) Att ge konsumenterna bättre information om var dessa produkter finns att köpa och om vilka krav som gäller för dem.

Artikel 24b

1. Stöd skall beviljas jordbrukare som frivilligt ansluter sig till kvalitetssystem för livsmedel på gemenskapsnivå eller nationell nivå i enlighet med punkt 2 eller 3 i denna artikel, i vilka det ställs särskilda produktionskrav i fråga om de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget, med undantag för fiskeriprodukter.

Stödet får endast avse produkter som är avsedda som livsmedel.

2. Stöd får beviljas för kvalitetssystem inom gemenskapen enligt följande förordningar och bestämmelser:

- a) Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (*),
- b) Rådets förordning (EEG) nr 2082/92 av den 14 juli 1992 om särartsskydd för jordbruksprodukter och livsmedel (**).
- c) Rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel (**).
- d) Avdelning VI om kvalitetsviner fso i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 14 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (***).

3. För att stöd skall kunna beviljas skall de kvalitetssystem för livsmedel som erkänns av medlemsstaterna uppfylla de krav som anges i leden a–e:

- a) Kraven för de slutprodukter som omfattas av ett system skall grundas på noggrant angivna skyldigheter i fråga om jordbruksmetoder som ger garantier för
 - i) en egen särart, inklusive produktionsprocessen, eller
 - ii) en kvalitet på slutprodukten som är väsentligt högre än vad som krävs enligt normala handelsnormer beträffande folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande, växtskydd eller miljöskydd.
- b) Systemen skall inbegripa bindande produktspecifikationer, och ett oberoende inspektionsorgan skall kontrollera att dessa iakttas.
- c) Systemen skall vara öppna för alla producenter.
- d) Systemen skall ge garantier för öppenhet och insyn och för att produkterna kan spåras.
- e) I systemen skall nuvarande eller förutsebara möjligheter på marknaden tas till vara.

4. Stöd får inte beviljas om det enda syftet med ett system är att skärpa kontrollerna av att kraven i gemenskapslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen uppfylls.

(*) EGT L 208, 24.7.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

(**) EGT L 208, 27.7.1992, s. 9. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003.

(***) EGT L 198, 22.7.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003.

(****) EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003.

Artikel 24c

1. Stödet skall betalas ut som ett årligt stimulansbidrag, upp till de högsta belopp per jordbruksföretag som anges i bilagan. De belopp som betalas ut skall fastställas på grundval av de fasta kostnader som uppstår genom att jordbrukaren använder sig av stödssystemen, varvid överkompensation skall undvikas.

2. Stödet får betalas ut under högst fem år.

Artikel 24d

1. Producentgrupper skall beviljas stöd för konsumentinformation och marknadsföring av jordbruksprodukter och livsmedel som omfattas av kvalitetssystem för livsmedel på gemenskapsnivå eller nationell nivå i enlighet med artikel 24b, och som medlemsstaterna valt ut i enlighet med artiklarna 24a, 24b och 24c.

2. Stödet skall avse information, marknadsföring och reklam.

3. Stödet får sammanlagt uppgå till högst 70 % av de stödberättigande kostnaderna."

12) I artikel 25.2 skall fjärde strecksatsen ersättas med följande:

"— utveckla och tillämpa ny teknik,".

13) I artikel 26.1 skall följande stycke läggas till:

"Om investeringar görs för att uppfylla nyligen införda minimikrav i fråga om miljö, hygien och djurens välbefinnande får stöd beviljas för att de nya kraven skall kunna uppfyllas. Om små produktionsenheter behöver en viss tid för att lösa särskilda problem i samband med detta kan ett uppskov med att uppfylla de nya kraven beviljas. De små produktionsenheterna skall uppfylla de relevanta kraven senast vid utgången av investeringsperioden."

14) Artikel 29.3 skall ersättas med följande:

"3. Detta stöd skall i enlighet med artiklarna 30 och 32 beviljas endast för skogar och arealer som ägs av privatpersoner, eller sammanslutningar av privatpersoner, eller av kommuner eller sammanslutningar av kommuner. Denna inskränkning skall inte gälla för investeringar i skogar i enlighet med artikel 30.1 andra strecksatsen som syftar till att i väsentlig grad höja deras ekologiska eller sociala värde, och inte heller för åtgärder i enlighet med artikel 30.1 sjätte strecksatsen."

15) Artikel 29.5 skall ersättas med följande:

"5. De åtgärder som föreslås i enlighet med det här kapitlet för områden som inom ramen för gemenskapens åtgärder för skydd mot skogsbränder betecknas som områden med hög eller medelhög risk skall överensstämma med de planer för skydd av skogarna som medlemsstaterna har fastställt."

16) I artikel 30.1 skall sista strecksatsen ersättas med följande:

"— Återställande av produktionspotentialen i skogar som skadats av naturkatastrofer eller brand, samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder."

17) Artikel 31 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall andra stycket ersättas med följande:

"Stödet får utöver etableringskostnader omfatta

— ett årligt bidrag per beskogad hektar för att täcka underhållskostnader under en period på högst fem år,

— ett årligt bidrag per hektar för att under en period på högst 20 år täcka inkomstbortfall på grund av beskogning för jordbrukare, eller sammanslutningar av jordbrukare, vilka brukade marken innan den beskogades, eller för andra privaträttsliga subjekt."

b) Punkt 2 skall ersättas med följande:

"2. Om stöd beviljas för beskogning av offentligägad jordbruksmark får det endast täcka etableringskostnaderna. Om den beskogade marken arrenderas av ett privaträttsligt subjekt får det årliga bidrag som avses i punkt 1 andra stycket beviljas."

c) I punkt 3 skall andra stycket ersättas med följande:

"För snabbväxande arter som odlas på kort sikt får stöd för beskogning endast beviljas för etableringskostnaderna."

- 18) I artikel 33 skall andra stycket ändras på följande sätt:
- a) Tredje och fjärde strecksatserna skall ersättas med följande:
- införande av sådana system för jordbruksrådgivning som avses i avdelning II kapitel III i förordning (EG) nr 1782/2003, samt avbytartjänster och företagsledningstjänster,
- saluföring av jordbruksprodukter av hög kvalitet, inklusive inrättande av de program för kvalitetsprodukter som avses i artikel 24b.2 och 24b.3.”
- b) Följande strecksats skall läggas till:
- ”lokala partnerskaps genomförande av integrerade utvecklingsstrategier för landsbygden.”
- 19) I artikel 34 andra stycket skall följande två strecksatser läggas till:
- villkoren för hur gällande krav skall kunna uppfyllas (kapitel Va),
- villkoren för åtgärder i fråga om livsmedelskvalitet (kapitel VIa).”
- 20) Artikel 35.1 skall ersättas med följande:
- ”1. Gemenskapens stöd till förtidspensionering (artiklarna 10–12), mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade restriktioner (artiklarna 13–21), uppfyllande av krav (artiklarna 21a–21d), miljövänligt jordbruk och djurens välbefinnande (artiklarna 22–24), livsmedelskvalitet (artiklarna 24–24d) och beskogning (artikel 31) skall i hela gemenskapen finansieras av garantisektionen vid EUGFJ.”
- 21) I artikel 37.3 andra stycket skall andra strecksatsen ersättas med följande:
- ”åtgärder för att stödja forskningsprojekt eller till gemenskapsstöd berättigande åtgärder i enlighet med rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom vetrinärområdet (*).
- (*) EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003.”
- 22) I artikel 47.2 andra stycket skall sista strecksatsen ersättas med följande:
- ”Gemenskapens andel i programplaneringen för åtgärder enligt artiklarna 22–24 i denna förordning får inte överstiga 85 % i de områden som omfattas av mål 1 och 60 % i övriga områden.”
- 23) I artikel 51 skall följande punkt läggas till:
- ”5. Statligt stöd för att hjälpa jordbrukarna att anpassa sig till höga krav som grundas på gemenskapens lagstiftning i fråga om miljö, folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande, växtskydd samt arbetarskydd får endast beviljas om det uppfyller villkoren i artiklarna 21a, 21b och 21c. Ytterligare stöd utöver de högsta belopp som fastställs i enlighet med artikel 21c får emellertid beviljas för att hjälpa jordbrukarna att uppfylla sådana krav i den nationella lagstiftningen som är strängare än gemenskapens krav.
- Om inget annat sägs i gemenskapens lagstiftning får statligt stöd för att hjälpa jordbrukarna att anpassa sig till höga krav som grundas på gemenskapens lagstiftning i fråga om miljö, folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande, växtskydd samt arbetarskydd endast beviljas om det uppfyller de relevanta villkoren i artiklarna 21a, 21b och 21c. Ytterligare stöd utöver de högsta belopp som fastställs i enlighet med artikel 21c får beviljas om det är motiverat enligt punkt 1 i den artikeln.”
- 24) Bilagan skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 29 september 2003.

På rådets vägnar
G. ALEMANN
Ordförande

BILAGA

"BILAGA

TABELL ÖVER BELOPP

Artikel	Syfte	Euro	
8.2	Startstöd	25 000	
12.1	Förtidspensionering	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	per överlåtare och år totalt belopp per överlåtare per anställd och år totalt belopp per anställd
15.3	Lägsta kompensationsbidrag Högsta kompensationsbidrag Högsta kompensationsbidrag Högsta genomsnittligt kompensationsbidrag	25 (**) 200 250	per hektar som används för jordbruk per hektar som används för jordbruk per hektar som används för jordbruk
16	Högsta bidrag Inledande högsta bidrag	200 500	per hektar per hektar
21c	Högsta bidrag	10 000	per jordbruksföretag
21d	Jordbruksrådgivning	1 500	per typ av rådgivning
24.2	Ettåriga grödor Specialiserade fleråriga grödor Övrig markanvändning Lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen Djurens välbefinnande	600 900 450 200 (***) 500	per hektar per hektar per hektar per djurenhet per djurenhet
24c	Högsta bidrag	3 000	per jordbruksföretag
31.4	Högsta årliga bidrag för att täcka inkomstbortfall på grund av beskogning — till jordbrukare eller sammanslutningar av jordbrukare — till övriga privaträttsliga subjekt	725 185	per hektar per hektar
32.2	Lägsta belopp Högsta belopp	40 120	per hektar per hektar

(*) Inom gränsen för det sammanlagda högsta beloppet per överlåtande part får de högsta årliga beloppen höjas till det dubbla, med beaktande av dels jordbruksföretagens ekonomiska struktur i respektive område, dels målet att påskynda anpassningen av jordbruksstrukturerna.

(**) Detta belopp kan sänkas för att beakta jordbruksföretagens särskilda geografiska läge eller ekonomiska struktur i vissa områden och för att undvika överkompensation enligt artikel 15.1 andra strecksatsen.

(***) I undantagsfall kan detta belopp höjas med beaktande av särskilda krav för vissa raser, vilket skall motiveras i landsbygdsutvecklingsplanerna."

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1784/2003**av den 29 september 2003****om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 36 och artikel 37.2 tredje stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Parallellt med den gemensamma marknadens funktion och utveckling bör en gemensam jordbrukspolitik utformas för jordbruksprodukter, en politik som särskilt bör omfatta en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter, som kan ta olika former beroende på produkten.
- (2) Den gemensamma jordbrukspolitiken strävar efter målen i fördraget. För att stabilisera marknaderna och säkerställa en skälig levnadsstandard för jordbrukarna i spannmålssektorn är det nödvändigt att vidta åtgärder inom ramen för den inre marknaden, särskilt ett stödssystem och ett gemensamt system för import och export.
- (3) Rådets förordning (EG) nr 1766/92 av 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽⁴⁾ har genomgått omfattande förändringar vid ett flertal tillfällen. På grund av ytterligare ändringar bör den för klarhetens skull upphöra att gälla och ersättas.
- (4) I förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs det, mot bakgrund av marknadsutvecklingen, att en slutlig minskning av interventionspriset för spannmål skall tillämpas från och med regleringsåret 2002/03. Det är viktigt att priserna på den inre marknaden blir mindre beroende av

de garanterade priserna. Den månatliga höjningen bör därför halveras så att flödet på marknaden förbättras.

- (5) Införandet av ett enda interventionspris för spannmål har lett till att stora interventionslager med råg har uppstått på grund av bristen på avsättningsmöjligheter på inre och yttre marknader. Råg bör därför uteslutas från interventionssystemet.
- (6) Interventionsorganen bör under särskilda omständigheter kunna vidta de interventionsåtgärder som situationen kräver. Interventionssystemen måste vara enhetliga, varför dessa särskilda omständigheter bör bedömas och lämpliga åtgärder fastställas på gemenskapsnivå.
- (7) Med hänsyn till den särskilda marknadssituationen för spannmåls- och potatisstärkelse kan det visa sig vara nödvändigt att föreskriva produktionsbidrag av sådant slag att de basprodukter som denna industri använder kan göras tillgängliga till ett lägre pris än det som följer av tillämpningen av gemenskapspriser.
- (8) Förverkligandet av en inre marknad för spannmål inom gemenskapen förutsätter att ett enhetligt system upprättas för handeln vid gemenskapens yttre gränser. Detta handelssystem, som kompletterar interventionssystemet och innefattar importtullar och exportbidrag, fungerar på ett sätt som bör stabilisera gemenskapsmarknaden. Handelssystemet bör bygga på de åtaganden som godtagits inom Uruguayrundan för multilaterala handelsförhandlingar. Exportbidragssystemet skall tillämpas för bearbetade produkter med spannmål så att de kan säljas på världsmarknaden.
- (9) För att spannmålshandeln med tredjeland skall kunna kontrolleras bör det föreskrivas att import- och exportlicenser utfärdas samtidigt som en säkerhet ställs som garanterar att de transaktioner licensansökningarna avser verkliga genomförs.
- (10) Tullarna för jordbruksprodukter enligt Världshandelsorganisationens (WTO) avtal fastställs till största delen i Gemensamma tulltaxan. För viss spannmål behövs undantag på grund av att ytterligare aspekter har tillkommit.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 juni 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 208, 3.9.2003, s. 39.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 2 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 (EUT L 158, 27.6.2003, s. 1).

- (11) För att förebygga eller motverka negativa effekter på gemenskapsmarknaden som skulle kunna bli följden av att vissa jordbruksprodukter importeras, bör en tilläggsimporttull betalas för import av en eller flera sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.
- (12) Kommissionen bör, på vissa villkor, ges befogenhet att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som ingåtts i enlighet med fördraget eller andra av rådets rättsakter.
- (13) Möjlighet att vid export till tredjeland bevilja ett bidrag motsvarande skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och på världsmarknaden, inom de gränser som föreskrivs i WTO-avtalet om jordbruk ⁽¹⁾ skulle utgöra ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella spannmålshandeln. Dessa bidrag bör begränsas med avseende på kvantiteter och värde.
- (14) Efterlevnaden av begränsningarna med avseende på värde kan säkras när exportbidragen fastställs genom att utbetalningarna övervakas enligt de regler som gäller för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Kontrollen kan förenklas genom att exportbidragen obligatoriskt fastställs på förhand, medan det för differentierade bidrag finns möjlighet att ändra den bestämmelseort som fastställts på förhand inom ett geografiskt område där en enda exportbidragsnivå gäller. Om bestämmelseorten ändras bör det exportbidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, dock med tillämpning av det maximala belopp som gäller för den ursprungliga bestämmelseorten.
- (15) Ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem bör införas för kontroll av att kvantitetsbegränsningarna efterlevs. I detta syfte bör beviljandet av exportbidrag kopplas till en exportlicens. Exportbidrag bör beviljas inom de gällande begränsningarna beroende på de särskilda omständigheter som gäller för varje berörd produkt. Undantag från denna regel bör tillåtas endast för sådana bearbetade produkter som inte omfattas av bilaga I till fördraget och för vilka volymbegränsningarna inte är tillämpliga samt för verksamhet i form av livsmedelsstöd, eftersom sådan verksamhet är undantagen från alla begränsningar. För produkter vilkas export med exportbidrag troligen inte kommer att överstiga volymbegränsningarna bör det finnas möjlighet att avvika från de regler som endast avser förvaltningen.
- (16) För att systemet skall fungera tillfredsställande bör det finnas möjlighet att reglera användningen av systemen för aktiv och passiv förädling eller, om marknadsläget så kräver, förbjuda dem.
- (17) Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den mekanism som utgörs av den inre marknaden och tullarna kan i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. För att i sådana fall kunna skydda gemenskapsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma som ett resultat av att de tidigare importhindren avskaffats bör gemenskapen därför ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör vara förenliga med de åtaganden som följer av WTO-avtalen.
- (18) Med hänsyn till den inverkan som världsmarknadspriset har på det inhemska priset bör det finnas bestämmelser om lämpliga åtgärder som kan vidtas för att stabilisera den inre marknaden.
- (19) En väl fungerande inre marknad på grundval av gemensamma priser skulle äventyras om nationella stöd beviljades. Därför bör fördragets bestämmelser om statligt stöd gälla för produkter som omfattas av den här gemensamma organisationen av marknaden.
- (20) Eftersom den gemensamma marknaden för spannmål fortgående förändras bör medlemsstaterna och kommissionen utbyta information som har betydelse för utvecklingen.
- (21) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (22) Med tanke på att praktiska och specifika problem måste lösas bör kommissionen ha befogenhet att vidta nödvändiga åtgärder i akuta fall.
- (23) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig, genom de åtaganden som följer av denna förordning, bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik ⁽³⁾.
- (24) Den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål bör samtidigt, och på ett lämpligt sätt, innebära att målen i artiklarna 33 och 131 i fördraget beaktas.

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

- (25) Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 1766/92 till det i denna förordning kan orsaka problem som inte tas upp i denna förordning. För att kunna hantera sådana svårigheter bör kommissionen få möjlighet att vidta övergångsåtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål skall utgöras av ett system för den inre marknaden och för handel med tredjeländ och omfatta följande produkter:

KN-nr	Varuslag
a) 0709 90 60	Socketmajs, färsk eller kyld
0712 90 19	Torkad sockermajs, hel, i bitar, skivad, krossad eller pulvriserad, men inte vidare beredd, utom hybrider för utsäde
1001 90 91	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg, för utsäde
1001 90 99	Spält, vanligt vete och blandsäd av vete och råg, utom för utsäde
1002 00 00	Råg
1003 00	Korn
1004 00	Havre
1005 10 90	Annan majs (sockermajs) än utsädesmajs
1005 90 00	Annan majs än utsädesmajs
1007 00 90	Sorghum, utom hybrider, för utsäde
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; andra spannmål
b) 1001 10	Durumvete
c) 1101 00 00	Finmalet mjöl av vete eller av blandsäd av vete och råg
1102 10 00	Finmalet mjöl av råg
1103 11	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegriper fingryn) av vete
1107	Malt, även rostat
d)	De produkter som förtecknas i bilaga I

Artikel 2

Regleringsåret för de produkter som anges i artikel 1 skall börja löpa den 1 juli och sluta den 30 juni följande år.

Artikel 3

Denna förordning skall tillämpas utan att det påverkar bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av stödsystem för producenter av vissa grödor ⁽¹⁾.

KAPITEL II

DEN INRE MARKNADEN

Artikel 4

1. Ett interventionspris för spannmål som är föremål för intervention skall fastställas till 101,31 euro/ton.

Det interventionspris som gäller för majs och sorghum i maj skall fortsätta att gälla i juli, augusti och september samma år.

2. Interventionspriset skall avse grossistledet för varor som levereras till lagret, före lossning. Det skall gälla för alla interventionsorter i gemenskapen som är avsedda för de olika spannmålen.

3. Interventionspriset skall höjas varje månad i enlighet med tabellen i bilaga II.

4. Med hänsyn till utvecklingen av produktionen och marknaden får de priser som fastställs i denna förordning ändras i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget.

Artikel 5

1. De interventionsorgan som utses av medlemsstaterna skall köpa in vanligt vete, durumvete, korn, majs och sorghum som erbjuds dem och har skördats i gemenskapen, förutsatt att erbjudandena uppfyller de fastställda villkoren, särskilt när det gäller kvalitet och kvantitet.

2. Inköp får endast ske under följande interventionsperioder:

- a) 1 augusti–30 april för Grekland, Spanien, Italien och Portugal.

- b) 1 december–30 juni för Sverige.

- c) 1 november–31 maj för övriga medlemsstater.

Om interventionsperioden i Sverige leder till att de produkter som förtecknas i punkt 1 skickas från andra medlemsstater till

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

intervention i Sverige skall närmare bestämmelser antas för att åtgärda situationen i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

3. Inköp skall göras på grundval av interventionspriset, om så krävs efter en prisökning eller -minskning av kvalitetsskäl.

Artikel 6

Tillämpningsföreskrifter för artiklarna 4 och 5 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2 särskilt när det gäller följande:

- a) Fastställande av interventionsorterna.
- b) Minimivillkor, särskilt när det gäller vilken kvalitet och kvantitet som krävs för varje spannmålsslag för att den skall kunna omfattas av intervention.
- c) De skalor för prisökning och -minskning som tillämpas för intervention.
- d) Förfarandena vid och villkoren för interventionsorganens övertagande.
- e) Förfarandena vid och villkoren för interventionsorganens avsättning.

Artikel 7

1. Om marknadssituationen så kräver får beslut fattas om särskilda interventionsåtgärder.

Sådana interventionsåtgärder får särskilt vidtas om marknadspriserna i en eller flera regioner i gemenskapen faller eller sannolikt kommer att falla i jämförelse med interventionspriset.

2. Beslut om de särskilda interventionsåtgärdernas särdrag och tillämpning samt villkor och förfaranden för försäljning eller för annan avsättning av produkter inom ramen för dessa åtgärder skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Artikel 8

1. Ett produktionsbidrag kan beviljas för stärkelse som erhållits av majs, vete eller potatis och för vissa derivat som används vid tillverkningen av vissa varor.

I avsaknad av betydande inhemsk produktion av andra spannmål för tillverkning av stärkelse kan ett produktionsbidrag beviljas för stärkelse som erhålls i Finland och Sverige av korn och havre så länge det inte leder till en ökning av produktionsnivån på stärkelse av de två ovannämnda spannmålen:

- a) 50 000 ton i Finland.
- b) 10 000 ton i Sverige.

En förteckning över de varor som anges i första stycket skall upprättas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

2. Det bidrag som avses i punkt 1 skall fastställas periodvis.

3. De närmare bestämmelserna för tillämpningen av denna artikel skall antas, och beloppet för bidraget skall fastställas, i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

KAPITEL III

HANDEL MED TREDJELAND

Artikel 9

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som avses i artikel 1 skall en importlicens respektive en exportlicens läggas fram. Ett undantag kan dock föreskrivas för produkter som inte har någon väsentlig påverkan på spannmålsmarknadens försörjningssituation.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort i gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 12–17.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Licenserna skall utfärdas mot att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importerats eller exporterats under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Giltighetstiden för licenserna och andra tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Avsnitt 1

Importbestämmelser

Artikel 10

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall importtullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.

2. Utan hinder av bestämmelsen i punkt 1 skall importtullen för produkter som omfattas av KN-numren 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vanligt vete av hög kvalitet), 1002, ex 1005, utom hybrider för utsäde, samt ex 1007, utom hybrider för utsäde, motsvara det interventionspris som gäller för

sådana produkter vid import och ökas med 55 % minus det cif-importpris som gäller för sändningen i fråga. Tullen får dock inte överstiga tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

3. För beräkning av den importtull som avses i punkt 2 skall representativa cif-importpriser upprättas regelbundet för de produkter som avses där.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Dessa tillämpningsföreskrifter skall särskilt avse

- a) minimikraven för vanligt vete av hög kvalitet,
- b) de prisnoteringar som skall beaktas,
- c) möjligheten, om möjligt i specifika fall, att meddela aktörerna gällande tullar innan de berörda sändningarna anländer.

Artikel 11

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.2 skall, för att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, en tilläggstull tas ut vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor uppfylls som kommissionen fastställer i enlighet med punkt 4 i den här artikeln, dock inte om det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. En tilläggsimporttull får tas ut, om import sker till ett pris som understiger det som gemenskapen anmält till Världshandelsorganisationen ("utlösande pris").

Under ett år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå får även en tilläggsimporttull tas ut, om importvolymen överskrider marknadstillträdesnivån, definierad som andelen i procent av de föregående tre årens motsvarande inhemska konsumtion ("utlösande volym").

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull enligt punkt 2 första stycket skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2. I sådana tillämpningsföreskrifter skall särskilt anges de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut.

Artikel 12

1. Kommissionen skall i enlighet med de föreskrifter som antagits enligt förfarandet i artikel 25.2 öppna och förvalta de tullkvoter för import av produkter som anges i artikel 1 som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget eller av någon annan av rådets rättsakter.

2. Tullkvoter skall förvaltas med en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

- a) En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").
- b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- c) En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden traditionella/nya mönster).

Beslut får fattas om andra lämpliga metoder. De får inte medföra omotiverad diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. I förekommande fall skall de antagna förvaltningsmetoderna lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet av att säkra nämnda marknads jämvikt.

4. De föreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga tullkvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, om den förvaltningsmetod som skall användas, och i förekommande fall innehålla bestämmelser

- a) som garanterar produktens art, härkomst och ursprung,
- b) om erkännande av de dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i punkt a, och
- c) om villkoren för utfärdande av importlicenser samt licensernas giltighetstid.

När det gäller tullkvoter för import till Spanien av 2 000 000 ton majs och 300 000 ton sorghum samt tullkvoter för import till Portugal av 500 000 ton majs skall de närmare bestämmelserna omfatta regler för att genomföra tullkvotimporten och,

där så är lämpligt, offentlig lagring av de kvantiteter som de berörda medlemsstaternas interventionsorgan importerat och deras avsättning på dessa medlemsstaters marknader.

Avsnitt 2

Exportbestämmelser

Artikel 13

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera nedan angivna produkter på grundval av prisnoteringar för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget, får skillnaden mellan dessa prisnoteringar och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag:

- a) Produkter i artikel 1 som skall exporteras utan att bearbetas ytterligare.
- b) Produkter i artikel 1 som exporteras i form av varorna i bilaga III.

För produkter som anges i led b får exportbidraget inte vara högre än det som tillämpas för produkterna när de exporteras i obearbetad form.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

- a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,
- b) ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,
- c) förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidragen skall vara desamma för hela gemenskapen. Om det är nödvändigt på grund av situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader får exportbidragen variera mellan olika bestämmelseorter. Bidragen skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2. Exportbidrag får fastställas

- a) med regelbundna intervall, och
- b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande tidigare har föreskrivits.

Vid behov får kommissionen under den mellanliggande perioden, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, ändra de exportbidrag som fastställs med regelbundna intervall.

Artikel 14

1. För produkter i artikel 1 som exporteras i obearbetad form skall exportbidrag beviljas endast på begäran och mot uppvisande av exportlicensen för produkterna.

2. För produkter i artikel 1 skall exportbidraget vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

- a) för den destination som anges i licensen

eller, i förekommande fall,

- b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I så fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga åtgärder får vidtas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

3. Enligt förfarandet i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter⁽¹⁾ får tillämpningsområdet för punkterna 1 och 2 i den här artikeln utvidgas till att omfatta de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga III. Närmare tillämpningsföreskrifter skall antas i enlighet med det förfarandet.

4. När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får det göras undantag från punkterna 1 och 2 i den här artikeln i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

Artikel 15

1. Om inte annat har föreskrivits i enlighet med förfarandet i artikel 25.2 skall bidraget för de produkter som anges i punkterna a och b i artikel 1 i enlighet med artikel 14.2 anpassas till nivån för de månatliga höjningar som gäller för interventionspriset och, i tillämpliga fall, ändringar av det priset.

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 (EGT L 298, 25.11.2000, s. 5).

2. Ett anpassat belopp för exportbidragen får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2. Vid behov får dock kommissionen ändra de anpassade beloppen.

3. Punkterna 1 och 2 i den här artikeln får tillämpas helt eller delvis för de produkter som anges i punkterna c och d i artikel 1 och exporteras i form av varor enligt bilaga III. I sådana fall skall den anpassning som avses i punkt 1 i den här artikeln korrigeras genom att på den månatliga höjningen tillämpa en koefficient som uttrycker förhållandet mellan kvantiteten basprodukt och den kvantitet basprodukt som den bearbetade exporterade produkten innehåller eller som har använts i de exporterade varorna.

4. Under regleringsårets första tre månader skall det bidrag som tillämpas på export av malt som fanns i lager vid det föregående regleringsårets slut eller som framställts av korn som vid den tidpunkten fanns i lager vara det som skulle ha gällt för exportcertifikatet i fråga för export under det föregående regleringsårets sista månad.

Artikel 16

Om det är nödvändigt att ta hänsyn till särdrag i produktionen av vissa spritdrycker som framställs av spannmål får kriterierna för exportbidrag enligt artikel 13.1 och förfarandet för kontroll anpassas till den särskilda situationen.

Artikel 17

Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget skall kontrolleras med hjälp av de exportlicenser som utfärdas för referensperioderna i avtalet för de aktuella produkterna. När det gäller åtaganden enligt avtal ingångna inom ramen för WTO:s jordbruksavtal skall licensernas giltighetstid inte påverkas av att en referensperiod löper ut.

Artikel 18

Tillämpningsföreskrifter för detta avsnitt, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, särskilt de som gäller den anpassning som avses i artikel 16, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Bilaga III skall ändras i enlighet med samma förfarande.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 19

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaderna för spannmål skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget, på kommissionens förslag, helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv eller passiv förädling

a) för produkter i artikel 1 som är avsedda att användas vid framställning av produkterna i leden c och d i den artikeln och

b) i särskilda fall, för produkter i artikel 1 som är avsedda att användas vid framställning av varorna i bilaga III.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från den punkten besluta om de nödvändiga åtgärderna, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, i enlighet med förfarandet i artikel 25.2. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst sex månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från det att begäran mottagits.

3. En medlemsstat får inom en vecka från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut.

Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 20

1. De allmänna reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och de särskilda reglerna för tillämpning av denna gäller för klassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antas i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredjeland:

a) Uttag av en avgift som har samma verkan som tull.

b) Tillämpning av någon form av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 24

Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra de uppgifter som behövs för att tillämpa denna förordning och för att uppfylla internationella krav om spannmål.

Artikel 21

1. När prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för en eller flera produkter i artikel 1 når en nivå som stör eller hotar att störa tillgången på gemenskapsmarknaden och där läget sannolikt kommer att bestå och försämrats, får lämpliga åtgärder vidtas som en skyddsåtgärd i yttersta nödfall.

För fastställande av vilka uppgifter som krävs och hur de skall överföras och spridas skall bestämmelser antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Artikel 25

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för spannmål (nedan kallad "kommittén").

Artikel 22

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med länder som inte är medlemmar i WTO, till dess att sådan störning eller hot om störning har upphört.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

2. Om situationen enligt punkt 1 uppstår skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder. Medlemsstaterna skall underlättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från det att begäran tagits emot.

Artikel 26

Kommittén får behandla alla andra frågor som tas upp av ordföranden, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträffa utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

Artikel 27

De nödvändiga och motiverade åtgärder som behövs för att i brådskande fall lösa praktiska och specifika problem skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

Sådana åtgärder kan avvika från vissa delar av denna förordning, men endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 28

Förordning (EG) nr 1258/1999 och genomförandebestämmelser för denna skall tillämpas på de utgifter som medlemsstaterna ådragit sig i samband med att de uppfyllt sina förpliktelser enligt den här förordningen.

Artikel 23

Om inte annat följer av denna förordning skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som förtecknas i artikel 1 i denna förordning.

Artikel 29

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt och på lämpligt sätt tas till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

KAPITEL V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 30*

1. Förordning (EEG) nr 1766/92 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 2003.

2. Övergångsbestämmelser får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Artikel 31

Den här förordningen träder i kraft den sjunde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 2004/05.

På rådets vägnar

G. ALEMANNIO

Ordförande

BILAGA I

Produkter som avses i artikel 1 d

KN-nr	Varuslag
0714	Maniok-, arrow- och salepsrot, jordärtskockor, batater (sötpotatis) och liknande rötter, stam- eller rotknölar med hög halt av stärkelse eller inulin, färska, kylda, frysta eller torkade, hela eller i bitar och även i form av pelletar; mærg av sagopalm:
ex 1102	Finmalet mjöl av spannmål, annat än av vete eller av blandsäd av vete och råg:
1102 20	— Finmalet mjöl av majs
1102 90	— Andra slag
1102 90 10	— — Finmalet mjöl av korn
1102 90 30	— — Finmalet mjöl av havre
1102 90 90	— — Annat
ex 1103	Krossgryn, grovt mjöl (inbegripet fingryn) och pelletar av spannmål, utom krossgryn och grovt mjöl av vete (underrubrik 1103 11), krossgryn och grovt mjöl av ris (underrubrik 1103 19 50) och pelletar av ris (underrubrik 1103 20 50)
ex 1104	Spannmål, bearbetad på annat sätt (t.ex. skalad, valsad, bearbetad till flingor eller pärlgryn, klippt eller gröpad), med undantag av ris enligt nr 1006 och risflingor med underrubrik 1104 19 91, Groddar av spannmål, hela, valsade, bearbetade till flingor eller malda
1106 20	Av sago eller av rötter, stam- eller rotknölar enligt nr 0714
ex 1108	Stärkelse; inulin:
	— Stärkelse:
1108 11 00	— — Vetestärkelse
1108 12 00	— — Majsstärkelse
1108 13 00	— — Potatisstärkelse
1108 14 00	— — Maniokstärkelse (kassavastärkelse)
ex 1108 19	— — Annan stärkelse:
1108 19 90	— — — Annan
1109 00 00	Vetegluten, även torkat
1702	Annat socker, inbegripet kemiskt ren laktos, maltos, glukos och fruktos, i fast form; sirap och andra sockerlösningar utan tillsats av aromämnen eller färgämnen; konstgjord honung, även blandad med naturlig honung; sockerkulör:
ex 1702 30	— Druvsocker (inbegripet kemiskt ren glukos) samt sirap och andra lösningar av druvsocker, inte innehållande fruktsocker (fruktos) eller innehållande mindre än 20 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen:
	— — Annat:
	— — — Andra slag:
1702 30 91	— — — — I form av vitt kristalliniskt pulver, även agglomererat
1702 30 99	— — — — Annat

KN-nr	Varuslag
ex 1702 40	— Druvsocker samt sirap och andra lösningar av druvsocker, innehållande minst 20 viktprocent men mindre än 50 viktprocent fruktsocker, med undantag av isoglukos med underrubrik 1702 40 10
ex 1702 90	— Annat, även invertsocker:
1702 90 50	— — Maltodextrin samt sirap och andra lösningar av maltodextrin
	— — Sockerkulör:
	— — — Andra slag:
1702 90 75	— — — — I form av pulver, även agglomererat
1702 90 79	— — — — Annat
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
ex 2106 90	— Andra slag:
	— — Aromatiserade eller färgade sockerlösningar:
	— — — Andra slag:
2106 90 55	— — — — Av druvsocker eller maltodextrin
ex 2302	Kli, fodermjöl och andra återstoder, även i form av pelletar, erhållna vid siktning, malning eller annan bearbetning av spannmål
ex 2303	Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder, betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning, drav, drank och annat avfall från bryggerier eller brännerier, även i form av pelletar
2303 10	— Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder
2303 30 00	— Drav, drank och annat avfall från bryggerier eller brännerier
2306	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av vegetabiliska fetter eller oljor, andra än de som omfattas av nr 2304 eller 2305, även malda eller i form av pelletar
2306 70 00	— Av majsgroddar
2308	Vegetabiliska ämnen och vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, även i form av pelletar:
2308 00 40	— Ekollon och hästkastanjer återstoder från pressning av frukt, annan än vindruvor
2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:
ex 2309 10	— Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar:
2309 10 11	— — Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker
2309 10 13	eller maltodextrin enligt nr 1702 30 51–1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 och
2309 10 31	2106 90 55 55 eller mjölkprodukter ⁽¹⁾ tom beredningar och foder innehållande minst 50
2309 10 33	viktprocent mjölkprodukter
2309 10 51	
2309 10 53	
ex 2309 90	— Andra slag:
	— — Andra, inbegripet förblandningar:
2309 90 31	— — — Andra, innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av
2309 90 33	druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 51–1702 30 99, 1702 40 90,
2309 90 41	1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter ⁽¹⁾ utom beredningar och foder inne-
2309 90 43	hållande minst 50 viktprocent mjölkprodukter
2309 90 51	
2309 90 53	

⁽¹⁾ Med "mjölkprodukt" avses produkter med nr 0401–0406 samt nr 1702 11, 1702 19 och 2106 90 51.

BILAGA II

Månatliga ökningar av interventionspriset enligt artikel 4.3

(EUR/t)

Juli	—
Augusti	—
September	—
Oktober	—
November	0,46
December	0,92
Januari	1,38
Februari	1,84
Mars	2,30
April	2,76
Maj	3,22
Juni	3,22

BILAGA III

Produkter som avses i artikel 13.1 b och artikel 19.1 b

KN-nr	Varuslag
ex 0403	Kärnmjök, filmjök och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 10	— Yoghurt:
0403 10 51– 0403 10 99	— — Smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 90	— Annan:
0403 90 71– 0403 90 99	— — Smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta:
0710 40 00	— Sockermajs
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd:
0711 90 30	— Sockermajs
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao, utom lakritsextrakt med nummer 1704 90 10
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
1901 10 00	— Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar:
1901 20 00	— Mixer och deg för beredning av bakverk enligt nr 1905
1901 90	— Annan:
1901 90 11– 1901 90 19	— — Maltextrakt
	— — Andra:
1901 90 99	— — — Andra
ex 1902	Pastaproducter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
	— Okokta pastaproducter, inte fyllda eller på annat sätt beredda:
1902 11 00	— — Innehållande ägg
1902 19	— — Andra
ex 1902 20	— Fyllda pastaproducter; även kokta eller på annat sätt beredda:
	— — Andra:
1902 20 91	— — — Kokta
1902 20 99	— — — Andra

KN-nr	Varuslag
1902 30	— Andra pastaprodukter
1902 40	— Couscous
1903 00 00	Tapioka och tapiokaersättningar, framställda av stärkelse, i form av flingor, gryn o.d.
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor, förkokt eller på annat sätt beredd
1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter
ex 2001	Andra grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra
	— Annan:
2001 90 30	— — Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	— — Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
	— Potatis:
	— — Andra:
2004 10 91	— — — I form av mjöl eller flingor
	— Andra grönsaker samt blandningar av grönsaker:
2004 90 10	— — Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
	— Potatis:
2005 20 10	— — I form av mjöl eller flingor
2005 80 00	— Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
	— Andra slag, inbegripet blandningar, andra än blandningar enligt nr 2008 19:
	— — Andra:
	— — — Utan tillsats av alkohol:
	— — — — Utan tillsats av socker:
2008 99 85	— — — — — Majs, med undantag av sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2008 99 91	— — — — — Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse
ex 2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt beredningar på basis av dessa produkter eller på basis av kaffe, te eller matte; rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter:
	— — Beredningar på basis av dessa extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe:

KN-nr	Varuslag
2101 12 98	— — — Andra
2101 20	— Extrakter, essenser och koncentrat av te eller matte samt beredningar på basis av dessa extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe, te eller matte:
2101 20 98	— — — Andra
2101 30	— Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter: — — Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat:
2101 30 19	— — — Andra — — Extrakter, essenser och koncentrat av rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat:
2101 30 99	— — — Andra
ex 2102	Jäst (aktiv eller inaktiv); andra encelliga mikroorganismer, döda (med undantag av vacciner enligt nr 3002); beredda bakpulver: — Aktiv jäst
2102 10 31– 2102 10 39	— — Bagerijäst
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans: — Annan:
2106 90 10	— — "Ostfondue" — — Andra:
2106 90 92	— — — Inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
2106 90 98	— — — Andra
2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt nr 2009
2205	Vermouth och annat vin av färska druvor, smaksatt med växter eller aromatiska ämnen
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker: — Whisky:
2208 30 32– 2208 30 88	— — Utom "bourbon"-whisky
2208 50	— Gin och genever
2208 60	— Vodka

KN-nr	Varuslag
2208 70	— Likör — Annan: — — Annan sprit och andra spritdrycker på kärl rymmande: — — — Högst 2 liter:
2208 90 41	— — — — Ouzo — — — — Annan: — — — — — Sprit (med undantag av likör): — — — — — — Annan:
2208 90 52	— — — — — — — Korn
2208 90 54	— — — — — — — Tequila
2208 90 56	— — — — — — — Andra slag
2208 90 69	— — — — — Andra spritdrycker: — — — Mer än 2 liter: — — — — Sprit (med undantag av likör):
2208 90 75	— — — — — Tequila
2208 90 77	— — — — — Andra
2208 90 78	— — — — — Andra spritdrycker
2905 43 00	Mannitol
2905 44	D-glucitol (sorbitol)
ex 3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker: — Av sådana slag som används inom livsmedelsindustrin eller vid industriell tillverkning av drycker: — — Av sådana slag som används vid industriell tillverkning av drycker: — — — Beredningar innehållande samtliga smakämnen som kännetecknar en viss dryck: — — — — Andra (med en verklig alkoholhalt på högst 0,5 volymprocent):
3302 10 29	— — — — — Andra
ex Kapitel 35	Proteiner; modifierad stärkelse, lim och klister, enzymer:
3505	Dextrin och annan modifierad stärkelse (förklistrad eller förestrad stärkelse), lim och klister på basis av stärkelse, dextrin eller annan modifierad stärkelse
ex 3809	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat (t.ex. glättmedel och betmedel), av sådana slag som används inom textil-, pappers- eller läderindustrin eller inom liknande industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
3809 10	— På basis av stärkelse eller stärkelseprodukter
3824 60	Sorbitol, annan än sorbitol enligt nr 2905 44

BILAGA IV

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 1766/92	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1
Artikel 1.2	—
Artikel 2	Artikel 2
—	Artikel 3
Artikel 3.1	Artikel 4.1
Artikel 3.2	Artikel 4.3
Artikel 3.3	Artikel 4.2
Artikel 3.4	Artikel 4.4
Artikel 4.1	Artikel 5.1
Artikel 4.2 första stycket, första strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket a
Artikel 4.2 första stycket, andra strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket b
Artikel 4.2 första stycket, tredje strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket c
Artikel 4.2 andra stycket	Artikel 5.2 andra stycket
Artikel 4.3	Artikel 5.3
Artikel 5 första strecksatsen	Artikel 6 a
Artikel 5 andra strecksatsen	Artikel 6 b
Artikel 5 tredje strecksatsen	Artikel 6 c
Artikel 5 fjärde strecksatsen	Artikel 6 d
Artikel 5 femte strecksatsen	Artikel 6 e
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12.1	Artikel 12.1
Artikel 12.2 första stycket första strecksatsen	Artikel 12.2, första stycket a
Artikel 12.2 första stycket andra strecksatsen	Artikel 12.2 första stycket b
Artikel 12.2 första stycket tredje strecksatsen	Artikel 12.2 första stycket c
Artikel 12.2 andra och tredje stycket	Artikel 12.2 andra stycket
Artikel 12.3 och 12.4	Artikel 12.3 och 12.4
Artikel 13.1, 13.2 och 13.3	Artikel 13.1, 13.2 och 13.3
Artikel 13.4, 13.5, 13.6 och 13.7	Artikel 14.1, 14.2, 14.3 och 14.4

Förordning (EEG) nr 1766/92	Denna förordning
Artikel 13.8 första stycket	Artikel 15.1
Artikel 13.8 andra och tredje stycket	Artikel 15.2 och 15.3
Artikel 13.8 fjärde stycket	Artikel 15.4
Artikel 13.9	Artikel 16
Artikel 13.10	Artikel 17
Artikel 13.11	Artikel 18
Artikel 14.1 första strecksatsen	Artikel 19.1 a
Artikel 14.1 andra strecksatsen	Artikel 19.1 b
Artikel 14.2 och 14.3	Artikel 19.2 och 19.3
Artikel 15.1	Artikel 20.1
Artikel 15.2 första strecksatsen	Artikel 20.2 a
Artikel 15.2 andra strecksatsen	Artikel 20.2 b
Artikel 16	Artikel 21
Artikel 17.1 första stycket	Artikel 22.1
Artikel 17.1 andra stycket	—
Artikel 17.2, 17.3 och 17.4	Artikel 22.2, 22.3 och 22.4
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	—
Artikel 21 första meningen	Artikel 24.1
Artikel 21 andra meningen	Artikel 24.2
Artikel 22	—
Artikel 23	Artikel 25
Artikel 24	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 25	Artikel 29
Artikel 26.1	Artikel 30.1
Artikel 26.2	—
Artikel 26.3	Artikel 32.2
Artikel 27	Artikel 31
Bilaga A	Bilaga I
Bilaga B	Bilaga III
Bilaga C	Bilaga IV
Bilaga D	Bilaga II

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1785/2003

av den 29 september 2003

om den gemensamma organisationen av marknaden för ris

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 36 och artikel 37.2, tredje stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av yttrandet från Regionkommittén ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Parallellt med funktion och utveckling av den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall en gemensam jordbrukspolitik utformas för jordbruksprodukter, och i denna politik skall det ingå en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna, som kan ta olika former beroende på produkten.
- (2) Rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽⁴⁾ har genomgått omfattande förändringar vid ett flertal tillfällen. Eftersom ytterligare ändringar kommer att göras bör den förordningen ersättas för klarhetens skull. Förordning (EG) nr 3072/95 bör följaktligen upphävas.
- (3) Den europeiska marknaden för ris är i allvarlig obalans. Den volym ris som lagras i offentlig intervention är mycket stor – motsvarar runt en fjärdedel av gemenskapens produktion – och kommer sannolikt att växa ytterligare på lång sikt. Denna obalans har orsakats av den kombinerade effekten av ökad intern produktion, som har stabiliserats under de senaste regleringsåren, den fortsatta ökningen av import och begränsningarna av exportbidragen i enlighet med bestämmelserna i jord-

bruksavtalet. Den nuvarande obalansen kommer att förvärras ytterligare och troligen nå en ohållbar nivå under kommande år, på grund av ökande import från tredje land till följd av att avtalet "Allt utom vapen" genomförs.

- (4) Lösningen bör vara att i detta läge anpassa den gemensamma organisationen av marknaden för ris på ett sådant sätt att produktionen kan styras, att en bättre jämvikt och ett bättre flöde kan uppnås på marknaden och att konkurrenskraften hos gemenskapens jordbruk kan öka, samtidigt som man strävar att uppnå de andra målen i artikel 33 i fördraget, bland annat en höjning av producenternas inkomster.
- (5) Den lämpligaste lösningen tycks vara att kraftigt sänka interventionspriset och att kompensera jordbruken med inkomststöd och ett grödspecifikt stöd som återspeglar risproduktionens betydelse i de traditionella produktionsområdena. De båda sistnämnda stöden ingår i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ⁽⁵⁾.
- (6) För att förhindra att interventionssystemet blir en avsättningsmöjlighet i sig bör de kvantiteter som köps in av interventionsorganen begränsas till 75 000 ton per år och interventionsperioden bör begränsas till fyra månader.
- (7) Skapandet av en inre marknad för ris i gemenskapen innebär att ett handelssystem upprättas vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem som kompletterar interventionssystemet och innefattar importtullar enligt Gemensamma tulltaxan och exportbidrag bör i princip stabilisera gemenskapsmarknaden. Handelssystemet bör bygga på de åtaganden som godtagits inom Uruguayrundan för multilaterala handelsförhandlingar.
- (8) För att övervaka volymen i handeln med ris med tredje land bör bestämmelser införas om ett import- och exportlicenssystem med ställande av en säkerhet för säkerställande av att de transaktioner som licenserna omfattar verkligen utförs.
- (9) Tullarna för jordbruksprodukter enligt Världshandelsorganisationens (WTO) avtal fastställs till största delen i Gemensamma tulltaxan. För vissa risprodukter är det

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 juni 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 208, 3.9.2003, s. 72.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 2 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽⁵⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

- dock nödvändigt att införa undantag från de nya bestämmelserna.
- (10) För att förhindra eller motverka negativa effekter på gemenskapsmarknaden till följd av import av vissa jordbruksprodukter bör import av en eller flera av dessa produkter medföra en tilläggsimporttull, om vissa villkor är uppfyllda.
- (11) Kommissionen bör, på vissa villkor, ges befogenhet att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som slutits i enlighet med fördraget eller andra av rådets rättsakter.
- (12) Möjlighet att vid export till tredje land bevilja ett bidrag motsvarande skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och på världsmarknaden, inom de gränser som föreskrivs i WTO-avtalet om jordbruk ⁽¹⁾ skulle utgöra ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella rishandeln. Dessa bidrag bör begränsas med avseende på kvantiteter och värde.
- (13) Efterlevnaden av begränsningarna med avseende på värde kan säkras när exportbidragen fastställs genom att utbetalningarna övervakas enligt de regler som gäller för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Kontrollen kan förenklas genom att exportbidragen obligatoriskt fastställs på förhand, medan det för differentierade exportbidrag finns möjlighet att ändra den bestämmelseort som fastställts på förhand inom ett geografiskt område där en enda exportbidragsnivå gäller. Om bestämmelseorten ändras bör det exportbidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, dock med tillämpning av det maxbelopp som gäller för den ursprungliga bestämmelseorten.
- (14) Ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem bör införas för kontroll av att kvantitetsbegränsningarna efterlevs. I detta syfte bör beviljandet av exportbidrag kopplas till en exportlicens. Exportbidrag bör beviljas inom de gällande begränsningarna beroende på de särskilda omständigheter som gäller för varje berörd produkt. Undantag från denna regel får tillåtas endast för sådana bearbetade produkter som inte omfattas av bilaga I till fördraget och för vilka volymbegränsningarna inte är tillämpliga samt för verksamhet i form av livsmedelsstöd, eftersom sådan verksamhet är undantagen från alla begränsningar. För produkter vilkas export med exportbidrag troligen inte kommer att överstiga volymbegränsningarna bör det finnas möjlighet att avvika från de regler som endast avser förvaltningen.
- (15) För att systemet skall fungera tillfredsställande bör det finnas möjlighet att reglera användningen av systemen för aktiv och passiv förädling eller, om marknadsläget så kräver, förbjuda dem.
- (16) Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den mekanism som utgörs av den inre marknaden och tullarna kan i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. För att i sådana fall kunna skydda gemenskapsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma som ett resultat av att de tidigare importhindren avskaffats bör gemenskapen därför ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör vara förenliga med de åtaganden som följer av WTO-avtalen.
- (17) Med hänsyn till världsmarknadsprisets inverkan på det inhemska priset bör det finnas föreskrifter om vilka åtgärder som bör vidtas för att stabilisera den inre marknaden.
- (18) En väl fungerande inre marknad på grundval av gemensamma priser skulle äventyras om nationella stöd beviljades. Därför bör fördragets bestämmelser om statligt stöd gälla för produkter som omfattas av den här gemensamma organisationen av marknaden.
- (19) För att ta hänsyn till de särskilda försörjningsbehoven i gemenskapens yttre randområden och till de prisskillnader på produkter som transportkostnaderna och marknadsföringen av dessa produkter kan orsaka är det lämpligt att ge gemenskapen möjlighet att fastställa att medlemsstater som befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 23.2 i fördraget skall beviljas ett stöd för leveranser till dessa regioner, särskilt till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.
- (20) Eftersom den gemensamma marknaden för ris fortgående förändras bör medlemsstaterna och kommissionen utbyta information som har betydelse för utvecklingen.
- (21) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (22) Med tanke på att praktiska och specifika problem måste lösas bör kommissionen ha befogenhet att vidta nödvändiga åtgärder i akuta fall.

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (23) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig genom de åtaganden som följer av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna (¹).
- (24) Den gemensamma organisationen av marknaden för ris bör ta vederbörlig hänsyn till målen i artiklarna 33 och 131 i fördraget.
- (25) Förändringen av den ordning som föreskrivs i förordning (EG) nr 3072/95 och i rådets förordning (EG) nr 3073/95 av den 22 december 1995 om fastställande av standardkvaliteten för ris (²) i förhållande till den ordning som föreskrivs i den här förordningen kan ge upphov till svårigheter som inte behandlas i den här förordningen. För att kunna hantera sådana svårigheter bör kommissionen få möjlighet att vidta övergångsåtgärder.
- (26) För att förhindra en allvarlig störning av marknaden för paddyris under de sista månaderna av regleringsåret 2003/04 är det nödvändigt att begränsa interventionsorganens intag till en viss kvantitet som fastställs i förväg.
- (27) Tillämpningsföreskrifter bör fastställas för den nya gemensamma organisationen av marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Den gemensamma organisationen av marknaden för ris skall utgöras av ett system för den inre marknaden och för handel med tredje land och skall omfatta följande produkter:

KN-nr	Varuslag
a) 1006 10 21–1006 10 98	Med ytterskal (paddy)
1006 20	Endast befriat från ytterskalet (råris)
1006 30	Helt eller delvis slipat ris, även poletrat eller glaserat
b) 1006 40 00	Brutet ris

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 33.

KN-nr	Varuslag
c) 1102 30 00	Finmalet mjöl av ris
1103 19 50	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn)
1103 20 50	Pelletar av ris
1104 19 91	Risflingor
1104 19 99	Valsat ris
1108 19 10	Risstärkelse

Artikel 2

1. I denna förordning avses med paddyris, råris, delvis slipat ris, helt slipat ris, rundkornigt ris, mellankornigt ris, långkornigt ris A eller B och brutet ris de produkter som anges i bilaga I.

Definitionen på riskorn och brutet ris som inte är av felfri kvalitet finns i bilaga II.

2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 26.2

a) fastställa omräkningstalen för ris på olika bearbetningsstadierna, bearbetningskostnaderna och värdet på biprodukterna,

b) vid behov ändra de definitioner som avses i punkt 1.

Artikel 3

Regleringsåret för produkterna i artikel 1 skall inledas den 1 september och löpa ut den 31 augusti påföljande år.

Artikel 4

Denna förordning skall gälla utan att det påverkar åtgärderna i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av stödsystem för producenter av vissa grödor (³).

KAPITEL II

DEN INRE MARKNADEN

Artikel 5

1. Subventioner får fastställas för leveranser från medlemsstaterna till det franska utomeuropeiska departementet Reunion

⁽³⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

av produkter som omfattas av KN-nummer 1006 (med undantag för nr 1006 10 10), är avsedda att konsumeras där, härrör från medlemsstaterna och befinner sig i en av de situationer som avses i artikel 23.2 i fördraget.

Subventionsbeloppet skall fastställas med hänsyn till försörjningsbehovet på marknaden i Reunion och på grundval av den gällande skillnaden mellan de berörda produkternas noteringar eller priser på världsmarknaden och motsvarande noteringar eller priserna på gemenskapsmarknaden samt, vid behov, priserna för produkterna fritt ön Reunion.

2. Subventionsbeloppet skall fastställas med regelbundna intervall. Om nödvändigt får kommissionen dock tillfälligt ändra subventionen, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

Subventionsbeloppet får fastställas genom anbudsinfordran.

3. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 26.2.

Subventionsbeloppet skall fastställas enligt förfarandet i artikel 26.2.

Artikel 6

1. Interventionspriset för paddyris skall vara 150 euro/ton. Interventionspriset skall fastställas för den standardkvalitet som definieras i bilaga III.

2. Interventionspriset skall fastställas för grossistledet för varor levererade fritt lager, före lossning. Det skall gälla för alla interventionsorter som kommissionen fastställt. Förteckning över interventionscentrum skall antas efter samråd med de berörda medlemsstaterna och skall särskilt innefatta interventionsorter i överskottsområden som har tillräckliga lokaler och tillräcklig teknisk utrustning och är gynnsamt belägna ur transportsynpunkt.

3. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Artikel 7

1. Under perioden 1 april–31 juli och inom begränsningen på 75 000 ton/år skall interventionsorganen köpa in de kvantiteter paddyris som erbjuds dem, förutsatt att erbjudandena uppfyller de villkor som skall fastställas, särskilt när det gäller kvantitet och kvalitet.

2. Om kvaliteten på det paddyris som erbjuds skiljer sig från den standardkvalitet för vilken interventionspriset har fastställts, skall interventionspriset anpassas genom prishöjningar eller prissänkningar. För att se till att produktionen inriktas på vissa sorter kan man fastställa de prishöjningar och prissänkningar som skall tillämpas.

3. Enligt villkor som skall fastställas skall interventionsorganen erbjuda paddyris som inköpts i enlighet med punkt 1 till försäljning, för export till tredje land eller för försörjning av den inre marknaden.

4. Förfarandena och villkoren för interventionsorganens övertagande och avyttrande och alla andra regler som avser intervention skall fastställas av kommissionen.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Artikel 8

1. Särskilda åtgärder kan vidtas för att

— förhindra storskalig tillämpning av artikel 7 i vissa av gemenskapens regioner,

— kompensera för brist på paddyris efter naturkatastrofer.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall ge kommissionen närmare uppgifter fördelade på sort om arealer för risodling, produktion, skördar och lager som hålls av producenter och bearbetningsföretag. Uppgifterna skall grunda sig på ett av varje medlemsstat infört, administrerat och kontrollerat system med obligatoriska deklARATIONER som lämnas av risodlarna och bearbetningsföretagen.

Medlemsstaterna skall även meddela kommissionen priset på ris i de huvudsakliga produktionsområdena.

Tillämpningsföreskrifter för denna artikel och särskilt ett system för meddelande av priser skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

KAPITEL III

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 10

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som avses i artikel 1 skall en importlicens respektive en exportlicens skall läggas fram.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort i gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 13, 14 och 15.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Licenserna skall utfärdas mot att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Giltighetstiden för licenserna och andra tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Avsnitt I

Importbestämmelser

Artikel 11

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall importtullen för produkterna i artikel 1 vara den som fastställs i Gemensamma tulltaxan.

2. Utan att det påverkar punkt 1 skall importtullen för

a) råris med nummer 1006 20 motsvara interventionspriset, höjt med

i) 80 % för råris med KN-nummer 1006 20 17 och 1006 20 98,

ii) 88 % för råris med andra KN-nummer än 1006 20 17 eller 1006 20 98,

minus importpriset,

och

b) helt slipat ris med KN-nummer 1006 30 skall motsvara interventionspriset, plus ett procenttal som skall beräknas, och minus importpriset.

Den importtull som beräknas enligt denna punkt får dock inte överstiga tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

Det procenttal som avses i punkt b skall beräknas genom en anpassning av det relevanta procenttalet i punkt a med hänvisning till omräkningssatsen, bearbetningskostnaderna och värdet av biprodukter, följt av ett tilläggsbelopp för skydd av näringen.

3. Utan att det påverkar punkt 1 skall det inte läggas någon tullavgift på import till det franska departementet Reunion av varor avsedda att användas där som livsmedel med KN-nummer 1006 10, 1006 20 och 1006 40 00.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Artikel 12

1. Utan att det påverkar artikel 11.2 skall, för att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, en tilläggstull tas ut vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 11, om de villkor uppfylls som kommissionen fastställer i enlighet med punkt 3, dock inte om det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. En tilläggsimporttull får tas ut, om import sker till ett pris som understiger det som gemenskapen anmält till Världshandelsorganisationen ("utlösande pris").

Under ett år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå får en tilläggsimporttull tas ut, om importvolymen överskrider marknadstillträdesnivån, definierad som importens andel i procent av de föregående tre årens motsvarande inhemska konsumtion ("utlösande volym").

De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull enligt första stycket skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2. I sådana tillämpningsföreskrifter skall särskilt anges de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut.

Artikel 13

1. Kommissionen skall i enlighet med de föreskrifter som antagits enligt förfarandet i artikel 26.2 öppna och förvalta de tullkvoter för import av produkter som anges i artikel 1 som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget eller av någon annan av rådets akter enligt fördraget.

2. Tullkvoter skall förvaltas med en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

a) En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").

- b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- c) En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella/nya mönster").

Beslut får fattas om andra lämpliga metoder. De får inte medföra omotiverad diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. I förekommande fall skall de antagna förvaltningsmetoderna lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet av att säkra nämnda marknads jämvikt.

4. De föreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga tullkvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, om den förvaltningsmetod som skall användas, och i förekommande fall innehålla bestämmelser

- a) som garanterar produktens art, härkomst och ursprung,
- b) om erkännande av de dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i punkt a, och
- c) om villkoren för utfärdande av importlicenser samt licensernas giltighetstid.

Avsnitt II

Exportbestämmelser

Artikel 14

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera nedan angivna produkter på grundval av prisnoteringar för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget, får skillnaden mellan dessa prisnoteringar och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag:

- a) Produkter i artikel 1 som skall exporteras utan att bearbetas ytterligare.
- b) Produkter i artikel 1 som skall exporteras i form av sådana varor som förtecknas i bilaga IV.

För produkter som anges i punkt b får exportbidraget inte vara högre än det som tillämpas för produkterna när de exporteras i obearbetad form.

2. Metoden för att fördela kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den som

- a) är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

- b) ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

- c) förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidragen skall vara desamma för hela gemenskapen. Om det är nödvändigt på grund av situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader får exportbidragen variera mellan olika bestämmelseorter. Bidragen skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2. Exportbidrag får fastställas

- a) med regelbundna intervall, och
- b) genom anbudsinfördran för de produkter för vilka detta förfarande tidigare har föreskrivits.

Vid behov får kommissionen under den mellanliggande perioden, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, ändra de exportbidrag som fastställs med regelbundna intervall.

4. Bidragen skall fastställas med beaktande av följande faktorer:

- a) Förhållandena och utsikterna rörande
- i) priserna och tillgången på ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden,
- ii) priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden.
- b) målen för den gemensamma organisationen av marknaden för ris, som är en balanserad marknadssituation och en naturlig utveckling av priserna och handeln,
- c) de begränsningar som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget,
- d) vikten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden och
- e) ekonomiska aspekter av planerad export och
- f) de mest fördelaktiga priserna på bestämmelseorten i det tredje land som importerar produkterna i artikel 1.1 a och b.

Artikel 15

1. För produkter enligt artikel 1 som exporteras i obearbetad form skall exportbidrag beviljas endast på begäran och mot uppvisande av exportlicensen för produkterna.

2. För produkter enligt artikel 1 skall exportbidraget vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den bestämmelseort som anges i licensen

eller, i förekommande fall

b) för den verkliga bestämmelseorten, om den är en annan än den som den som anges i licensen. I så fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den bestämmelseort som anges i licensen.

Lämpliga åtgärder får vidtas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

3. Enligt förfarandet i artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 3448/93 ⁽¹⁾ får tillämpningsområdet för punkterna 1 och 2 utvidgas till att omfatta de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga IV. Närmare tillämpningsföreskrifter skall antas i enlighet med det förfarandet.

4. När det gäller produkter för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får undantag medges från punkterna 1 och 2 i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Artikel 16

1. Ett anpassat belopp för exportbidragen får fastställas enligt förfarandet i artikel 26.2. Vid behov får kommissionen ändra de anpassade beloppen.

2. Den första punkten får tillämpas för produkter enligt artikel 1 som exporteras i form av varor enligt bilaga IV.

Artikel 17

1. Bidraget för de produkter som avses i artikel 1 a och 1 b skall betalas när bevis framlägs för att produkterna

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 (EGT L 298, 25.11.2000, s. 15).

a) har framställts helt och hållet i gemenskapen i enlighet med artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾, utom då punkt 6 i den artikeln tillämpas,

b) har exporterats utanför gemenskapen,

c) har, när det gäller differentierade bidrag, nått den bestämmelseort som anges i licensen eller annan bestämmelseort för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 2 b. Undantag från denna bestämmelse får dock medges i enlighet med förfarandet i artikel 26.2, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

De kompletterande bestämmelserna får fastställas enligt förfarandet i artikel 26.2.

2. Inget bidrag skall beviljas vid export av ris som importerats från tredje land och återexporteras till tredje land, utom om exportören lämnar bevis på

a) att den produkt som skall exporteras och den tidigare importerade produkten är identiska och

b) att avgiften betalades vid övergång till fri omsättning av denna produkt.

I detta fall skall bidraget för var och en av produkterna vara lika med de avgifter som togs ut vid importen, förutsatt att dessa är lägre än det tillämpliga bidraget. Om importavgifterna är större än det tillämpliga bidraget skall avgifterna tillämpas.

Artikel 18

Efterlevnaden av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget skall kontrolleras med hjälp av de exportlicenser som utfärdas för referensperioderna i avtalet för de aktuella produkterna. När det gäller åtaganden enligt avtal slutna inom ramen för WTO:s jordbruksavtal skall licensernas giltighetstid inte påverkas av att en referensperiod tar slut.

Artikel 19

Tillämpningsföreskrifter för detta avsnitt, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte för-

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 17).

delats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2. Kommissionen får genom dessa föreskrifter bestämma vilka produktkvaliteter som får beviljas exportbidrag.

Bilaga IV skall ändras i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Avsnitt III

Gemensamma bestämmelser

Artikel 20

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaderna för ris skall fungera korrekt får rådet, efter förslag från kommissionen i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget, på kommissionens förslag, helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv eller passiv förädling när det gäller produkterna i artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, i enlighet med förfarandet i artikel 26.2. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst sex månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från det att begäran mottagits.

3. En medlemsstat får inom en vecka från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut.

Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 21

1. De allmänna reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och de särskilda reglerna för tillämpning av denna gäller för klassificeringen av de produkter som omfattas av den här förordningen. Den tullnomenklatur som tillämpningen av denna förordning leder till, inbegripet de definitioner som förtecknas i bilaga I, skall infogas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antas i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

a) Uttag av en avgift som har samma verkan som tull.

b) Tillämpning av någon form av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 22

1. När prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för en eller flera produkter i artikel 1 når en nivå som stör eller hotar att störa tillgången på gemenskapsmarknaden och där läget sannolikt kommer att bestå och försämrats, får lämpliga åtgärder vidtas. Sådana åtgärder får vidtas som en skyddsåtgärd i yttersta nödfall.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Artikel 23

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller hot om störning har upphört.

2. Om situationen enligt punkt 1 uppstår skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från det att begäran tagits emot.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet i fråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

AVDELNING IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 24

Om inte annat följer av denna förordning skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget gälla för produktion av och handel med de produkter som förtecknas i artikel 1.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra de uppgifter som behövs för att tillämpa denna förordning och för att uppfylla internationella krav beträffande ris.

2. För fastställande av vilka uppgifter som krävs och hur de skall överföras och spridas skall bestämmelser antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Artikel 26

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för spannmål som inrättats genom artikel 25 i rådets förordning (EG) nr 1784/2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, nedan kallad kommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 27

Kommittén får behandla alla andra frågor som tas upp av ordföranden, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 28

De nödvändiga och motiverade åtgärder som behövs för att i brådskande fall lösa praktiska och specifika problem skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Sådana åtgärder kan avvika från vissa delar av denna förordning, men endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt.

⁽¹⁾ Se sidan 78 i detta nummer av EUT.

Artikel 29

Förordning (EG) nr 1258/1999 och genomförandebestämmelser för denna skall gälla för de utgifter som medlemsstaterna ådragit sig i samband med att de uppfyllt sina förpliktelser enligt den här förordningen.

Artikel 30

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt och på lämpligt sätt tas till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

KAPITEL V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 31

1. Förordningarna (EG) nr 3072/95 och (EG) nr 3073/95 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall anses som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

2. Övergångsbestämmelser får fastställas enligt förfarandet i artikel 26.2.

Artikel 32

1. Under perioden 1 april 2004–31 juli 2004 skall de kvantiteter som interventionsorganen köper in enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 3072/95 vara begränsade till 100 000 ton.

2. Kommissionen får, på grundval av en balansräkning som återspeglar marknadssituationen, ändra den kvantitet som avses i punkt 1. Förfarandet i artikel 26.2 skall tillämpas.

3. Genomförandebestämmelser för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

Artikel 33

1. Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den skall tillämpas från och med regleringsåret 2004/05.

Artiklarna 9 och 32 skall emellertid tillämpas från och med den 1 april 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 2003.

På rådets vägnar

G. ALEMANN

Ordförande

BILAGA I

Definitioner

enligt artikel 2.1 första stycket

1. a) *Paddyris*: ris som efter tröskning har skalet kvar.
 - b) *Råris*: paddyris från vilket endast ytterskalet har avlägsnats. Exempel på ris som omfattas av denna definition är ris med handelsbeteckningarna "brown rice", "cargo rice", "loonzain" och "riso sbramoto".
 - c) *Delvis slipat ris*: paddyris från vilket skalet, en del av grodden och hela eller delar av de yttre skikten av fruktväggen, men inte de inre skikten, har avlägsnats.
 - d) *Helt slipat ris*: paddyris från vilket skalet, hela de yttre och inre skikten av fruktväggen, hela grodden vad avser mellan- och långkornigt ris, och vad avser rundkornigt ris åtminstone en del av grodden, har avlägsnats, men där högst 10 % av riskornen får ha kvar vita långsgående strimmor.
2. a) *Rundkornigt ris*: ris vars korn som längst är 5,2 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är mindre än 2,
 - b) *Mellankornigt ris*: ris vars korn är längre än 5,2 mm men som längst 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är mindre än 3,
 - c) *Långkornigt ris*:
 - i) *långkornigt ris kategori A*: ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är större än 2 men mindre än 3,
 - ii) *långkornigt ris kategori B*: ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är större än eller lika med 3;
 - d) *Mätning av riskornen*: riskornens mått bestäms för helt slipat ris enligt följande metod:
 - i) ett representativt prov tas från varupartiet,
 - ii) provet siktas så att hela riskorn återstår, däri inbegripet omogna riskorn,
 - iii) två mätningar genomförs om vardera 100 riskorn och genomsnittet beräknas,
 - iv) resultatet uttrycks i mm och avrundas till en decimal.
3. *Brutet ris*: riskorndelar vars längd inte överstiger tre fjärdedelar av de hela riskornens genomsnittliga längd.

BILAGA II

Definition av riskorn och brutet ris som inte är av felfri kvalitet

enligt artikel 2.1 andra stycket

A. *Hela riskorn*

Riskorn från vilka endast en del av tanden har avlägsnats, oberoende av de egenskaper som varje bearbetningsled åstadkommer.

B. *Klippta riskorn*

Riskorn från vilka hela tanden har avlägsnats.

C. *Brutna riskorn eller brutet ris*

Riskorn från vilka en större del än tanden har avlägsnats. Brutet ris inbegriper

- grovt brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är lika med eller större än halva riskornet men som inte utgör ett helt riskorn),
- medelfint brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är lika med eller större än en fjärdedel av riskornet men som inte uppnår minsta storleken för "grovt brutet ris"),
- fint brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är mindre än en fjärdedel av riskornets, men som inte passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm),
- riskornsfragment (små delar eller bitar av riskorn, som passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm). Kluvna riskorn (bitar som uppkommer genom att riskornen klyvs på längden) ingår i denna definition.

D. *Gröna riskorn*

Riskorn som inte är fullt mogna.

E. *Riskorn med naturliga missbildningar*

Med naturliga missbildningar avses ärftliga eller icke-ärftliga missbildningar i förhållande till sortens typiska morfologiska kännetecken.

F. *Kritaktiga riskorn*

Riskorn med en yta som till minst tre fjärdedelar har ett ogenomskinligt och kritaktigt utseende.

G. *Rödstrimmiga riskorn*

Riskorn med längsgående röda strimmor av olika färgstyrka och nyans, som utgör rester av fruktväggen.

H. *Fläckiga riskorn*

Riskorn med en liten och välavgränsad mörk fläck av mer eller mindre regelbunden form. Till fläckiga riskorn räknas även riskorn som har svaga svarta strimmor på ytan, vilka ej går på djupet. Strimmorna och fläckarna får inte uppvisa någon gul eller mörk yttering.

I. *Missfärgade riskorn*

Riskorn som på en begränsad del av ytan uppvisar en tydlig förändring i den naturliga färgen. Fläckarna kan vara av olika färg (svartaktiga, rödaktiga, bruna, etc.). Djupa, svarta strimmor skall också anses utgöra fläckar. Om fläckarnas färg är tillräckligt kraftig (svart, ljusröd, rödbrun), så att den är direkt synlig om de täcker en yta som är lika med eller större än halva riskornet, skall riskornen anses vara gula riskorn.

J. *Gula riskorn*

Riskorn som helt eller delvis genomgått en naturlig färgförändring på annat sätt än genom torkning och som har antagit en färgnyans från citron- till orangegul.

K. *Bärnstensgula riskorn*

Riskorn som på annat sätt än genom torkning har genomgått en enhetlig, lätt färgförändring över hela ytan. Genom denna förändring antar riskornen en ljus bärnstensgul färg.

BILAGA III

Definition av standardkvaliteten för paddyris

Följande gäller för paddyris av standardkvalitet:

- a) Den skall vara av god och handelsmässig kvalitet och luktfri.
 - b) Vattenhalten skall uppgå till högst 13 %.
 - c) Ha en avkastning på 63 viktprocent i hela riskorn av helt slipat ris (med en tolerans på 3 % klippta riskorn) varav en viktprocent av riskorn av helt slipat ris som inte är av felfri kvalitet:
 - kritaktiga riskorn av paddyris med KN-nummer 1006 10 27 och 1006 10 98: 1,5 %
 - kritaktiga riskorn av paddyris med andra KN-nummer än 1006 10 27 och 1006 10 98: 2,0 %
 - rödstrimmiga riskorn: 1,0 %
 - fläckiga riskorn: 0,50 %
 - missfärgade riskorn: 0,25 %
 - gula riskorn: 0,02 %
 - bärnstensgula riskorn: 0,05 %.
-

BILAGA IV

KN-nr	Varuslag
ex 0403	Kärnmjök, filmjök, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 10	— Yoghurt:
0403 10 51– 0403 10 99	— — Smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 90	— Annat:
0403 90 71– 0403 90 99	— — Smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao:
1704 90 51– 1704 90 99	— — Andra
ex 1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao, med undantag av underrubrikerna 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 och 1806 90 90
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
1901 10 00	— Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar
1901 20 00	— Mixer och deg för beredning av bakverk enligt nr 1905
1901 90	— Annat:
1901 90 11– 1901 90 19	— — Maltextrakt
	— — Andra:
1901 90 99	— — — Andra:
ex 1902	Pastaproducter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
1902 20 91	— — — Kokta
1902 20 99	— — — Andra
1902 30	— Andra pastaproducter
1902 40 90	— — Andra
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans
ex 1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter
1905 90 20	Nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter

KN-nr	Varuslag
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
	— Potatis:
	— — Andra:
2004 10 91	— — — I form av mjöl eller flingor
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
	— Potatis:
2005 20 10	— — I form av mjöl eller flingor
ex 2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt beredningar på basis av dessa produkter eller på basis av kaffe, te eller matte; rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter:
2101 12	— — Beredningar på basis av extrakter, essenser eller på basis av kaffe:
2101 12 98	— — — Andra
2101 20	— Extrakter, essenser och koncentrat av te eller matte samt beredningar på basis av sådana extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av te eller matte:
2101 20 98	— — — Andra
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
	— Annat:
2106 90 10	— — Ostfondue
	— — Andra:
2106 90 92	— — — Inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
2106 90 98	— — — Andra
ex 3505	Dextrin och annan modifierad stärkelse (t.ex. förklistrad stärkelse), lim och klister på basis av stärkelse, dextrin eller annan modifierad stärkelse, utom stärkelse med nr 3505 10 50
ex 3809	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat (t.ex. lättmedel och betmedel), av sådana slag som används inom textil-, pappers- eller läderindustrin eller inom liknande industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
3809 10	— På basis av stärkelse eller stärkelseprodukter

BILAGA V

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 3072/95	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 1 och 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 6
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6	—
—	Artikel 4
Artikel 7	—
Artikel 8a	Artikel 6
Artikel 8b	Artikel 7
Artikel 8c	Artikel 8
Artikel 8d	Artikel 9
Artikel 8e	—
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 5
—	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artiklarna 14, 15, 16, 17, 18 och 19
Artikel 14	Artikel 20
Artikel 15	Artikel 21
Artikel 16	Artikel 22
Artikel 17	Artikel 23
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 24
—	—
Artikel 21	Artikel 25
Artikel 22	Artikel 26
Artikel 23	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 24	Artikel 30

Förordning (EG) nr 3072/95	Den här förordningen
Artikel 25	Artikel 31
Artikel 26	Artikel 29
—	Artikel 32
Artikel 27	Artikel 33
Bilaga A	Bilaga I
—	—
Bilaga B	Bilaga IV
Bilaga C	Bilaga V

Förordning (EG) nr 3073/95	Den här förordningen
Artikel 1	Bilaga III
Bilaga	Bilaga II

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1786/2003**av den 29 september 2003****om den gemensamma organisationen av marknaden för torkat foder**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 36 och artikel 37.2 tredje stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 603/95 av den 21 februari 1995 om den gemensamma marknaden för torkat foder ⁽⁴⁾ infördes en gemensam organisation av den marknaden med två fasta stödbelopp, ett för dehydratiserat foder och ett för soltorkat foder.
- (2) Förordning (EG) nr 603/95 har vid flera tillfällen ändrats i väsentliga avseenden. Eftersom ytterligare ändringar behöver göras, bör den förordningen för klarhetens skull upphöra att gälla och ersättas.
- (3) Huvuddelen av det foder som produceras inom ramen för den ordning som infördes genom förordning (EG) nr 603/95 framställs med användning av fossila bränslen för torkningen och i några medlemsstater med hjälp av konstbevattning. På grund av osäkerheten beträffande eventuell inverkan på miljön bör detta system ändras.
- (4) I rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ⁽⁵⁾ fastställs det gemensamma bestämmelser för system för direktstöd.
- (5) På grund av dessa faktorer bör de båda stödsatser som fastställs genom förordning (EG) nr 603/95 reduceras till

en enda stödsats som skall gälla för både dehydratiserat och soltorkat foder.

- (6) Eftersom produktionen i de sydliga medlemsstaterna börjar redan i april bör regleringsåret för torkat foder, för vilket stöd har beviljats, löpa från och med den 1 april till och med den 31 mars påföljande år.
- (7) För att undvika effekter på budgeten för torkat foder bör det fastställas ett tak för gemenskapens produktionsvolym. I det syftet bör det fastställas en maximal garanterad kvantitet som omfattar såväl dehydratiserat som soltorkat foder.
- (8) Den kvantiteten bör fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av de historiska kvantiteter som godkänts för detta ändamål genom förordning (EG) nr 603/95.
- (9) För att säkerställa att de maximala garanterade kvantiteterna iakttas och för att förhindra överskottsproduktion inom hela gemenskapen bör stödet minskas om den kvantiteten överskrids. Minskningen bör tillämpas i varje medlemsstat som överskridit sin nationella garanterade kvantitet och vara proportionell till det överskridande som fastställts.
- (10) Det slutliga stödbeloppet kan inte betalas ut förrän det är fastställt huruvida den maximala garanterade kvantiteten har överskridits. Ett förskott på stödet bör därför beviljas så snart som det torkade fodret har lämnat förädlingsföretaget.
- (11) Det bör fastställas kriterier för den minimikvalitet som berättigar till stöd.
- (12) För att främja en jämn tillförsel av grönfoder till förädlingsföretagen bör stödet i vissa fall beviljas på villkor att avtal sluts mellan producenter och förädlingsföretag.
- (13) För att förbättra insynen i produktionskedjan och för att underlätta väsentlig kontroll bör vissa uppgifter i avtalen vara obligatoriska.
- (14) För att kunna erhålla stöd måste förädlingsföretagen därför anmodas att hålla en lagerbokföring som inbegriper de uppgifter som är nödvändiga för att kontrollera deras rätt till stöd och att tillhandahålla alla andra erforderliga verifikationer.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 208, 3.9.2003, s. 41.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 2 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EGT L 63, 21.3.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

(15) När det inte finns något avtal mellan producenten och förädlingsföretaget bör det åligga förädlingsföretaget att lämna andra uppgifter som gör det möjligt att kontrollera rätten till stöd.

(16) Det bör i fråga om specialavtal som avser förädling av foder som levereras av producenten föreskrivas garantier för att stödet vidarebefordras till denne.

(17) En väl fungerande inre marknad för torkat foder äventyras om nationella stöd beviljas. Följaktligen bör fördragets bestämmelser om statligt stöd gälla för de produkter som omfattas av den här gemensamma organisationen av marknaden.

(18) För enkelhetens skull bör den kommitté som bistår kommissionen vara Förvaltningskommittén för spannmål.

(19) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

(20) Den inre marknaden och tullarna kan i exceptionella fall visa sig vara otillräckliga. För att i sådana fall kunna skydda gemenskapsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma bör gemenskapen därför ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Alla sådana åtgärder bör vara förenliga med gemenskapens internationella åtaganden.

(21) För att beakta den möjliga utvecklingen av produktionen av torkat foder bör kommissionen på grundval av en utvärdering av den gemensamma organisationen av marknaden för torkat foder lägga fram en rapport för rådet om sektorn, en rapport som särskilt tar upp utvecklingen för baljväxter och annat grönfoder, produktionen av torkat foder och den minskade förbrukningen av fossila bränslen. Rapporten bör, om så behövs, åtföljas av lämpliga förslag.

(22) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig genom de förpliktelser som följer av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikens ⁽²⁾

(23) Med tanke på att systemet med samlat gårdsstöd skall tillämpas från och med den 1 januari 2005, bör det här systemet tillämpas från och med den 1 april 2005.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Inom sektorn för torkat foder skall en gemensam organisation av marknaden för torkat foder upprättas, vilken skall omfatta följande produkter:

KN-nr	Varuslag
a) ex 1214 10 00	Mjöl och pelletar av hetluftstorkad lusern
	Mjöl och pelletar av lusern som torkats på annat sätt och malts
ex 1214 90 91 och ex 1214 90 99	Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker och liknande foderprodukter som hetluftstorkats, dock inte hö och foderkål samt produkter som innehåller hö
	Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker, honungsklöver, vial och serradelle som torkats på annat sätt och malts
b) ex 2309 90 98	Proteinkoncentrat framställda av saft från lusern och gräs
	Dehydratiserade produkter som framställts av återstoder i fast form och saft från tillverkningen av koncentrat som avses i första strecksatsen

Artikel 2

Regleringsåret för alla produkter som förtecknas i artikel 1 skall börja löpa den 1 april varje år och sluta den 31 mars påföljande år.

Artikel 3

Denna förordning skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

KAPITEL II

STÖDSYSTEM

Artikel 4

1. Stöd skall beviljas för de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 6 skall stödet fastställas till 33 euro per ton.

Artikel 5

1. För varje regleringsår upprättas det härmed en maximal garanterad kvantitet (MGK) på 4 855 900 ton dehydratiserat och/eller soltorkat foder för vilken det stöd som föreskrivs i artikel 4.2 kan beviljas.

2. Den maximala garanterade kvantitet som avses i punkt 1 skall fördelas mellan medlemsstaterna på följande sätt:

Nationella garanterade kvantiteter

	(i ton)
Belgiens och Luxemburgs ekonomiska union (BLEU)	8 000
Danmark	334 000
Tyskland	421 000
Grekland	37 500
Spanien	1 325 000
Frankrike	1 605 000
Irland	5 000
Italien	685 000
Nederländerna	285 000
Österrike	4 400
Portugal	30 000
Finland	3 000
Sverige	11 000
Förenade kungariket	102 000

Artikel 6

Om under ett regleringsår den kvantitet torkat foder, för vilken stöd har begärts enligt artikel 4.2, överstiger den maximala garanterade kvantitet som fastställs i artikel 5.1, skall det stöd som skall betalas ut under det regleringsåret sänkas i de medlemsstater där produktionen överskrider den nationella garanterade kvantiteten med ett procenttal som proportionellt motsvarar överskridandet.

Minskningen skall fastställas, enligt det förfarande som avses i artikel 18.2, till en nivå som garanterar att budgetutgifterna uttryckta i euro inte överskrider de utgifter som skulle ha uppstått om den maximala garanterade kvantiteten inte hade överskridits.

Artikel 7

1. De förädlingsföretag som ansöker om stöd enligt denna förordning skall ha rätt till ett förskott på 19,80 euro per ton eller 26,40 euro per ton om de har ställt en säkerhet på 6,6 euro per ton.

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att kontrollera rätten till stöd. Förskotten skall betalas ut först efter det att det har fastställts att rätt till stöd föreligger.

Förskott får emellertid betalas ut redan innan rätten till stöd har fastställts, om förädlingsföretaget ställer en säkerhet som motsvarar förskottsbeloppet ökat med 10 %. Denna säkerhet skall även täcka all annan säkerhet som kunnat ställas enligt första stycket. Så snart rätten till stöd fastställts skall säkerhetsbeloppet sänkas till det belopp som avses i första stycket och säkerheten skall frisläppas helt när återstoden av stödet betalas ut.

2. För att ett förskott skall kunna betalas ut skall det torkade fodret ha lämnat förädlingsföretaget.

3. När ett förskott har betalats ut skall återstoden, motsvarande skillnaden mellan förskottsbeloppet och det totala stödbelopp som tillkommer förädlingsföretaget, betalas ut i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.

4. Om förskottet överskrider det totala belopp som förädlingsföretaget är berättigat till, med beaktande av artikel 6, skall företaget på begäran betala tillbaka den del av förskottet som utgör överbetalning till den behöriga myndigheten i medlemsstaten.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall senast den 31 maj varje år meddela kommissionen de kvantiteter torkat foder som under det föregående regleringsåret berättigade till det stöd som föreskrivs i artikel 4.2.

Artikel 9

Det stöd som föreskrivs i artikel 4.2 skall efter ansökan av den berörda parten betalas ut för det torkade foder som har lämnat förädlingsföretaget och som uppfyller följande villkor:

- a) Den högsta vattenhalten i fodret skall ligga mellan 11 och 14 % och får variera beroende på produktens presentationssätt.
- b) Det lägsta råproteininnehållet i torrsubstansen får inte understiga
- i) 15 % för de produkter som avses i artikel 1 a och artikel 1 b andra strecksatsen,
 - ii) 45 % för de produkter som avses i artikel 1 b första strecksatsen.
- c) Det torkade fodret skall vara av god och handelsmässig kvalitet.

Ytterligare villkor, särskilt vad beträffar karotin- och fiberinnehåll, får dock antas i enlighet med förfarandet i artikel 18.2.

Artikel 10

Stöd enligt artikel 4.2 skall endast utgå till företag som förädlar produkter som förtecknas i artikel 1 och som uppfyller följande villkor:

- a) De skall föra en lagerbokföring som minst inbegriper följande uppgifter:
 - i) De kvantiteter grönfoder och, i förekommande fall, soltorkat foder som förädlats; om emellertid ett företags särskilda situation så kräver, får kvantiteterna beräknas på grundval av besädda arealer.
 - ii) De kvantiteter torkat foder som producerats och mängden och kvaliteten på det torkade foder som lämnar anläggningen.
- b) De skall tillhandahålla andra verifikationer som behövs för att kontrollera deras rätt till stöd.
- c) De skall ingå i åtminstone en av följande kategorier:
 - i) Förädlingsföretag som har ingått avtal med producenter av foder som skall torkas.
 - ii) Företag som förädlar sin egen produktion eller, i fråga om producentgrupper, sina medlemmars produktion.
 - iii) Företag som har fått sina leveranser av fysiska eller juridiska personer som lämnar vissa garantier som skall fastställas och som har ingått avtal med producenter av foder som skall torkas; dessa köpare skall godkännas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där fodret har skördats, på villkor som fastställts i enlighet med förfarandet i artikel 18.2.

Artikel 11

Företag som förädlar sin egen eller sina medlemmars produktion skall varje år, före en viss fastställd dag, till medlemsstatens behöriga myndighet överlämna en deklARATION om de arealer vars foderskörd skall förädlas.

Artikel 12

1. De avtal som avses i artikel 10 c skall ange inte bara det pris som skall betalas till producenten för grönfoder eller, i förekommande fall, soltorkat foder utan även åtminstone följande:

- a) Den areal vars skörd skall levereras till förädlingsföretaget.
- b) Leverans- och betalningsvillkor.

2. Om de avtal, som avses i artikel 10 c i är specialavtal för förädling av foder levererat av en producent, skall de minst innehålla upplysningar om den areal vars skörd skall levereras samt en klausul som föreskriver förädlingsföretagens skyldighet att till producenterna utbetala det stöd, enligt artikel 4, som de erhåller för de kvantiteter som förädlats inom ramen för avtalet.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall införa ett kontrollsystem som gör det möjligt att för varje förädlingsföretag kontrollera

- a) att villkoren i artiklarna 1–12 har följts,
- b) att den mängd torkat foder som uppfyller minimikvalitetskraven och som lämnar förädlingsanläggningen motsvarar den mängd för vilken det ansöks om stöd.

2. Det torkade fodret skall vägas och det skall tas prover från det när det lämnar anläggningen.

3. Innan medlemsstaterna antar bestämmelser för att säkerställa genomförandet av punkt 1 skall de underrätta kommissionen om dessa bestämmelser.

KAPITEL III

HANDEL MED TREDJELAND

Artikel 14

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 15

1. De allmänna reglerna för tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkterna enligt artikel 1. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i bestämmelser som antas i enlighet härmed, skall det i handeln med tredjeland vara förbjudet att

- a) ta ut avgifter med motsvarande verkan som en tull,
- b) tillämpa någon form av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 16

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som skulle kunna äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med länder som inte är WTO-medlemmar till dess att en sådan störning eller ett sådant hot om störning upphör.

2. Om en situation enligt punkt 1 uppstår skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder. Medlemsstaterna skall underlättas om sådana åtgärder, som skall tillämpas med omedelbar verkan. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut inom tre arbetsdagar från det att begäran togs emot.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen. Rådet skall sammanträffa utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet i fråga inom en månad räknat från den dag då det hänsköts till rådet.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER*Artikel 17*

Om inte annat följer av denna förordning skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget gälla för produktion av och handel med de produkter som förtecknas i artikel 1 i denna förordning.

Artikel 18

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för spannmål, inrättad genom artikel 25 i rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾ (nedan kallad "kommittén").

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 19

Kommittén får behandla frågor som ordföranden tar upp, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Artikel 20

Tillämpningsföreskrifter till denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 18.2, särskilt om

- a) beviljande av stödet enligt artikel 4 samt av förskott enligt artikel 7,
- b) kontroll och fastställande av rätten till stöd, inbegripet alla nödvändiga kontrollåtgärder, varvid vissa element i det integrerade systemet får användas i samtliga fall,
- c) frisläppande av de säkerheter som avses i artikel 7.1,
- d) kriterier för att fastställa minimikvaliteten enligt artikel 9,
- e) villkor som skall uppfyllas av de företag som avses i artikel 10 c ii och artikel 11,
- f) kontrollåtgärder som skall vidtas och som avses i artikel 13.2,
- g) kriterier som skall uppfyllas för slutandet av de avtal som avses i artikel 10 samt de uppgifter dessa avtal skall innehålla, utöver de kriterier som fastställs i artikel 12,
- h) tillämpningen av den maximala garanterade kvantiteten (MGK) enligt artikel 5.1.

⁽¹⁾ Se sidan 78 i detta nummer av EUT.

Artikel 21

Övergångsbestämmelser får antas i enlighet med förfarandet i artikel 18.2.

Artikel 22

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen de åtgärder som vidtas för att tillämpa denna förordning.

Artikel 23

Kommissionen skall före den 30 september 2008 på grundval av en utvärdering av den gemensamma organisationen av marknaden för torkat foder lägga fram en rapport för rådet om sektorn, en rapport som särskilt tar upp utvecklingen av baljväxter och annat grönfoder, produktionen av torkat foder och den minskade förbrukningen av fossila bränslen. Rapporten skall, om så behövs, åtföljas av lämpliga förslag.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 2003.

Artikel 24

Förordning (EG) nr 1258/1999 och genomförandebestämmelser för denna skall tillämpas på de utgifter som medlemsstaterna ådrar sig i samband med att de uppfyller sina förpliktelser enligt den här förordningen.

Artikel 25

Förordning (EG) nr 603/95 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 26

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den skall tillämpas från och med den 1 april 2005.

På rådets vägnar

G. ALEMANN

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 603/95	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
—	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17.1–7.4	Artikel 18
Artikel 17.5	Artikel 19
Artikel 18 a	Artikel 20
Artikel 18 b	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20	Artikel 24
Artikel 21	Artikel 25

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1787/2003

av den 29 september 2003

om ändring av förordning (EG) nr 1255/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 1788/2003 av den 29 september 2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽²⁾ infördes en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter för att minska obalansen mellan tillgång och efterfrågan på marknaden för mjölk och mjölkprodukter och avskaffa de därmed sammanhängande strukturella överskotten. Detta system kommer att tillämpas under ytterligare elva på varandra följande tolv månadersperioder som börjar löpa den 1 april 2004.
- (2) För att stimulera konsumtionen av mjölk och mjölkprodukter i gemenskapen och förbättra dessa produkters konkurrenskraft på de internationella marknaderna bör marknadsstödet minskas, främst genom att de interventionspriser för smör och skummjörkspulver som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 1255/1999 ⁽³⁾ gradvis sänks med början den 1 juli 2004. Av detta skäl bör de relativa interventionsprisnivåerna ändras för dessa båda produkter.
- (3) Riktpriset, som fastställs utifrån interventionspriset för smör respektive skummjörkspulver, utgjorde en indikation för stödnivån, men eftersom interventionen för de båda produkterna numera endast avser en maximerad kvantitet och är tillämplig under en begränsad tid av året är det önskvärt att riktpriset avskaffas.
- (4) För att hindra att det uppstår en konstlad avsättning genom ett massivt utnyttjande av intervention bör det fastställas ett tak i form av en bestämd kvantitet för interventionsköp av smör.
- (5) Eftersom inkomststödet till mjölkproducenterna i form av direktbetalningar har anpassats och fastställs i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik-

ken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ⁽⁴⁾ bör bestämmelserna om detta utgå ur förordning (EG) nr 1255/1999.

(6) Därför bör förordning (EG) nr 1255/1999 ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1255/1999 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall utgå:

2. Artikel 4.1 skall ersättas med följande:

"1. Interventionspriset uttryckt i euro per 100 kg skall för gemenskapen fastställas till följande:

a) för smör:

— 328,20 för perioden den 1 juli 2000–30 juni 2004,

— 305,23 för perioden den 1 juli 2004–30 juni 2005,

— 282,44 för perioden den 1 juli 2005–30 juni 2006,

— 259,52 för perioden den 1 juli 2006–30 juni 2007,

— 246,39 från och med den 1 juli 2007

b) för skummjörkspulver:

— 205,52 för perioden den 1 juli 2000–30 juni 2004,

— 195,24 för perioden den 1 juli 2004–30 juni 2005,

— 184,97 för perioden den 1 juli 2005–30 juni 2006,

— 174,69 från och med den 1 juli 2006."

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 juni 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Se sidan 123 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002 (EGT L 79, 22.3.2002, s. 15).

⁽⁴⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

3. Artikel 6.1 skall ersättas med följande:

”1. Om marknadspriset på smör under perioden 1 mars–31 augusti varje år, i en eller flera medlemsstater, når en nivå som ligger under 92 % av interventionspriset för en representativ period skall interventionsorganen, till 90 % av interventionspriset, köpa det smör som avses i punkt 2 i den eller de berörda medlemsstaterna på grundval av specifikationer som skall fastställas.

Om de kvantiteter som erbjuds till intervention under ovanstående period överskrider 70 000 ton år 2004, 60 000 ton år 2005, 50 000 ton år 2006, 40 000 ton år 2007 och 30 000 ton år 2008 och framåt, får kommissionen avbryta interventionsinköpen tills vidare.

Interventionsorganen får då göra inköp genom öppen stående anbudsinfördran på grundval av specifikationer som skall fastställas.

Om marknadspriset på smör i den eller de berörda medlemsstaterna uppgår till 92 % eller mer av interventionspriset under en representativ period skall kommissionen avbryta inköpen tills vidare.”

4. Artikel 14.3 skall ersättas med följande:

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 2003.

”3. När det gäller helmjölk skall gemenskapsstödet vara följande:

- 23, 24 euro/100 kg fram till den 30 juni 2004,
- 21,69 euro/100 kg för perioden 1 juli 2004–30 juni 2005,
- 20,16 euro/100 kg för perioden 1 juli 2005–30 juni 2006,
- 18,61 euro/100 kg för perioden 1 juli 2006–30 juni 2007,
- 18,15 euro/100 kg från och med 1 juli 2007.

När det gäller andra mjölkprodukter skall storleken på stödet avgöras med hänsyn till andelen mjölk i de berörda produkterna.”

5. Artiklarna 16–25 skall utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Emellertid skall artikel 1.1 tillämpas från och med den 1 april 2004; punkt 3 skall tillämpas från och med den 1 mars 2004 och punkt 5 skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

På rådets vägnar

G. ALEMANNIO

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1788/2003**av den 29 september 2003****om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EEG) nr 856/84 av den 31 mars 1984 om ändring av förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽²⁾, infördes från och med den 2 april 1984 ett tilläggsavgiftssystem inom den nämnda sektorn. Systemet har förlängts upprepade gånger, särskilt genom rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽³⁾ samt senast, fram till den 31 mars 2008, genom rådets förordning (EG) nr 1256/1999 av den 17 maj 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽⁴⁾.
- (2) För att ta tillvara den erfarenhet som vunnits såväl som för att förenkla och förtydliga ordningen, bör förordning (EEG) nr 3950/92 upphöra att gälla och ersättas varvid nuvarande bestämmelser bör omstruktureras och förtydligas.
- (3) Det huvudsakliga målet med systemet förblir att minska obalansen mellan utbudet och efterfrågan på mjölk och mjölkprodukter samt de strukturella överskott som följer av denna obalans, och att på detta sätt uppnå större jämvikt på marknaden. Systemet bör därför tillämpas i ytterligare sju på varandra följande tolv månadersperioder från och med den 1 april 2008; dessa perioder skall läggas till dem som redan föreskrivs enligt förordning (EEG) nr 3950/92.
- (4) Det är lämpligt att behålla den metod som antogs 1984, enligt vilken en avgift skall erläggas för sådana kvantiteter mjölk som samlats in eller sålts för direkt konsumtion och som överstiger en viss garantitröskel. Denna tröskel skall för varje medlemsstat uttryckas genom fastställande av en total garantikvantitet med en referenshalt mjölkfett.
- (5) Avgiften bör fastställas till en nivå som verkar avskräckande och bör betalas av medlemsstaterna så snart den nationella referenskvantiteten har överskridits. Avgiften bör av medlemsstaten fördelas på de producenter som har bidragit till överskridandet. Dessa producenter är betalningsskyldiga gentemot medlemsstaten avseende sina respektive bidrag till avgiften som skall erläggas endast av det skälet att de har överskridit sin tillgängliga kvantitet.
- (6) Medlemsstaterna bör till garantisektionen av EUGFJ betala in en avgift som motsvarar överskridandet av den nationella referenskvantiteten minskad med ett schablonbelopp på 1 % för att beakta fall av konkurs eller permanent oförmåga hos vissa producenter att betala in deras bidrag till betalningen av ålagd avgift.
- (7) Medlemsstaterna bör ha rätt till en viss frist så att avgiften kan delas upp mellan producenterna och kan inbetalas till garantisektionen vid EUGFJ. Om de inte lyckas hålla den angivna fristen är det lämpligt att se till att garantisektionen vid EUGFJ får de belopp de har att fordra genom att dessa dras av från de månatliga återbetalningar som betalas till medlemsstaterna. Det är därför lämpligt att göra undantag från förfarandet i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 2040/2000 av den 26 september 2000 om budgetdisciplin ⁽⁵⁾.
- (8) I förordning (EEG) nr 3950/92 görs det skillnad mellan leveranser och direktförsäljning. Erfarenheten visar att det är lämpligt att förenkla förvaltningen genom att begränsa leveranserna till helmjölk och utesluta alla andra mjölkprodukter. Direktförsäljning bör därför i fortsättningen omfatta försäljning och överlåtelser av mjölk direkt till konsumenterna samt all försäljning och alla överlåtelser av andra mjölkprodukter.
- (9) De individuella referenskvantiteterna för leverans bör åtföljas av en referensfetthalt som fastställts med hänvisning till befintliga och föränderliga halter enligt regler som skall preciseras. Regler bör fastställas så att avvikelserna mellan det vägda genomsnittet för de individuella representativa fetthalterna och den nationella referensfetthalten hålls nere.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 juni 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 90, 1.4.1984, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2028/2002 (EGT L 313, 16.11.2002, s. 3).

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 73.

⁽⁵⁾ EGT L 244, 29.9.2000, s. 27.

- (10) Det är lämpligt att fastställa ett förenklat förfarande för fördelningen av de individuella referenskvantiteterna mellan leveranser och direktförsäljning, och samtidigt föreskriva att kommissionen skall meddela de uppgifter den behöver för att göra denna fördelning och för beräkningen av avgiften. Fördelningen bör grunda sig på de referenskvantiteter som producenterna förfogade över för den tolv månadersperiod som inleds den 1 april 2003. Summan av de kvantiteter som medlemsstaterna tilldelat producenterna bör inte överstiga de nationella referenskvantiteterna. De nationella referenskvantiteterna skall fastställas för de elva perioderna från och med den 1 april 2004, med hänsyn till de olika faktorer som hänförs till det tidigare systemet.
- (11) Det är lämpligt att fastställa på vilket sätt mjölkfetthalten skall beaktas vid upprättandet av slutavräkningen för levererade kvantiteter. Det bör betonas att enskilda ändringar i form av sänkningar av fetthalten i levererad mjölk eller av separering av mjölken i olika beståndsdelar inte under några omständigheter får resultera i att en kvantitet som överstiger den garanterade totala kvantiteten mjölk i en medlemsstat undgår att avgiftsbeläggas. Eftersom de kvantiteter som berörs är så små, är det inte nödvändigt att ta hänsyn till fetthalten vid direktförsäljning.
- (12) För att garantera ett väl fungerande system bör det fastställas att uppköparna, vilka förefaller vara bäst lämpade att utföra de nödvändiga transaktionerna, skall samla in bidragen till den avgift producenterna skall erlägga och de skall tillhandahållas de medel som behövs för att kunna inkassera avgiften. Om det belopp som samlats in överstiger den avgift som skall betalas av medlemsstaten, skall den överskridande delen emellertid gå till finansieringen av nationella omstruktureringsprogram eller återbetalas till vissa kategorier producenter eller producenter som befinner sig i en undantagssituation. Om det visar sig att medlemsstaten inte skall erlägga någon avgift återbetalas eventuellt insamlade förskott.
- (13) Erfarenheten har visat att tillämpningen av detta system förutsätter att det finns en nationell reserv som ger producenter möjlighet att utifrån objektiva kriterier erhålla extra kvantiteter eller tillåter nya producenter att inleda verksamhet och som tillförs medel från alla de kvantiteter som av något skäl inte, eller inte längre, är individuellt tilldelade. För att ge medlemsstaterna utrymme att handskas med vissa situationer som fastställts enligt objektiva kriterier, bör de ha befogenhet att i detta syfte även fylla på sin nationella reserv, särskilt genom en lineär minskning av samtliga referenskvantiteter eller genom att hålla inne en del av den definitiva överföringen av dessa kvantiteter.
- (14) I syfte att upprätthålla en relativt flexibel förvaltning av systemet bör medlemsstaterna ha tillåtelse att vid slutet av perioden omfördela oanvända referenskvantiteter, nationellt eller mellan uppköpare.
- (15) Om producenterna underutnyttjar referenskvantiteterna kan mjölksektorn hindras från att utvecklas i rätt riktning. För att sådana problem skall kunna undvikas bör medlemsstaterna, vid fall av inställd verksamhet eller betydande underutnyttjande under en längre tidsperiod, ha möjlighet att bestämma att de outnyttjade referenskvantiteterna skall återgå till den nationella reserven för att kunna omfördelas till andra producenter. Det är dock nödvändigt att fastställa bestämmelser för fall där producenterna är tillfälligt förhindrade men vill återuppta produktionen.
- (16) Det har visat sig att de tillfälliga överlåtelser av delar av individuella referenskvantiteter som vissa medlemsstater har medgivit har bidragit till att höja systemets effektivitet. Tillämpningen av denna mekanism bör dock inte hindra fortsatt strukturell utveckling och anpassning eller leda till en underskattning av de administrativa svårigheter som uppstår i och med detta, och får inte leda till att före detta producenter som lämnat verksamheten behåller sin kvot längre än vad som är absolut nödvändigt för att den skall kunna överlåtas på en verksam producent.
- (17) I samband med införandet av systemet 1984 fastställdes principen att när ett jordbruksföretag såldes, utarrenderades eller överläts genom arv, överfördes motsvarande referenskvantitet tillsammans med marken till köparen, arrendatorn eller arvingen. Detta ursprungliga beslut bör inte ändras. Nationella bestämmelser för att skydda parternas rättmätiga intressen bör tillämpas för alla slags överlåtelser, i den händelse att parterna inte är överens.
- (18) I syfte att fortsätta omstruktureringen inom mjölkproduktionen och förbättra miljön bör det föreskrivas vissa undantag från principen att knyta referenskvantiteter till jordbruksföretag, och medlemsstaterna bör ges befogenhet att fortsätta att tillämpa nationella eller regionala omstruktureringsprogram. Medlemsstaterna bör också ha rätt att organisera överföringen av referenskvantiteter på annat sätt än genom individuella transaktioner mellan producenterna.
- (19) I enlighet med de olika slagen av överföringar av referenskvantiteter, och utifrån objektiva kriterier, bör medlemsstaterna tillåtas att i förekommande fall frånräkna den nationella reserven en del av de överförda kvantiteterna.
- (20) De lärdomar som kan dras av systemet med tilläggsavgifter har visat att överföring av referenskvantiteter på grundval av juridiska konstruktioner som arrendekontrakt, och som inte nödvändigtvis utmynnar i en permanent tilldelning av referenskvantiteterna i fråga till mot-

tagaren av överföringen, kan utgöra en faktor för tilläggskostnader för mjölkproduktionen och samtidigt hindra en förbättring av produktionsstrukturerna. För att stärka referenskvantiteternas reglerande effekt på marknaden för mjölk och mjölkprodukter bör medlemsstaterna tillåtas att återföra de referenskvantiteter som överförs på grundval av ett arrendekontrakt eller på annat sätt med jämförbara rättsliga effekter till den nationella reserven så att dessa kvantiteter på grundval av objektiva kriterier kan omfördelas till verksamma producenter, i synnerhet sådana som har utnyttjat dem tidigare. Medlemsstaterna bör också kunna organisera överföringen av referenskvantiteter på annat sätt än via individuella överföringar mellan producenter.

- (21) För att undvika dyrare produktionsmedel eller orättvis behandling bör det betonas att det råder förbud mot alla former av offentligt stöd vid förvärv eller överföring av referenskvantiteter.
- (22) Huvudsyftet med den avgift som föreskrivs i denna förordning är att stabilisera marknaden för mjölkprodukter. De intäkter som uppstår till följd av bestämmelserna i denna förordning bör följaktligen användas till att finansiera kostnader inom mjölksektorn.
- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Räckvidd

1. Under 11 på varandra följande perioder på tolv månader med början den 1 april 2004 (nedan kallad "tolvmånadersperioder") skall det tas ut en avgift (nedan kallad "avgiften") för sådana kvantiteter kommjölk eller andra mjölkprodukter som saluförs under den berörda tolvmånadersperioden och som överskrider de nationella referenskvantiteter som fastställs i bilaga I.

2. Dessa kvantiteter skall fördelas mellan producenterna enligt bestämmelserna i artikel 6, varvid åtskillnad skall göras mellan leveranser och direktförsäljning enligt artikel 5. Överskridandet av den nationella referenskvantiteten och därmed förbunden avgift skall fastställas på nationell nivå inom varje medlemsstat, i enlighet med kapitel 3 och för leveranser och direktförsäljning var för sig.

3. De nationella referenskvantiteterna i bilaga I skall fastställas utan att det påverkar eventuella revideringar med hänsyn till det allmänna marknadsläget eller specifika förhållanden i vissa medlemsstater.

Artikel 2

Avgiften

Avgiften skall, för 100 kilo mjölk, vara 33,27 euro för perioden 2004–2005, 30,91 euro för perioden 2005–2006, 28,54 euro för perioden 2006–2007 och 27,83 euro för perioderna 2007–2008 och därefter.

Artikel 3

Inbetalning av avgiften

1. Medlemsstaterna är betalningsskyldiga gentemot gemenskapen avseende den avgift som utgår om den nationella referenskvantitet som fastställs i bilaga I överskrider och som fastställs på nationell nivå och separat för leveranser och direktförsäljning och medlemsstaterna skall inom ramen för 99 % av det belopp de är skyldiga betala till Europeiska utvecklings- och garantifonden (EUGFJ) före den 1 oktober som följer på den berörda tolv månadersperioden.

2. Om den betalning som avses i punkt 1 inte har skett före fastställt datum och efter samråd med Kommittén för Europeiska utvecklings- och garantifonden, skall kommissionen dra av ett belopp som motsvarar den icke betalda avgiften från de månatliga förskotten på verkställda utgifter som betalats av den berörda medlemsstaten i den mening som avses i artiklarna 5.1 och 7.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (2). Innan kommissionen fattar sitt beslut skall den underätta den berörda medlemsstaten, som skall framföra sina synpunkter inom en vecka. Bestämmelserna i artikel 14 i förordning (EG) nr 2040/2000 skall inte tillämpas.

3. Kommissionen skall fastställa tillämpningsföreskrifterna för denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Artikel 4

Producenternas bidrag till den avgift som skall erläggas

Avgiften skall i enlighet med artiklarna 10 och 12 i sin helhet fördelas mellan de producenter som har bidragit till vart och ett av de överskridanden av de nationella referenskvantiteterna som avses i artikel 1.2.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10.3 och 12.1 skall producenterna vara betalningsskyldiga gentemot medlemsstaten avseende sina respektive bidrag till avgiften som skall erläggas, och som skall beräknas enligt kapitel 3, endast av det skälet att de har överskridit sin disponibla kvantitet eller sina disponibla kvantiteter.

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *mjölk*: produkt som härrör från mjölkning av en eller flera kor;
- b) *andra mjölkprodukter*: alla mjölkprodukter förutom mjölk, särskilt skummjölk, grädde, smör, yoghurt och ost; när så krävs skall dessa omvandlas till "mjölkekvivalenter" med hjälp av koefficienter som fastställs enligt förfarandet i artikel 23.2.
- c) *producent*: jordbrukare enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och för stödsystem för producenter av vissa grödor ⁽¹⁾, vars jordbruk är beläget inom en medlemsstats geografiska gränser och som producerar och säljer mjölk eller som förbereder sig för att börja med detta inom kort.
- d) *jordbruksföretag*: jordbruksföretag enligt definitionen i artikel 2 b i förordning (EG) nr 1782/2003
- e) *uppköpare*: ett företag eller en sammanslutning som köper upp mjölk från producenter
- för att låta den genomgå en eller flera procedurer som avser insamling, förpackning, lagring, kylning och bearbetning av mjölk eller mjölkprodukter (även kontraktarbete räknas),
 - för att sälja produkterna till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.
- Som uppköpare betraktas även varje sammanslutning av uppköpare inom samma geografiska område som för medlemmarnas räkning utför det administrativa och bokföringsmässiga arbete som krävs för inbetalningen av avgiften. I samband med tillämpningen av den första meningen i detta stycke skall Grekland betraktas som ett enda geografiskt område där ett offentligt organ får betraktas som sammanslutning av uppköpare enligt ovan.
- f) *leverans*: alla leveranser av enbart mjölk, dvs. inga andra mjölkprodukter, av en producent till en köpare, oavsett om transporten utförs av producenten, en uppköpare, ett företag som behandlar eller bearbetar sådana produkter eller av en tredje part.

- g) *direktförsäljning*: en producents totala försäljning eller samtliga överlåtelser av mjölk direkt till konsumenterna samt en producents totala försäljning eller samtliga överlåtelser av andra mjölkprodukter. Kommissionen kan enligt förfarandet i artikel 23.2 och med iakttagande av definitionen av leverans i punkt f i den här artikeln justera definitionen av direktförsäljning för att bland annat säkerställa att inga mjölkkvantiteter eller kvantiteter av andra mjölkprodukter som saluförs hamnar utanför avgiftssystemet.
- h) *saluföring*: leverans av mjölk eller direktförsäljning av mjölk eller andra mjölkprodukter.
- i) *nationella referenskvantiteter*: den referenskvantitet som fastställs för varje medlemsstat i bilaga I.
- j) *individuella referenskvantiteter*: producentens referenskvantitet den 1 april i en tolv månadersperiod.
- k) *disponibla referenskvantiteter*: producenternas disponibla referenskvantiteter den 31 mars under den tolv månadersperiod för vilken avgiften har beräknats, med beaktande av alla tillfälliga överföringar, upplåtelse, omställningar och omfördelningar som föreskrivs i den här förordningen och som skett under denna tolv månadersperiod.

KAPITEL 2

TILLDELNING AV REFERENSKVANTITETER

Artikel 6

Individuella referenskvantiteter

1. Före den 1 juni 2004 skall medlemsstaterna fastställa individuella referenskvantiteter för producenterna på grundval av den individuella referenskvantitet eller de individuella referenskvantiteter som tilldelats i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 3950/92 för den tolv månadersperiod som inleds den 1 april 2003.
2. En producent kan ha antingen en eller två individuella referenskvantiteter, en för leverans och en för direktförsäljning. Omställningen mellan en producents referenskvantiteter får endast göras av det behöriga organet i medlemsstaten, på vederbörligen motiverad begäran från producenten.
3. Om en producent förfogar över två referenskvantiteter skall hans bidrag till en eventuell avgift beräknas separat på varje referenskvantitet.

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

4. Den del av den finländska nationella referenskvantiteten som är avdelad för sådana leveranser som avses i artikel 1 kan ökas enligt förfarandet i artikel 23.2 som kompensation till de finländska Slom-producenterna upp till 200 000 ton. Denna reserv, som skall tilldelas i enlighet med gemenskapslagstiftningen, skall utslutande användas för producenter vars rätt att återuppta produktion har påverkats av anslutningen.

5. De individuella referenserna skall när så krävs ändras för var och en av de aktuella tolv månadersperioderna, så att summan av de individuella referenskvantiteterna avseende leveranser och de som avser direktförsäljning inte överstiger den motsvarande del av den nationella referenskvantiteten som justerats i enlighet med artikel 8, med hänsyn tagen till eventuella minskningar som gjorts för överföringar till den nationella reserven enligt artikel 14.

Artikel 7

Tilldelning av kvantiteter ur den nationella reserven

Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser för att, utifrån objektiva kriterier som skall meddelas kommissionen, mellan producenterna kunna fördela hela eller en del av kvantiteten i den nationella reserven enligt artikel 14.

KAPITEL 3

BERÄKNING AV AVGIFTEN

Artikel 8

Förvaltning av referenskvantiteter

1. För varje medlemsstat och för varje period skall kommissionen, före periodens slut och enligt förfarandet i artikel 23.2, justera fördelningen mellan leveranser och direktförsäljning av de nationella referenskvantiteterna med hänsyn till de omställningar som krävs av producenterna mellan de individuella referenskvantiteterna för leveranser eller för direktförsäljning.

2. Medlemsstaterna skall varje år till kommissionen före de datum och enligt de föreskrifter som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2, överlämna nödvändiga uppgifter

- a) för den justering som avses i punkt 1,
- b) för beräkningen av den avgift som medlemsstaten skall betala.

Artikel 9

Fett

1. Varje producent som har en individuell referenskvantitet för leveranser skall för denna kvantitet tilldelas en referenshalt för fett.

2. För de referenskvantiteter som tilldelas producenter den 31 mars 2004 i enlighet med artikel 6.1 skall den halt som avses i punkt 1 i den här artikeln vara lika med referenshalten för denna kvantitet denna dag.

3. Denna halt skall ändras vid de omställningar som avses i artikel 6.2 och vid förvärv eller överföring av referenskvantiteter eller tillfälliga överlåtelse, i enlighet med de regler som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

4. För nya producenter som har en individuell referenskvantitet för leveranser, vilken helt och hållet kommer från den nationella reserven, skall halten fastställas i enlighet med regler som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

5. De individuella referenshalter som avses i punkt 1 skall vid behov justeras när denna förordning träder i kraft och därefter vid tolv månadersperiodens början varje gång så krävs så att för varje medlemsstat det vägda medelvärdet av dessa halter inte med mer än 0,1 gram per kg överskrider den referensfett-halt som fastställs i bilaga II.

Artikel 10

Avgift vid leveranser

1. Med avseende på upprättandet av slutavräkningen för avgiften skall de kvantiteter som levereras av en producent justeras genom ökning eller minskning när den verkliga fetthalten hos kvantiteterna skiljer sig från producentens referensfett-halt, och detta skall göras med hjälp av koefficienter och enligt villkor som skall fastställas i enlighet med artikel 23.2.

2. Om på nationell nivå summan av de leveranser som justerats enligt punkt 1 är lägre än de faktiska leveranserna skall avgiften beräknas på de faktiska leveranserna. I sådana fall skall varje negativ justering minskas proportionellt i en sådan grad att summan av de justerade leveranserna hamnar på samma nivå som de faktiska leveranserna.

Om summan av de leveranser som justerats enligt punkt 1 ovan är högre än de faktiska leveranserna skall avgiften fastställas på grundval av de justerade leveranserna.

3. I enlighet med medlemsstatens beslut skall producenternas bidrag till den avgift som skall betalas fastställas, efter eventuell omfördelning, i proportion till varje producentens individuella referenskvantitet eller enligt objektiva kriterier som medlemsstaterna skall fastställa, av den outnyttjade delen av den nationella referenskvantiteten för leveranser

- a) antingen på nationell nivå, på grundval av det belopp med vilket varje enskild producentens referenskvantitet överskridits,
- b) eller först på uppköparnivå, och sedan, vid behov, på nationell nivå.

Artikel 11

Uppköparens roll

1. Uppköparen skall ansvara för insamlingen av det bidrag producenterna är skyldiga att betala som en avgift och skall, enligt bestämmelser som skall fastställas enligt artikel 23.2, till medlemsstatens behöriga organ betala bidragsbeloppet som skall dras av på det mjölkpris som betalas till de producenter som står för överskridandet eller som, om detta inte är möjligt, skall tas ut på annat lämpligt sätt.

2. Om en uppköpare helt eller delvis träder i stället för en eller flera uppköpare, skall hänsyn tas till de individuella referenskvantiteter som producenterna disponerar över under återstoden av den innevarande tolv månadersperioden, minus de kvantiteter som redan levererats och med beaktande av dessa kvantiteters fetthalt. Samma regler skall gälla när en producent övergår från en uppköpare till en annan.

3. Om under referensperiodens gång de kvantiteter som en producent har levererat överstiger den referenskvantitet som han disponerar över, kan medlemsstaten besluta att uppköparen skall ha befogenhet att, i enlighet med närmare bestämmelser som fastställs av medlemsstaten, som ett förskott på avgiften från producenten, dra av en del av mjölkpriset för varje leverans från denne producent som överstiger den referenskvantitet som han disponerar över för leveranser. Medlemsstaten får fastställa särskilda bestämmelser enligt vilka uppköpare tillåts dra av detta förskott när producenterna levererar till flera uppköpare.

Artikel 12

Avgift vid direktförsäljning

1. Vid direktförsäljning och i enlighet med medlemsstatens beslut skall producenternas bidrag till avgiften, efter eventuell omfördelning av den outnyttjade delen av den nationella referenskvantiteten för direktförsäljning, fastställas på lämplig regional nivå eller på nationell nivå.

2. Medlemsstaterna skall fastställa beräkningsgrunden för producentens bidrag till avgiften på den totala kvantitet mjölk som sålts eller överlätits eller använts för framställning av mjölkprodukter som sålts eller överlätits enligt kriterier som fastställs enligt förfarandet i artikel 23.2.

3. Med avseende på upprättandet av slutavräkningen för avgiften får inte någon korrigeringskopplad till fetthalten beaktas.

4. Formerna och datum för betalning av avgiften till medlemsstatens behöriga myndighet skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 23.2.

KAPITEL 4

FÖRVALTNING AV AVGIFTEN

Artikel 13

Överskjutande eller icke betalade belopp

1. Om det för leveranser eller för direktförsäljning fastställs att en avgift skall betalas och om det uttagna bidraget från producenterna är högre än avgiften får medlemsstaten

a) helt eller delvis använda överskottet till att finansiera åtgärder enligt artikel 18.1 a, och/eller

b) helt eller delvis omfördela det till producenter som tillhör de prioriterade kategorier som definierats av medlemsstaten utifrån objektiva kriterier och inom tidsfrister vilka skall fastställas enligt förfarandet i artikel 23.2, eller till producenter som påverkas av särskilda omständigheter till följd av en nationell bestämmelse som inte har något samband med det här systemet.

2. När det fastställs att ingen avgift skall betalas skall eventuella avgiftsförskott som tagits ut av uppköparen eller medlemsstaten återbetalas senast vid slutet av nästa tolv månadersperiod.

3. Om en uppköpare inte har respekterat skyldigheten att ta ut producenternas bidrag till avgiften enligt artikel 11, kan medlemsstaten utkräva de obetalda beloppen direkt av producenten, utan att det påverkar de påföljder han kan göra gällande vid underlåtenhet från uppköparens sida.

4. Om betalningsterminen inte respekteras av producenten eller i förekommande fall uppköparen, har medlemsstaten kvar sin rätt att enligt förfarandet i artikel 23.2 fastställa dröjsmålsränta.

Artikel 14

Nationell reserv

1. Varje medlemsstat skall inrätta en nationell reserv inom ramen för de kvantiteter som avses i bilaga 1 och särskilt med avseende på den tilldelning som föreskrivs i artikel 7. Reserven skall vid behov tillföras medel genom återtagande av kvantiteter enligt artikel 15, genom avdrag från de överföringar som avses i artikel 19 eller genom en lineär minskning av de individuella referenskvantiteterna. Ändamålet för dessa kvantiteter, "leveranser" eller "direktförsäljning" skall fortsätta att vara desamma.

2. Alla extra referenskvantiteter som tilldelas en medlemsstat skall automatiskt sättas in i den nationella reserven och fördelas mellan "leveranser" och "direktförsäljning" på grundval av en uppskattning av behoven.

3. För de kvantiteter som överförs till den nationella reserven skall ingen referenshalt för fett anges.

Artikel 15

Fall då verksamheten upphör

1. När en fysisk eller juridisk person som innehar referenskvantiteter under en tolv månadersperiod inte längre uppfyller kraven enligt artikel 5 c, skall dessa kvantiteter övergå till den nationella reserven senast den 1 april det påföljande kalenderåret, utom om denna person på nytt blir producent i den mening som avses i artikel 5 c senast den dagen.

Om berörda fysiska eller juridiska person på nytt blir producent senast i slutet av den andra tolv månadersperiod som följer på indragningen av kvantiteterna, skall hela eller en del av den individuella referenskvantitet som dragits in återlämnas senast den 1 april som följer efter dagen för ansökan.

2. Om en producent under åtminstone en tolv månadersperiod inte saluför en kvantitet motsvarande minst 70 % av sin individuella referenskvantitet kan medlemsstaten besluta om, och på vilka villkor, den outnyttjade referenskvantiteten helt eller delvis skall återgå till den nationella reserven.

Medlemsstaten fastställer under vilka villkor en referenskvantitet skall återgå till den berörda producenten om denna återupptar saluföringen.

3. Punkterna 1 och 2 skall emellertid inte tillämpas vid force majeure eller i vederbörligen motiverade fall som godkänts av den behöriga myndigheten och där de berörda producenternas produktionskapacitet endast påverkas tillfälligt.

Artikel 16

Tillfälliga överlåtelser

1. I slutet av varje tolv månadersperiod skall medlemsstaterna, för den berörda perioden, godkänna tillfällig överlåtelse av en del av den individuella referenskvantitet som den därtill berättigade producenten inte avser att utnyttja.

Medlemsstater får reglera överlåtelserna med hänsyn till producentkategori eller mjölkproduktionens struktur och får begränsa överlåtelser till uppköparnivå eller inom regioner tillåta total överlåtelse i de fall som anges i artikel 15.3 samt fastställa i vilken mån överlåtelserna får ske på nytt.

2. Varje medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkt 1 på grundval av ett eller båda av följande kriterier:

- a) Behovet att underlätta strukturell utveckling och anpassning.
- b) Betydande administrativa behov.

Artikel 17

Överföring av referenskvantiteter tillsammans med mark

1. Individuella referenskvantiteter skall överföras tillsammans med jordbruksföretaget till de producenter som tar över det vid försäljning, utarrendering, faktiskt eller förtida arv eller vid annan överföring som har jämförbara rättsverkningar för producenterna, i enlighet med närmare bestämmelser som medlemsstaterna skall fastställa med hänsyn till de arealer som används för mjölkproduktion eller andra objektiva kriterier samt med beaktande av eventuella avtal mellan parterna. Den del av referenskvantiteten som eventuellt inte överförs med jordbruksföretaget skall överföras till den nationella reserven.

2. I samband med att referenskvantiteter har överförts eller skall överföras i enlighet med punkt 1 på grundval av ett arrendekontrakt eller på annat sätt med jämförbara rättsliga effekter, kan medlemsstaterna, med utgångspunkt i objektiva kriterier och med syftet att referenskvantiteterna uteslutande skall tilldelas producenterna, besluta att referenskvantiteten inte överförs tillsammans med jordbruksföretaget.

3. Om mark överläts till offentliga myndigheter och/eller för offentligt bruk eller om överlåtelser sker i syften som inte har något samband med jordbruk, skall medlemsstaterna föreskriva att erforderliga åtgärder för att skydda parternas rättmätiga intressen genomförs och särskilt att den överlåtande producenten ges möjlighet att fortsätta med mjölkproduktion om det är hans avsikt.

4. Om det inte finns något avtal mellan parterna i det fall ett arrendekontrakt löper ut utan att det finns möjlighet till förnyelse på liknande villkor eller i situationer som medför jämförbara rättsliga effekter skall de individuella referenskvantiteterna i fråga helt eller delvis överföras till de producenter som övertar dem, i enlighet med bestämmelser som antagits eller kommer att antas av medlemsstaterna, med beaktande av parternas rättmätiga intressen.

Artikel 18

Särskilda överlåtelsebestämmelser

1. I syfte att slutföra omstruktureringen av mjölkproduktionen eller för att förbättra miljön och i enlighet med närmare bestämmelser som de skall fastställa med beaktande av parternas rättmätiga intressen, får medlemsstaterna

- a) bevilja ersättning genom en eller flera årliga utbetalningar till producenter som åtar sig att definitivt lägga ned hela eller en del av sin mjölkproduktion och tillföra den nationella reserven de således frigjorda individuella referenskvantiteterna,
- b) utifrån objektiva kriterier fastställa de villkor på vilka producenter i början av en tolv månadersperiod av den behöriga myndigheten eller av ett av denna utsett organ, mot betalning, får erhålla en extratilldelning av sådana individuella referenskvantiteter som andra producenter i slutet av den föregående tolv månadersperioden definitivt har frigjort mot en ersättning, i en eller flera årliga utbetalningar, vilken motsvarar ovannämnda betalning,
- c) centralisera och övervaka överlåtelse av referenskvantiteter utan mark,
- d) när det gäller överlåtelse av mark i miljöförbättrande syfte, fastställa att den individuella referenskvantiteten skall tilldelas den överlåtande producenten om han avser att fortsätta med mjölkproduktion,
- e) utifrån objektiva kriterier fastställa inom vilka regioner eller uppsamlingsområden det skall vara tillåtet med definitiv överföring av referenskvantiteter utan motsvarande överlåtelse av mark, i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur,
- f) på ansökan av producenten hos den behöriga myndigheten eller hos av denna utsett organ och i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur på företagsnivå eller att möjliggöra en övergång till extensiv produktion, tillåta definitiv överföring av referenskvantiteter utan motsvarande överlåtelse av mark eller vice versa.

2. Bestämmelserna i punkt 1 kan genomföras på nationell nivå, på lämplig regional nivå eller inom specificerade uppsamlingsområden.

Artikel 19

Innehållen del vid överföringar

1. Vid de överföringar som avses i artiklarna 17 och 18 kan medlemsstaterna, utifrån objektiva kriterier, till förmån för den nationella reserven hålla inne en del av den individuella referenskvantiteten.

2. I samband med att referenskvantiteter har överförts eller skall överföras i enlighet med artiklarna 17 och 18, med eller utan motsvarande mark, på grundval av ett arrendekontrakt eller på annat sätt med jämförbara rättsliga effekter, kan medlemsstaterna, med utgångspunkt i objektiva kriterier och med syftet att referenskvantiteterna uteslutande skall tilldelas producenterna, besluta om hela eller en del av referenskvantiteten skall återgå till den nationella reserven.

Artikel 20

Stöd till förvärv av referenskvantiteter

Inget offentligt organ har rätt att bevilja finansiellt stöd direkt knutet till förvärv av kvoter, vare sig vid försäljning, överlåtelser eller tilldelning av referenskvantiteter enligt denna förordning.

Artikel 21

Godkännande

En uppköparens verksamhet måste först godkännas av medlemsstaten, enligt kriterier som skall fastställas i enlighet med artikel 23.2.

De villkor som skall uppfyllas och de uppgifter som skall lämnas av producenten vid direktförsäljning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

KAPITEL 5

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Avgiftens syfte

Avgiften skall betraktas som intervention i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna och skall användas till att finansiera utgifter inom mjölksektorn.

Artikel 23

Förvaltningskommitté

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter som inrättades genom artikel 41 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, nedan kallad "kommittén".

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 24

Tillämpningsåtgärder

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 2003.

Artikel 25

Upphävande

Förordning (EEG) nr 3950/92 skall upphöra att gälla den 1 april 2004.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 26

Övergångsåtgärder

Där övergångsbestämmelser krävs för att underlätta genomförandet av de ändringar som föreskrivs i den här förordningen skall de antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Artikel 27

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 april 2004, med undantag för artiklarna 6 och 2, vilka skall tillämpas från och med den dag denna förordning träder i kraft.

På rådets vägnar

G. ALEMANN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

BILAGA I

REFERENSKVANTITETER

a) Perioden 2004–2005

Medlemsstat	Kvantitet, ton
Belgien	3 310 431,000
Danmark	4 455 348,000
Tyskland	27 864 816,000
Grekland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrike	24 235 798,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Nederländerna	11 074 692,000
Österrike	2 749 401,000
Portugal	1 870 461,000
Finland	2 407 003,324
Sverige	3 303 000,000
Förenade kungariket	14 609 747,000

c) Perioden 2006–2007

Medlemsstat	Kvantitet, ton
Belgien	3 326 983,000
Danmark	4 477 624,000
Tyskland	28 004 140,000
Grekland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrike	24 356 977,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxemburg	270 394,000
Nederländerna	11 130 066,000
Österrike	2 763 148,000
Portugal	1 929 824,000
Finland	2 419 025,324
Sverige	3 319 515,000
Förenade kungariket	14 682 697,000

b) Perioden 2005–2006

Medlemsstat	Kvantitet, ton
Belgien	3 310 431,000
Danmark	4 455 348,000
Tyskland	27 864 816,000
Grekland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrike	24 235 798,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Nederländerna	11 074 692,000
Österrike	2 749 401,000
Portugal (*)	1 920 461,000
Finland	2 407 003,324
Sverige	3 303 000,000
Förenade kungariket	14 609 747,000

d) Perioden 2007–2008

Medlemsstat	Kvantitet, ton
Belgien	3 343 535,000
Danmark	4 499 900,000
Tyskland	28 143 464,000
Grekland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrike	24 478 156,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxemburg	271 739,000
Nederländerna	11 185 440,000
Österrike	2 776 895,000
Portugal	1 939 187,000
Finland	2 431 047,324
Sverige	3 336 030,000
Förenade kungariket	14 755 647,000

(*) särskild höjning med 50 000 ton, uteslutande för producenter i Azorerna

e) Perioderna 2008–2009 till 2014–2015

Medlemsstat	Kvantitet, ton
Belgien	3 360 087,000
Danmark	4 522 176,000
Tyskland	28 282 788,000
Grekland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrike	24 599 335,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxemburg	273 084,000
Nederländerna	11 240 814,000
Österrike	2 790 642,000
Portugal	1 948 550,000
Finland	2 443 069,324
Sverige	3 352 545,000
Förenade kungariket	14 828 597,000

BILAGA II

REFERENSFETTHALT

Medlemsstat	Referensfetthalt (g/kg)
Belgien	36,91
Danmark	43,68
Tyskland	40,11
Grekland	36,10
Spanien	36,37
Frankrike	39,48
Irland	35,81
Italien	36,88
Luxemburg	39,17
Nederländerna	42,36
Österrike	40,30
Portugal	37,30
Finland	43,40
Sverige	43,40
Förenade kungariket	39,70

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Denna förordning	Förordning (EEG) nr 3950/92
Artikel 1 första stycket	Artikel 1.1
Artikel 1.2	—
Artikel 1.3	Artikel 3 andra stycket
Artikel 2	Artikel 1 andra stycket
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 2.1 första stycket
Artikel 5	Artikel 9
Artikel 6 Artikel 6.1, 6.2 och 6.3	—
Artikel 6.4	Artikel 3.2
Artikel 6.5	Artikel 4.2
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10 Artikel 10.1 och 10.2	—
Artikel 10.3	Artikel 2.1 andra stycket
Artikel 11 Artikel 11.1	Artikel 2.2 första stycket
Artikel 11.2	Artikel 2.2 andra stycket
Artikel 11.3	Artikel 2.2 tredje stycket
Artikel 12 Artikel 12.1	Artikel 2.1
Artikel 12.2 och 12.3	—
Artikel 12.4	Artikel 2.3
Artikel 13 Artikel 13.1	Artikel 2.4
Artikel 13.2, 13.3 och 13.4	—
Artikel 14 Artikel 14.1	Artikel 5 första stycket
Artikel 14.2 och 14.3	—
Artikel 15	Artikel 5, andra och tredje stycket
Artikel 16	Artikel 6
Artikel 17 Artikel 17.1	Artikel 7.1
Artikel 17.2	Artikel 8a b
Artikel 17.3 och 17.4	Artikel 7.1 tredje stycket och 7.3
Artikel 18	Artikel 8
Artikel 19 Artikel 19.1	Artikel 7.1 andra stycket
Artikel 19.2	Artikel 8a a

Denna förordning	Förordning (EEG) nr 3950/92
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	Artikel 10
Artikel 23 Artikel 23.1 Artikel 23.2 och 23.3	Artikel 11 första stycket —
Artikel 24	Artikel 11 första stycket
Artikel 25	Artikel 12
Bilaga I	Bilaga
Bilaga II	—
Bilaga III	—